רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת מליאת רשות השידור
ירושלים, בית רשות השידור
יום שני, יב' בכסלו תשע"ג - 26.11.2012

נוכחים

חברי המליאה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
דוד חיון
חני פרי
אנטון איוב
יואב הורוביץ
יוסי דרמר
נמרוד לב
נורית ירדני לוי
אלה פרקיס
נגיסט מנגשה
יעקב בורובסקי
גלילה אלקרנאווי
גאולה אבידן
עטאף כיוף
דבורה הנדלר
אפרים באוך
ופא זועבי פאהום
בלהה כהנא
אורי ארבל גנץ

מוזמנים:
יוני בן מנחם
זליג רבינוביץ
טל ברנע
מיקי מירו
חנה מצקביץ
מושון מצליח
דדי מרקוביץ
איתנה גרגור
לינדה בר
שלמה גנור
דני זקן
גדי בן יצחק
אורן פרסקו
מוטי נייגר

היו״ר, אמיר גילת: צהריים טובים, אני פותח את ישיבת המליאה. אם אין הערות לפרוטוקול של הישיבה הקודמת אנחנו מאשרים אותו. אני אומר בפתח הדברים, יש סדר יום עמוס ומורכב היום, לפיכך יש מספר נושאים שחשבתי להעלות אבל אנחנו לא נעלה אותם היום כדי לאפשר מספיק זמן לנושא המרכזי של הבעת דעה בשידור ואיזון בשידור, אז יש נושאים שמראש אני אומר שלא נעלה על סדר היום, כמו נושא ה-AM, נושא ההפרדה בין רשת א׳ למורשת וגם חלק מההצעות לסדר שנגיע אליהם. אני רוצה לפתוח בנושא של מדיניות השידור בשפות זרות בטלוויזיה וברדיו, הצטברו פה שתי בקשות לדיון של שתי חברות מליאה שונות, האחת זה בנושא הגברת השידורים באמהרית ובתיגרית שביקשה ד״ר נגיסט מנגשה, לבדוק אופציה להגדיל את השידורים המיועדים לקהילה האתיופית שחיה בישראל וגם מחוצה לה והדבר השני זה חברת המליאה הגברת נורית ירדני לוי ביקשה להצביע על גידול בשידורים בשפה האנגלית בטלוויזיה - - -

נורית ירדני לוי: אני לא ציינתי שפה, אני התכוונתי לערבית ולאנגלית בסדר עדיפות ראשון והתכוונתי גם לצרפתית וספרדית.

עטאף כיוף: לא על חשבון הערבית.

היו״ר, אמיר גילת: וזה מביא אותי להגדרה כללית של נושא שכבר היה על סדר היום בעבר והיה ממילא אמור להידון היום, אנחנו נקדיש לזה לא הרבה זמן, אם צריך אנחנו נקיים דיון נוסף אבל אני כן רוצה להציף את זה כי אני יודע שזה חשוב לגבש את המדיניות שלנו בנושא ולכן הנושא מוגדר כמדיניות השידור בשפות זרות בטלוויזיה וברדיו. אנחנו נפריד כרגע לצורך הדיון בין הטלוויזיה לבין הרדיו ואנחנו גם קיימנו על זה דיון בוועדת תוכן לגבי האמהרית ויש לזה משמעויות כספיות ואחרות של השינוי או של הגידול, אני מבקש שוב, אנחנו מפרידים אתה דיון, אנחנו נגיע אחר כך לטלוויזיה, אנחנו מקדישים לזה לא הרבה זמן כי אני רוצה שנפנה את המקום לנושא המרכזי. את רוצה להעיר משהו בהתחלה או שניתן - - -

נגיסט מנגשה: ניתן למנכ״ל.

היו״ר, אמיר גילת: לגבי המדיניות באמהרית ובתיגרית.

יוני בן מנחם: לגבי המדיניות באמהרית ובתיגרית אנחנו מייחסים חשיבות גדולה לשידורים האלה, יש לנו מהדורה בערוץ 33 שאת מכירה אותה ואנחנו בחנו בעקבות הבקשה שלך אפשרות להגדיל את השידורים האלה, מנהל הטלוויזיה הגיש אתמול הצעה - - -

היו"ר, אמיר גילת: תדבר על הרדיו קודם.

יוני בן מנחם: על הרדיו, ברדיו יש לנו שידורים גם באמהרית וגם בתיגרית, צריכים לזכור שברדיו רק"ע משודרות 13 שפות וכל הגדלה של אחת מהשפות האלה בסופו של דבר, הגדלת זמן השידור שלה בסופו של דבר תבוא באופן טבעי על חשבון שפה אחרת. אני יכול להגיד לך מהנסיון שלי בזמן שהייתי מנהל הרדיו, שהיו לנו ויכוחים גדולים מאוד גם במוסדות על הדבר הזה כי כל פעם שעשינו הגדלה של זמן שידור על חשבון שפה אחרת אז היו פה פניות למוסדות והיינו צריכים לנסות לרבע את המעגל. אבל בכל זאת למנהל הרדיו שנמצא פה יש הצעה בקשר לענין הזה.

מיקי מירו: זה כבר בתהליך של דיון, אני לא ידעתי שזה הולך להיות הדיון הספציפי הזה, נאמר לי על מדיניות השידור, אני מצטער, כתוב לי רק באופן כללי על מדיניות השידור, אם אתם רוצים לשמוע על מדיניות השידור בשפות הזרות שזה הנושא, אבל לא ספציפית על שפה כזאת או אחרת.

היו"ר, אמיר גילת: דבר על מדיניות השידור.

מיקי מירו: באופן כללי - - -

דוברת: יש לי שאלה, יש כאן אנשים שלא קשורים למליאה, הם צריכים להיות פה?

היו"ר, אמיר גילת: הדיונים פתוחים, אלא אם כן המליאה תחליט אחרת, המליאה כמובן ראית להחליט אחרת, כרגע הדיון פתוח, לא היתה בקשה כזאת.

מיקי מירו: אני שמח שהעלתה החברה את השאלה הזאת, כי נשאלת השאלה למה בכלל רדיו בישראל צריך לשדר בשפות זרות וזאת שאלה שאנחנו שואלים אותה ב-2012 ערב 2013, והחשיבות נותרה בעינה ואולי אפילו יותר

מכך כי מחקרים מראים שאסור למחוק זהויות, אסור למחוק תרבויות, צריך לתת לכל מגזר את הזכות שלו לשמר את התרבות שלו, את המורשת שלו, והשפה היא ביטוי מובהק מאד לתרבות ולמורשת, לכן אנחנו כרדיו ציבורי חייבים לסייע בעשייה הזאת. כל השידורים אצלנו מחולקים, אני חילקתי אותם למין קטגוריות על שונות, שאם אנחנו מדברים על אנגלית, צרפתית וספרדית, אנחנו לא נשים אותם ליד ערבית ואידיש, כי בכל אופן אלה שפות בינלאומיות ואנחנו חיים במדינה שרוצה להיות פתוחה גם לתיירים, לדיפלומטים, לאנשי עסקים שבאים, שידעו מה קורה פה ושתהיה פה גם נגישות אל המידע שלנו, למידע מתוצרת ישראל, לאו דווקא שיהיה ממקורות אחרים וזאת הזדמנות לקבל את המידע הכי בדוק, הכי מהימן שנמצא בבית, במכון היצור של קול ישראל, אם אני אומר את זה ככה בפרפרזה, אז אנחנו מדברים על השפות האלה. לאלה נוספות שפות שהן, כמו הרומנית, כמו ההונגרית, שיכולים לשאול, באמת היו עולים חדשים בעבר, אפילו אני נמנה, ההורים שלי באו מהונגריה ואני מכיר הרבה אנשים שבאו מרומניה, יש לזה חשיבות כי הנטייה יכולה להיות להגיד, הקהל פה הולך ומצטמצם, אבל עדיין חיים פה אנשים בקרבינו, ניצולי שואה שזאת השפה היחידה שהם עוד זוכרים, היום אבא שלי בן 89 עוד מעט יהיה, שיהיה בריא, אז עוד יש כאלה הרבה שזאת השפה שהם מדברים, והם תלויים ואני חושב שעדיין יש לנו חבות, פרט לכך מתברר שזאת אפשרות שלנו גם להעביר מידע אחר ומהימן יותר למדינה כמו הונגריה למשל, ששם האנטישמיות הולכת וגדלה, יש צימאון למידע שמגיע מישראל, לחדשות, כפי שאנחנו מנסחים אותן, ואנחנו ראינו את זה בצורה מאד מובהקת באתרי האינטרנט בהונגרית למשל, שיש להם ביקוש. לדברים האלה נוספות השפות היהודיות, אנחנו הוספנו פה באישורכם, ואני באמת מודה לכל הפורום שאישר את זה, גם את השפה הארמית, שזו שפת הגלות הראשונה של העם היהודי ולכן יש צורך בשימור, אמנם פחות, אבל אני חושב שאנחנו יכולים להיות מובילי דרך ולאלה נוספים המוגרבית, הבוכרית שגם הן לא מתוקף חוק אלא שפות יהודיות, שפות שמשקפות תרבות, כך גם לגבי התיגרית והאמהרית שזה לא מתוקף חוק, שוב יש פה קהילה ענקית שזקוקה לזה וגם כן, מהסיבות שמניתי של לתת שימור תרבות. אני רואה את זה כדבר חשוב לשימור

התרבות. אני יודע שלמשל, בקהילת יוצאי אתיופיה יש היום ילדים שהם היום בני עשר והם לא מבינים מה סבא וסבתא שלהם מדברים, לא מבינים את השפה שלהם, והחברה תוכל לאשר, נכון, את מאשרת את זה שזה קיים, תופעה כזאת, ואנחנו רוצים באמצעות הדבר הזה באמת לקרב את הצעירים גם לבני העדה האתיופית כדי שיהיו, ילמדו, אפילו אולי ילמדו מאיתנו את השפה. כך גם לגבי הרוסית, גם שם קיימת התופעה הזאת ובאמצעות השידורים שלנו אנחנו רוצים לחזק. אידיש ולדינו אלה שפות שבתוקף חוק אנחנו מחויבים, יש חוק אידיש, חוק לדינו, שעליו קיים החוק, אנחנו עכשיו מנסים בכוחות מתוגברים לשמר את זה כי אדם אחד פרש, אנחנו מקווים שהאישור של אותו פורש יהיה בסופו של דבר שיוכל להמשיך כדי שנוכל לקלוט מישהו צעיר בהמשך, דובר השפה. אז אם אני אסכם את מה שאמרתי, השפות הזרות ברדיו הן צורך ויתרון של השידור הציבורי כמשרת הציבור על כל גווניו בשלום ובעת מלחמה וחשוב לציין שבמבצע האחרון השידורים ברק"ע היו שידורים מצילי חיים, מפני ששידרנו את המסר בשפות הרלוונטיות לאנשים - - -

נורית ירדני לוי: בכמה הגדלתם את שעות השידור או את זמן השידור?

מיקי מירו: לא, אין לי אפשרות להגדיל, אני יכול לשדר - - -

נורית ירדני לוי: אז רק בזמן המצומצם שקיים.

יעקב בורובסקי: הוא יכול לשנות.

מיקי מירו: אני יכול - - -

נורית ירדני לוי: גם לא במלחמה אין לך אפשרות?

מיקי מירו: אין לי אפשרות, כי זה, כל דבר שם - - -

נורית ירדני לוי: זה תמוה, זה לא לענין.

מיקי מירו: אלה דברים שאנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: מיקי, סליחה שאני קוטע אותך, בדיוק מהסיבה הזאת הבאתי את זה למליאה, מפני שיש פה, אם תתקבל הצעה, זאת אומרת הדיון צריך - - -

נורית ירדני לוי: זה מתחבר למה שאני רוצה.

היו"ר, אמיר גילת: חכי, את התת נושא השני. לגבי הרדיו, כמו שנאמר אנחנו משדרים במגוון רחב של שפות, אם יש בקשה להגדיל שפה מסוימת, זה כרגע, המציאות היא שזה יבוא על חשבון שפה אחרת. ולכן זו צריכה להיות החלטה עקרונית של המליאה, מה הן השפות, ומה המינון של השפות, ולכן זו הסיבה שזה הגיע למליאה, כי זה לא ענין לא לוועדת תוכן לא לוועד המנהל ולא לשום פורום אחר. זה בדיוק מדיניות השידור שלנו. ולכן אם יש פה בקשה, אני כבר מגיע לנושא עצמו, אלא אם כן יש לך עוד דברים שאתה רוצה להרחיב ברקע - - -

מיקי מירו: לא, מה שאני רוצה להרחיב, זה קצת יתן תשובה, כמובן הכל מגובה גם באתר האינטרנט, שאנחנו מנסים לקשור את האנשים אל הדברים, ולנסות ולחפות בצורה כזו. זה לא חיפוי מושלם.

נורית ירדני לוי: לא כולם צופים באינטרנט.

מיקי מירו: נכון, אני אמרתי, זה לא דבר מושלם.

גאולה אבידן: כן, אבל אמיר, אם יורשה לי - - -

נגיסט מנגשה: אני יכולה קודם כל לתת רקע.

גאולה אבידן: אני רוצה לומר משהו עליו, משהו למה שהוא אמר, אם אפשר, ואז תתנו רקע בהתאם. אני לא רואה שרק הבעייתיות כפי שאמרת היא רק של הרחבת שפה על חשבון שפה, אלא גם אתה מנית שלושה גורמים עיקריים שהם איזה שהוא מסר מדיני כלשהו, שימור שפה עבור ילדים ונתינת מענה למי שלא דובר עברית. זאת אומרת שמעבר לזה שתחליט האם יהיו חמש או שש או שבע שפות, אתה עדיין יכול בתמהיל הזה גם לשנות בשלושת הפרמטרים שאמרת, כמה אני מקדיש לנושא המדיני, בוא נקרא לזה נושא מדיני, כמה לנושא שימור, וכמה לנושא הבנה, זה לא רק בשפה מול שפה זה גם בתכנים.

מיקי מירו: ברור. את מכניסה עוד פרמטרים, ואני התכוונתי -

גאולה אבידן: דבר נוסף, עם כל הכבוד לכל השפות ולכל השימורים, אני מניחה שצורך מהותי, קריטי, שיש לשפה כזו או אחרת במדינה, זה אמור בהחלט לתת מענה, זה אמור להיות בראש סדר, כמו שאני רואה, יש דברים שהם שימור תרבות, אבל יש דברים שהם משהו בסיסי.

נגיסט מנגשה: אני הייתי מאד רוצה לתת רקע לפני שחברי מליאה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה.

מיקי מירו: רקע לרק"ע.

נגיסט מנגשה: רקע לרק"ע.

גאולה אבידן: בבקשה, מצויין.

נגיסט מנגשה: אני עליתי ב-84, לא בגל העליה, רדיו רק"ע בשפה האמהרית הוקם בדיוק לאחר מבצע משה בתקופה הקריטית הזאת, זה היה רבע שעה שידור, כולם היו צמאים, בתקופה הזאת היו עוסקים בחיפוש קרובים, כי הקהילה התפזרה בכל מקום, זה היה קרע וכאב עצום. לאט לאט המצב השתפר, השעה עלתה, המקסימום זה שעתיים ביום. הקהילה היום מונה כ-135 אלף איש, מרביתם מפוזרים בכל מקום, אין עיתונות באמהרית, אין תקשורת חליפית אחרת, התקשורת היחידה המספקת מידע, אני לא מדברת על שימור תרבות, בעיני זה לוקסוס, אני מדברת על הצורך הבסיסי לקבל מידע, תקשורת בסיסית במדינת ישראל. אנשים משותקים, שעתיים ביום, לא זזים ממקום למקום, לקבל, לשמוע מה קורה במדינת ישראל, תקחו בחשבון שהמלחמה היתה לפני שבוע, במלחמה הזאת ההורים שלי לא ידעו בדיוק מה לעשות, לא היתה להם אינפורמציה. קמים בבוקר, אמא שלי משותקת מול הטלוויזיה, היא לא מבינה מילה בעברית. לא יכול להיות שבאים ואומרים לי, שפה ארמית, שפה זאת, אני לא פוסלת אף שפה, אבל אני מביאה לכאן, באמת לכולם, גם מוסרית מצפונית, האם חלוקת השעות צריכה להיות לפי מספר האנשים, האוכלוסיה כאן במדינת ישראל, הצרכים הבסיסיים של הקהילה. אני לא רוצה שמחר הבן שלי יחפש לדבר אמהרית בלבד, הבן שלי צריך להתמצות בעברית, להיכנס לאינטרנט להוציא מידע, להבין מה שקורה. אבל רוב האוכלוסיה אף פעם לא ידע להתעסק במחשבים, המצב הכלכלי קשה ביותר, ואין להם שום מידע, ומדברים, אנחנו גם מפיצים ומספרים, יש תקשורת ואינטרנט זה צחוק, לדעתי. אני מבקשת מחברי המליאה - - -

מיקי מירו: אני חושב שאת מזלזלת בקהילה שאת מייצגת, יש שם הרבה אנשים - - -

נגיסט מנגשה: תסלח לי מיקי מירו, הטפת מוסר הזאת מזמן עבר, אני רוצה להבין, אני באתי הנה, אתה תתפלא לשמוע אני גם ד"ר כמוך - - -

מיקי מירו: לכן אני אומר - - -

נגיסט מנגשה: סליחה, אני לא רוצה שתפריע לי, אני רוצה להגיד מה שאני חושבת לעשות. שמעתי בוועדת תוכן תקציב נוסף מצריך, אתם יודעים יש משרה לא מאוישת, הבחור יצא לפנסיה, יש משרה מלאה שכבר מעל שמונה חודשים אף אחד לא נכנס לשדר, אל תספרו לי, יש משרה מעל, אתה יודע מה, שש משרות מלאות ברשות השידור, בשפה האמהרית והתיגרית, אבל אתם יודעים מה, אבטלה סמויה שאומרים, יש גם אנשים שאמורים לעשות את העבודה הזאת. אני לא מזלזלת בקהילה שלי, הקהילה שלי צמצמה תוך עשרים וחמש שנה פערים עצומים, שהגיעו מכפרים, וכאן אפשר לראות, אבל זה לא מענה, זה לא מענה אמיתי באמת לתת, אני נותנת כבוד לשפות אחרות, אני נותנת מקום לשימור תרבויות, אבל אני מבקשת לשמור על פרופורציה, וקצת, מיקי, מוסר, ולתת מקום וכבוד לבני אדם, זה מה שאני מבקשת.

גאולה אבידן: יש איזה שהיא טבלת חלוקה שאפשר לראות?

מיקי מירו: אני רק רוצה משהו להעיר, שלא יהיה מובן ואני אומר את הדברים מתוך כבוד, אני חושב שאת מייצגת בדיוק את מה שקורה היום לקהילה הנפלאה הזאת ודיברתי מתוך כבוד, חלילה שלא תביני שמתוך איזה זלזול.

נגיסט מנגשה: תודה רבה.

מיקי מירו: אני מדבר עם אנשים, וכולל גם שיחות איתך, יש, בעיית השימור היא בעיה קיימת, מפני שהילדים הקטנים לא יודעים את השפה. זה קורה גם אגב בערבית.

נגיסט מנגשה: אני לא מתחרה, אני לא מתחרה במסכנות - - -

מיקי מירו: לא, זה לא מסכנות, זה ממש לא מסכנות.

נגיסט מנגשה: אני לא מתחרה, אני מבקשת - - -

נורית ירדני לוי: למה אתה לא נותן לה תשובה על התפקיד שלא מאוייש?

עטאף כיוף: בדיון שהיה בוועדת תוכן דיברנו על הנושא הזה של שידורים בשפה האמהרית, אני אישית בעד, זה צורך בסיסי, אין על זה ויכוח, אבל לדעתי אחרי שעכשיו נזכרתי בחוק רשות השידור תשכ"ה-1965, צריך להיות מעוגן, אומרים בעברית, מעוגן בחוק רשות השידור, לדוגמה השפה הערבית, יש שם סעיף שצריכים לשדר שידורים בשפה הערבית שהייעוד שלהם האוכלוסיה 1, 2, 3, 4. אני לא יודע אם זה הפורום שלנו, יש פה לשכה משפטית, יש משפטנים, עו"ד שיכולים לייעץ ולתת תשובה לגיטימית על הנושא הזה. אבל אישית אני בעד שידורים בשפה האמהרית כפי שאני דואג לערבית, אני גם תומך בהם.

גאולה אבידן: בדיון כזה הייתי מצפה לאיזה טבלה עם איזה שהיא חלוקת זמנים כדי שאני אדע נכון, לא נכון, זה נראה לי חסר - - -

היו"ר, אמיר גילת: מיקי אתה יכול? אתה יכול בעל פה גם.

מיקי מירו: אני לא רוצה להטעות.

היו"ר, אמיר גילת: בוועדת תוכן קיבלנו את זה. אם אני מסכם את מה ששמענו עד עכשיו, אנחנו פונים למספר קהלים כשאני מדבר על רדיו, אחד זה הקהילות שחיות כאן במדינת ישראל ודוברות את השפות השונות, כמו רוסית, כמו אמהרית, שתיים זה קהילות יהודיות בחו"ל, שמאזינות לשידורים של קול ישראל בשפות האלה, זה יכול להיות לפעמים אותה שפה עם קהלים שונים, אבל אני מדבר על קהלי היעד השונים, שלוש זה העולם הרחב, זאת אומרת לאו דווקא הקהילות היהודיות, אנחנו מדברים על שידורים באנגלית אז לאו דווקא קהילות יהודיות, זאת אומרת שידורי קול ישראל לעולם, והקטגוריה הרביעית היא שפות לשימור, כשבקטגוריה הזאת זה לא שפות שבהכרח דוברים היום, לפעמים בכלל לא דוברים בשוטף, אלא אחת המטרות המרכזיות אם לא המרכזית שבהם היא שימור השפות. אז אלה ארבעת הסוגים של החלוקה. כמו שאמרנו בהתחלה, העוגה נתונה, אי אפשר להגדיל את שעות היממה, אפילו מליאת רשות השידור לא בסמכותה להגדיל את שעות היממה ולכן צריך לראות איך מחלקים את שעות היממה לפי הפילוחים

השונים, שפה אני מצביע עוד פעם על מה שנגיסט אמרה בפירוש וגם דנו בזה בוועדת התוכן, זה הגדלת השידורים בשפה האמהרית ובתיגרית, מתוך תפיסה שיש בארץ קהילה גדולה יחסית, כמובן היא פחותה מהקהילה של דוברי הרוסית אבל עדיין קהילה גדולה יחסית, שזקוקה כאזרחי מדינת ישראל לשידורים בשפות האלה. אז אני לא חושב שבתיאוריה יש מישהו שמתווכח על זה, במובן הפרקטי ההנהלה דיווחה שכדי לבצע את השינוי הזה, כמובן צריך להחליט על חשבון מה זה בא, אם מגדילים את השעות באמהרית ובתיגרית למשל, זה מצריך גידול בכוח אדם בשפה הזאת כי יש יותר שעות. ועוד פרמטר של - - -

__יוני בן מנחם:__ עוד נקודה אחת, מנסיון העבר, זה יצור, עלול ליצור, לא שאני לא בעד זה, זה עלול ליצור ריב בין העדות בתוך המדינה, כי אם נגדיל זמן שידור של עדה אחת על חשבון עדה אחרת, אני אומר מנסיון שהיה לי כמנהל הרדיו, זה יביא למלחמה, מלחמת תרבות כזאת, וצריך לקחת את הדברים האלה בחשבון, צריך לקחת את זה בחשבון.

__גאולה אבידן:__ אבל יוני זה בדיוק מאותו הגיון של העדפה מתקנת, כשיש מישהו שהוא רוצה גם רומנית אבל הוא מבין עברית, יש קצת הבדל מאחד שלא מבין עברית וזו כל השפה שלו.

__מיקי מירו:__ בואו נשים את הדברים בפרופורציות. אני לא רוצה להיכנס למספרים כי אני מתרחק מהעולם הזה של המספרים כי פה באמת יש ענין של ערכים ואני רוצה להשאיר את זה באוויר כי אם נכנס למספרים פתאום יתברר שבמספרים אז באמהרית יש יותר שידור פר אוכלוסיה, אבל בשמחה כי אנחנו חושבים שזה חשוב. זה דבר חשוב, זה לא מכומת לפי מספר העולים או מספר דוברי השפה בארץ ולצערי, אני אומר שוב לצערי, אני חושש מהירידה במספר דוברי השפה, בדיוק מהסיבה שמניתי כי באים הילדים, וזה דבר שאנחנו צריכים להיות ערים לו, הילדים פשוט מושכים, כי הם רוצים להיטמע פה ולהתנתק מהשורשים ואגב זה בכל השפות נכון, גם אני עם ההורים שלי לא רציתי לדבר הונגרית, לא רציתי כי חשבתי שזה לא ישראלי. והדבר הזה יש לזה חשיבות. לכן מבחינת השעות

צריך פה לבחון את הדבר הזה ממש לעומק ולראות את הצרכים, מה שעשינו ופשוט חשוב לי - - -

נורית ירדני לוי: אבל למצוא מענה.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, הוא מדווח.

מיקי מירו: מה שלנו חשוב כרגע זה, חיה בראל שוקדת על המשימה הזו, זה דבר ראשון להשביח את השידורים בפנים. היתה בעיה במהלך הזמן שהשידורים היו קצת באיכות לא טובה, הלכו על more of the same, ואנחנו דיברנו על זה והיו לי שיחות רבות גם עם ד"ר נגיסט בסוגיה הזאת, כי גם היא חשבה ככה, שצריך לעשות משהו ואנחנו עובדים כרגע, אנחנו רוצים לטייב שם, אפילו להכניס נושא של שירה עברית מתורגמת לאמהרית, או להביא שירים מהמקור שנכתבו ע"י משוררים, אנחנו רוצים להגדיל את חלקם של אומני הבמה מהעדה, יש עולם שלם של יצירה תרבותית שמיוצרת ע"י צעירים יוצאי אתיופיה ואנחנו רוצים לשלב את זה במהלך השידורים הללו, ואגב, פה אני גם אומר לך את זה, אוסיף, אנחנו עושים את זה גם בעוד רשתות, מפני שאנחנו דואגים שבכל רשת יהיה ייצוג לתרבות ולשפה וגם מבחינה מוסיקלית. למשל ב-88 ברגע שיש לנו איזה ג'אם שבא מהכיוון הזה, וזה יהיה ג'אם שכולו בשפה האמהרית, נפלא, אנחנו נשדר אותו, אנחנו נלך אליו, אני לא רוצה רק להיות בגטו אחד - - -

נגיסט מנגשה: ברגע שיהיה פנוי - - -

יעקב בורובסקי: יש פה לדעתי גם בעיה של שפה וגם בעיה של החלטה. שפה, אם אני מזהה נכון, הבעיה איננה ממוקדת בשימור, הבעיה ממוקמת בהידברות, כלומר יש פה הגדרות שונות - - -

מיקי מירו: השפה נועדה על מנת לשמר.

יעקב בורובסקי: לא, השפה לא נועדה לשמר, השפה נועדה לתקשורת, והשימור הוא סיפור לגמרי אחר. השימור הוא חלק מתרבות. כשאתה מדבר על שימור, ופה מדברים איתך על העדר תקשורת, אז סדרי העדיפויות צריכים להשתנות. סדרי העדיפויות צריכים להשתנות בצורה מאד ברורה, מהו הבלנס של נקודת סדרי העדיפויות, שבאמת תהיה תקשורת רחבה יותר לקהילה, בהנחה

שהקהילה מונה היום 130 אלף תושבים ובהנחה שמתוך ה-130 אלף, 70 אלף כרגע, אני עושה מספרים גסים, יכול להיות שבעוד חצי שנה הדברים ישתנו, יש 70 אלף צרכני רדיו, צרכני תקשורת, בהנחה שזה המצב, אז אל ה-70 אלף האלה, צריך להגדיל את כמות הזמן, עד שנוצרת התקשורת, ברור שזה בא על חשבון דברים אחרים, כי מסתבר שגם למליאת רשות השידור אין את הכוח להגדיל את שעות היממה, ולכן מקבלים את ההחלטה שקודם כל מגדילים את זה, מאיפה מורידים, אני מציע שאתם תחליטו להוריד כי באמת אתם בעלי המקצוע. אני מציע לכם לפתח סוג של קריטריון שאומר למי שנחוץ פחות אני מגדיל יותר, אבל קודם כל אני מגדיל למי שנחוץ יותר. כי אם אני מקבל כאן שבמציאות הישראלית ב-2012 בזמן מלחמה, ישבו אנשים ובהו ולא ניתן היה לתקשר איתם, אז שום אינטרנט לא עוזר, עם כל הכבוד, ושום כלי תקשורת אחר לא עוזר, כי כולנו יודעים שהתקשורת האלמנטרית, היא תקשורת ווקאלית. מדברים, רואים. ויזואלית ווקאלית. ברור שאלה החושים הכי ברורים. ההצעה שלי מתחלקת לשניים, שאנחנו לא נקבע להנהלה כמויות ומספרים, אלא נקבע עיקרון, ושההנהלה תיקח את העיקרון ותתרגם אותו, והעיקרון צריך להיות הגדלת השידורים באמהרית, על חשבון אחרים. אתם תקבעו את הקריטריון, אני מציע לכם קריטריון של מידת החיוניות לכאן או לכאן, אבל אתם יכולים לפתח איזה קריטריון שאתם רוצים, אני לא חושש ממלחמת תרבות, אני מקווה שאנחנו בסך הכל מדברים על סוג אוכלוסיות שהולך ופחות ככל שהזמן מתקדם, וברור שעליה חדשה הכמות אצלה גדולה יותר וככל שהעליה תלך ותתרחק, ככה ההחלטה הזו שאני רואה אותה, אם נקבל אותה כהוראת שעה, תלך ותתייתר, כי בעוד חמש שנים אני מניח שהמספרים ילכו וירדו, אני מקווה שהמספרים ילכו וירדו, אבל בכל זאת זה צריך להיות הקלף שאומר, קודם תקשורת, שימור ככל שהוא חשוב, וכמו שאתה מתאר גם אני חושב ששימור הוא חשוב, ובטח עטאף יגיד ששימור הוא חשוב וכולנו נגיד ששימור הוא חשוב, כל אחד בשפתו, אבל לפני שימור יש תיקשור, יש הידברות, יש חיוניות, ואת זה צריך לאמץ. אני מציע הצעת החלטה שאומרת שהמליאה דורשת, דורשת זו מלה גדולה, מבקשת, שהמליאה מבקשת את המנכ״ל לקבוע שידורים, לקבוע הקצאות לשידור, בשפות

השונות, תוך התחשבות בחיוניות השידור, ומכאן להגדיל את זמן השידור באמהרית על חשבון השפות האחרות, על פי קריטריונים שאתם תקבעו כהנהלה.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא חייב להיות על חשבון שפות אחרות, יש למשל הצעה שזה יהיה בלילה - - -

יעקב בורובסקי: אדרבא, אם יש פתרונות לרבע את המעגל, תרבעו את המעגל.

נגיסט מנגשה: אני רוצה להביא בפני חברי המליאה, יכול להיות שתהיה הצעה שיהיו שידורים שעות רבות בשבת, הקהילה שלי מרביתה שומרת מסורת, ויהיה גם בחצות יותר שעות, אני מבקשת, גם זה לא ריאלי, שיחשב כשידור - - -

היו"ר, אמיר גילת: תוך התחשבות בקהל היעד.

נמרוד לב: השיבוץ יעשה תוך כדי התחשבות בקהל היעד.

היו"ר, אמיר גילת: ובצרכיו.

מיקי מירו: אני מציע לכם כמליאה, אני יכול רק להציע, לא לקחת את העניינים לידיים, לא לקבל כרגע שום החלטה בענין הזה, ואני אגיד לכם גם למה, כי אני לא שוכנעתי עד עכשיו, שיש צורך בזה. זה שהגברת המכובדת, ואני מאד מעריך אותה, ואנחנו גם ביחסי ידידות, אומרת שיש צורך זו דעתה האישית. אני לא ראיתי שום גיבוי לדבר הזה מבחינה מספרית, נתונית, כל הדברים. אנחנו צריכים לדעת, כי אנחנו מדברים באמת יחסית, אם נכנס למספרים, כרגע יש יותר דקות מיחס לאוכלוסיה, מפני שרואים חשיבות לזה.

גאולה אבידן: היחס הוא רק אוכלוסיה דקות?

מיקי מירו: אני חושב שאנחנו צריכים לבדוק את זה בצורה רצינית יותר, אני מוכן לקחת את זה על עצמי, לברר איך עושים את זה, לברר מה הצורך של כל - - -

נגיסט מנגשה: אתה לא יכול להיכנס לעשות מיפוי. אני מצטערת, אתה לא יכול, היתה לך אחריות בידיים שלך - - -

מיקי מירו: נכון.

נגיסט מנגשה: לבחון כמנהל - - -

מיקי מירו: אני רוצה לבדוק ולקבל החלטות. אני לא מקבל החלטות ככה בשליפה.

נגיסט מנגשה: אתה שומר משרה מלאה, שמונה חודשים, שלא נעשה בה שום שימוש.

היו"ר, אמיר גילת: זה אחת משתי השאלות שלי, נגיסט, זה אחת משתי השאלות, האם באמת כל התקנים ברדיו שמשדר בשפה האמהרית ובתיגרית מאוישים או לא, או שיש עוד תקנים פנויים?

מיקי מירו: יש שם איזה בעיה שאנחנו כרגע מנסים לפתור אותה, זה לא לפה, זה משהו מינהלי.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני מבקש לאייש את התקנים לפני שאנחנו מגדילים כוח אדם, קודם כל להשלים את התקנים.

מיקי מירו: יש דבר שמבחינת צנעת הפרט כרגע אני לא יכול לדבר עליו.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה להרחיב את מה שבורו אמר עוד יותר, אני חושב שצריך לחשוב, לא סתם תיארתי בהתחלה את קהלי היעד השונים שלהם אנחנו משדרים, אני חושב שאנחנו צריכים לבדוק אולי אופציה, זה לא ברגע אחד ואני מסכים שצריך קצת עבודת מטה במיוחד על מה שאני אומר עכשיו, זה לבחון את האופציה להפריד בין קהלי היעד. כלומר שרשת אחת תשדר לקהלים שיושבים במדינת ישראל, שפירטתי אותם בהתחלה, לבחון אפשרות ויכול להיות שנוכל לקבל על זה גם סיוע תקציבי ממקורות אחרים, להפריד את השידורים שמיועדים לחו"ל, ויש עוד איזה רעיון נועז שאני בודק בימים האחרונים, הוא פשוט בוסר, אני עוד לא רוצה להציג את זה, אבל יש אפשרות להפוך את זה למשהו אחר, רשת נפרדת שמשדרת לחו"ל, רשת נפרדת שמשדרת לישראל, ובנושא השימור אני מתחבר למה שנאמר פה וכבר מיקי יודע את דעתי, שבנושא השימור אני חושב שיהיה יעיל יותר אם נשתמש גם בכלים של המדיה הדיגיטלית ואז יכול להיות לא רק להשמיע שידורים באידיש למי שיודע את השפה, או לדינו למי שיודע את השפה, אלא גם

ללמד את השפה, ולחשוף קהלים צעירים וחדשים יותר, ואני חושב שדרך המדיה הדיגיטלית הנושא של השימור יהיה הרבה יותר אפקטיבי. אז בהמשך למה שבורו הציע אני מבקש מההנהלה לבחון גם את האפשרות להפריד בין קהלי היעד השונים, ואז יהיה יותר מקום, במקום אוטובוס אחד יהיו שני אוטובוסים, או שלושה אפילו, תוך שימוש גם בפלטפורמה של רשת רדיו נוספת וגם בשימוש של המדיה הדיגיטלית. אז זה לגבי הרדיו. יש הערות או יש מישהו שמתנגד?

מיקי מירו: מה שביקשתי בסך הכל זה שאנחנו נעשה עבודת מטה קצת יותר רצינית, לבדוק את הדברים לעומק, ואנחנו נגיש - - -

יעקב בורובסקי: אין בין הצעת המליאה לבין העבודה שאתם צריכים לעשות כהנהלה ולא כלום. אתם מקבלים הנחיה, ההצעה של המליאה אומרת - - -

מיקי מירו: הנחיה זה לפעולה.

יעקב בורובסקי: נכון.

מיקי מירו: לכן אני מציע - - -

יעקב בורובסקי: תן לי להשלים, אתם מקבלים הנחיה להעדיף את שידורי האמהרית על חשבון שעות אחרות - - -

מיקי מירו: זה כבר החלטה, זה קבלת החלטה.

יעקב בורובסקי: מיקי סליחה, אתה לא נותן לי, אתה מדבר עם עצמך - - -

מיקי מירו: תאמר, אני אגיב.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אל תגיב.

יעקב בורובסקי: אני יודע בדיוק מה אני אומר. אני עכשיו מדבר אל חברי המליאה, עם כל הכבוד, אני מבקש שהמליאה תורה, לא תנחה, תורה את ההנהלה לדבוק בעיקרון שאומר ששידורים באמהרית הם חיוניים ושההנהלה תפתח את כל הכלים, דרך בדיקות ודרך דיונים ודרך ועדות, כדי לבצע את זה, תדווח מועד תחילת השינוי. זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: ועל זה אני מוסיף את ההצעה שלי, להכין תוכנית שתבדוק את האפשרות להפרדה בין קהלי היעד השונים של השידורים ברדיו.

נגיסט מנגשה: יש תאריך יעד בבקשה?

היו"ר, אמיר גילת: נקבל דיווח בישיבת המליאה הבאה.

יעקב בורובסקי: צריך לראות שההנהלה תראה כמה זמן זה לוקח להתארגן.

היו"ר, אמיר גילת: יש מישהו שמתנגד להצעת ההחלטה הזאת?

דבורה הנדלר: אפשר להוסיף משהו, אני מבקשת, הרי יש לנו עכשיו את הניו מדיה והשאלה שצריכה להיבדק - - -

היו"ר, אמיר גילת: עוד אין לנו.

דבורה הנדלר: בהנחה שתהיה, האם הציבור דובר האמהרית נגיש לטכנולוגיה החדשה או לא.

היו"ר, אמיר גילת: את זה ההנהלה תבדוק.

דבורה הנדלר: אני חושבת שצריך להתייחס לענין הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אז ההצעה אושרה. עכשיו אני עובר לטלוויזיה.

נמרוד לב: אמרה פה נגיסט משהו על איוש איזה שהיא מישרה - - -

יעקב בורובסקי: היא לא רלוונטית לנו.

נגיסט מנגשה: מישרה מלאה.

יעקב בורובסקי: היא לא רלוונטית לנו, זה לא דיון למליאה.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי הטלוויזיה, יש לנו בטלוויזיה את ערוץ 33, ערוץ 1 משדר כולו בעברית, הוא לא רלוונטי לדיון הזה. ערוץ 33 הוא מעין, נקרא לזה מגדל בבל תקשורתי, שיש בו הכל מהכל. אני מזכיר לכם את החלטת המליאה על הפיכתו לערוץ חדשות ותרבות כשכבר בימים אלה מתקיימים שידורי הנסיון, בין השעות שמונה לארבע שאין בהם שום פגיעה באף אוכלוסיה כי זה פשוט במקום שידורי ארכיון בעברית, אנחנו הפכנו את זה לשידורי חדשות אקטואליה ותרבות, בשעות האחרות משודרות שם תוכניות בערבית, באמהרית יש מהדורה, ויש גם את

המהדורה באנגלית. אז שלמה, עוד פעם, זה ברשות השידור, אנחנו מקווים לשנות את זה במבנה האירגוני החדש כי הטלוויזיה בערבית היא זו שמפעלה את ערוץ 33. כלומר, החדשות באנגלית שייכות לטלוויזיה בערבית, וגם המהדורה - - -

יוני בן מנחם: האמהרית שייך לערוץ 1.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע, האמהרית שייך לערוץ 1 אבל משודר בערוץ 33 שבמרביתו שייך לטלוויזיה בערבית. אנחנו התחלנו את השינוי כדי שיהיה הגיון בדבר הזה, שלמה, תן לנו כרגע תמונת מצב לגבי השידורים שאינם ערבית. אנחנו מדברים על השידורים באנגלית ובאמהרית ובכל שפה אחרת שאינה עברית או ערבית.

נורית ירדני לוי: אבל אני מבקשת להקריא שלוש שורות ששלחתי לכל חברי המליאה, כדי שאתה תוכל, אני רוצה להתקדם ולא רק לדון. יש לנו המון דברים על סדר היום. כדי שתענו לי על דבר שאני פניתי עליו.

וופא זועבי פאהום: אז לא להתייחס למה שאמיר אמר עכשיו, להתייחס לדברים שלך, או מה?

נורית ירדני לוי: אני רוצה להקריא דבר שפניתי לכולכם כי זה מתומצת בכתיבה. אני כתבתי לכולכם, אני העליתי נושא - - -

וופא זועבי פאהום: השאלה אם אנחנו צריכים להתייחס לדברים שאמיר אמר, כי את נכנסת - - -

נורית ירדני לוי: אני העליתי את הנושא. אני כתבתי לכולכם, אני מקריאה את זה כי זה מתומצת ואין לנו הרבה זמן. עקב מצב החירום, הדבר נכתב במהלך המלחמה שנפלה עלינו בהפתעה והסתיימה בהפתעה לטובתנו. עקב מצב החירום הקיים אני פונה ומבקשת את תמיכתכם להעביר הנחיה להיעזר בערוץ 33 לשם הבהרת עמדת ישראל בעולם בשפות השונות, וזאת עד תום מצב הלחימה. כולנו יודעים שלפנינו חזית של התודעה של דעת הקהל בעולם. לרשות השידור יש הכלי שהוא ערוץ 33 וגם כתבים בשפות השונות, שיכולים להירתם למשימה באופן מיידי. המלחמה נגמרה. לצערנו זה לא מצב שלא יחזור, אני הרגשתי מאוד לא נוח שבמהלך המלחמה מתכנסת ועדת תוכן ולא דנה בכאן ועכשיו, מה אנחנו, רשות

השידור, שזה תפקידנו הראשוני והמרכזי להיות מסבירים לעולם הרחב, לעולם שמסביבנו, בטח במזרח התיכון, וכמובן יותר רחוק אם ניתן, וזה אני מבינה, אני רוצה לשמוע מה מצב היכולות הטכניות שלנו להגיע לאירופה ולעולם הדובר אנגלית. אבל בטח להתחיל במזרח התיכון שזה ידעתי שיש לנו אפשרות. יש לי הרגשה שאנחנו לא עשינו את תפקידנו המרכזי והחשוב ביותר בשעת הצורך.

היו"ר, אמיר גילת: לפני ששלמה עונה, שתי הערות. זה לא בסמכות ועדת תוכן לכן הבאתי את זה למליאה, משום שוועדת תוכן כרגע מוסמכת לאשר לוח השידורים של הערוץ הראשון ולכן הבאתי את זה למליאה. ודבר שני, אני לא חושב שרשות השידור צריכה לעסוק בהסברה ותעמולה, זה לא תפקידה - - -

נורית ירדני לוי: זה לא תעמולה.

היו"ר, אמיר גילת: אני אמרתי את דעתי - - -

עטאף כיוף: זה מבחינת החוק גם.

היו"ר, אמיר גילת: אני אמרתי את דעתי - - -

עטאף כיוף: גם מבחינת החוק אסור, לא הסברה ולא תעמולה.

היו"ר, אמיר גילת: מותר לי להביע את דעתי? אני חושב שאסור לרשות השידור לעסוק בתעמולה ובהסברה, אם החוק תומך בזה אז אדרבא - - -

חנה מצקביץ: החוק לא תומך.

היו"ר, אמיר גילת: תומך בדעתי.

חנה מצקביץ: בדעתך.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אומר אדרבא.

נורית ירדני לוי: אבל למה תעמולה?

גאולה אבידן: שמה?

היו"ר, אמיר גילת: זה לא סותר את העובדה שאני מאד תומך ומאד שואף ויש לנו גם תוכניות לעשות את זה ב-2013, להגדיל את השידורים של רשות השידור, את תכני רשות השידור לחו"ל, או בשפה האנגלית ובשפה הערבית, בשפות שאינן עברית, אבל אני חושב שאנחנו צריכים להסיר מסדר היום את המונח הסברה

ותעמולה, זה ממש לא תפקידה של רשות השידור. שלמה, תמונת מצב מה קורה היום, שלא בערבית ולא בעברית.

<u>שלמה גנור:</u> במסגרת השידורים של ערוץ 33 הטלוויזיה בערבית, להוציא את השידורים בערבית, השידורים באנגלית, יש מהדורה שמשודרת בשעה 17:22 ונמכרת ל-125 מדינות, ל-125 גופים שונים ברחבי העולם, זה באשר לאנגלית. ואני מדבר על ימי שלום. מהדורת חדשות באמהרית, תוכנית באמהרית משודרת מדי מוצאי שבת בשעה שמונה וחצי, במהלך חצי שעה, מופקת ואחראים לה השידורים בעברית, והיא יש לה את האכסניה במסגרת ערוץ 33. זה באשר לשפות הזרות. באשר למבצע עמוד ענן, עם תחילת המבצע עברה הטלוויזיה בערבית למתכונת שידורים מיוחדת, תוך ביטול לוח השידורים הרגיל, לנגד עינינו היו ההמלצות והמסקנות ממלחמות ומבצעים קודמים בהתאם להמלצות של - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> על ערבית אתה מדבר.

<u>שלמה גנור:</u> אני מדבר על השידורים בערבית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל זה לא נושא הדיון היום, האם הוגדלו גם התכנים באנגלית?

<u>שלמה גנור:</u> זה כלול. המשפט הזה זה גם מקיף, מתייחס לאנגלית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז דבר רק, אל תדבר היום לא על ערבית ולא על עברית, רק אנגלית ושפות אחרות.

<u>ג'לילה אלקרנאווי:</u> למה, רוצים לדבר גם על ערבית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל זה לא נושא הדיון.

<u>שלמה גנור:</u> האנגלית עברו, מאז התחלת המבצע ועד לסיומו, עברו למתכונת שידורים מיוחדת, במקום 22 דקות הם שידרו שעה שלמה, בנוסף למהדורת חדשות היתה להם תוכנית אקטואליה בענייני היום שהוזמנו אליה גורמי הממשל השונים, הציבור, הושמעו מגוון הדעות שרווחו בקרב הציבור. זה באשר לאנגלית. פיקוד העורף, מתוקף ההוראות המיוחדות של שעת חירום והמסורת

שקיימת בעיתות חירום, שידר מהדורת חדשות משלו, במהלך שעה שלמה בשעה 10 בלילה, בחמש שפות שונות, ערבית, רוסית, אמהרית, ספרדית, ואנגלית.

<u>נורית ירדני לוי:</u> באיזה שעות, בלילה?

<u>מושון מצליח:</u> בעשר בלילה.

<u>שלמה גנור:</u> בעשר בלילה.

<u>נורית ירדני לוי:</u> עד חמש בבוקר.

<u>שלמה גנור:</u> לא, שעה שלמה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ושוב זה, קהל היעד של השידורים הם כמובן אזרחי מדינת ישראל דוברי השפות האלה, זה לא שידורים החוצה לחו"ל כמו שנורית דיברה.

<u>שלמה גנור:</u> המשדר הזה הוכן הופק והוגש לשידור ע"י פיקוד העורף.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר, זה לא שייך לנו.

<u>שלמה גנור:</u> לרשות השידור לא היתה שום נגיעה, אנחנו היינו אכסניה.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אני חייבת להעיר על שתי נקודות, על מה שאתה אמרת ולמה, אני חושבת שגלילה ענתה לה תשובה יפה ואני רוצה להוסיף על תשובתה של גלילה, אבל אני רוצה להזכיר, אמיר, שאנחנו ישבנו איתך בזמנו ישיבה שעטאף הזמין ודיברנו על המהות של הטלוויזיה בערבית ועל האוטונומיה שלה ואתה אמרת, רצינו להתחיל עם זה במהלך, לא, אני מקפיא את זה כרגע ולכן אין טעם לדבר - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני עומד בדברי.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> ולכן לא דיברנו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני עומד בדיבורי, הקפאנו.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> משהו נזל בהקפאה הזאת? כי אני מרגישה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ממש לא. הכל אותו דבר. לא השתנה כלום. שמונה עד ארבע, במקום שהצופים יסבלו במרכאות תוכניות משנות ה-80 שהם רואים

אותם בפעם ה-2,000, הם רואים עכשיו תכנים חדשים בעברית, אין פה שום פגיעה, פשוט במקום תכנים בעברית משנות ה-80 אנחנו נותנים לצופים שידורים חוזרים של תוכניות - - -

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> כן, אבל הוא עדיין לא הופך, הוא עדיין מוגדר כטלוויזיה הערבית בישראל.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ערוץ 33 על פי החלטת המליאה מוגדר כערוץ חדשות ותרבות בהקמה, על פי החלטת המליאה בין השעות שמונה עד ארבע יש שידורי נסיון של ערוץ החדשות והתרבות. אני חוזר עוד פעם, במקום שהצופים יראו בפעם ה-2,004 תוכניות משנות ה-80, הם רואים עכשיו תוכניות אקטואליה - - -

<u>נורית ירדני לוי:</u> אבל הדיון הוא על מצב חירום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני יודע. ומבזק חדשות כל שעה. אנחנו נותנים עכשיו לצופים תמורה כפולה לאגרה, גם אפשרות לראות בערוץ 1 וגם לראות את שידורי הנסיון בערוץ 33. אין פה פגיעה של שניה אחת בשידורים בערבית, שניה לא נפגעה.

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> כן, אבל עדיין - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל אני אומר שוב, זה לא נושא הדיון, הנושא הוגדר כמדיניות רשות השידור - - -

<u>עטאף כיוף:</u> רק הערה, מה שסוכם ומה שהוחלט זה נתקבל לגבי ערוץ 33 משמונה עד ארבע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון

<u>עטאף כיוף:</u> כל הדיונים שלנו, כל הישיבות שקיימנו והפגישות לגבי המעמד של הטלוויזיה הישראלית בערבית כטלוויזיה ישראלית בערבית אוטונומית. זאת אומרת אנחנו לא נקרא לה בית הפקה ולא נקרא לה בית אני לא יודע מה, קוראים לה איך שהיה כל הזמן, טלוויזיה ישראלית בערבית.

<u>ג'לילה אלקרנאווי:</u> עטאף, כמה שעות שידור בערבית אנחנו משדרים?

<u>עטאף כיוף:</u> אני מדבר על המעמד בינתיים.

היו"ר, אמיר גילת: מאחר והנושא זה מדיניות השידור בשפות זרות וערבית לדידי אינה שפה זרה, אז בואו נדבר על השפות האחרות.

נמרוד לב: אני הייתי מוריד רגע את השימוש במושגים תעמולה והסברה, אנחנו לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, הורדנו.

נמרוד לב: אני חושב שזה לא הסיפור ולא הענין, אני כן חושב שההגיון בדבריה של נורית הוא לגבי ההבדלה בין מצב שיגרה למצב חירום ומה רשות השידור יכולה לתרום בזמן חירום מבחינת ההתגייסות הציבורית. אז בענין הזה אני חושב, הדיון הוא בזה, ושם אנחנו צריכים לבדוק מה האפשרויות, ואיך זה עומד על פי החוק, כי אני חושב שבסך הכל אין ויכוח לגבי רצונה של הרשות להיות לעזר בשעת חירום.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שנתקדם בכיוון הזה. יש לנו עוד חוב לגבי האמהרית בטלוויזיה, אז אמר המנכ"ל בהתחלה, אנחנו מערבבים פה 80 נושאים שלא קשורים. אנחנו נדון בנושא של הטלוויזיה בערבית, המדיה בערבית, איך שיקראו לזה, במועד אחר. זה לא הנושא שלנו, יש לנו נושא חשוב היום, מרכזי, ואני רוצה - - -

נמרוד לב: אני מבקש שנתייחס להגיון שבדברים האלה ונבדוק מה אנחנו יכולים לתרום.

נורית ירדני לוי: פחות משבוע אחרי תום המלחמה.

היו"ר, אמיר גילת: אמרת שהמלחמה הסתיימה בהפתעה, מה לעשות, הם לא מתאמים איתנו את ישיבות המליאה. אני אומר ככה, לגבי השפות הזרות, ואני מקפיד שאנחנו נהיה היום במנדט של הנושא שהבאנו לדיון היום. אחד זה הנושא של האמהרית שפתחתי בו ואמרתי שנחזור בטלוויזיה, המנכ"ל כבר אמר את זה בהתחלה, ההנהלה בודקת כרגע אופציה להגדיל את מינון השידורים באמהרית בטלוויזיה, שמשודרים בערוץ 33, ולהוסיף עוד מהדורה, זו הבדיקה?

יוני בן מנחם: יש הצעה, בוא נכנס לדברים, יש הצעה שהגיש מנהל הערוץ הראשון. אנחנו בודקים.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי הגדלת השידורים, היום יש מהדורה אחת, ההנהלה בודקת על פי הדיון שהתקיים קודם, במועד אחר, לא היום, את הגדלת השידורים באמהרית, זה לגבי האמהרית. לגבי האנגלית, במבנה הארגוני החדש ובמסגרת הרפורמה, אנחנו מבקשים, ואמרתי את זה כל הזמן, מיום כניסתי לתפקיד, יש לנו גם משימה של הפצת תכני רשות השידור לחו"ל, כך אני רואה את זה, והנושא של העלאת קרנה של רשות השידור בחו"ל. שתי המשימות האלה אמרתי בישיבת המליאה הראשונה. אני חושב שבשנת 2013 כשאנחנו נהיה כבר בתוך הרפורמה אנחנו יכולים להשתית את המבנה הארגוני שכולל גם חטיבה בינלאומית, כי אמרתי, שוב, יש איזה חוסר הגיון שהטלוויזיה בערבית אחראית על החדשות באנגלית, למשל. ואנחנו התחלנו בתהליכים של לעשות סדר בדברים האלה. במבנה הארגוני החדש יש חטיבה בינלאומית והחטיבה הזו תטפל בשידורים באנגלית ובשפות אחרות. הטלוויזיה בערבית שהוזכרה פה, אני אומר את זה בסוגריים, בתנאי שלא יתפרצו פה, אני אומר את זה רק בהערה, במשפט, תהיה גם זו שתשדר תכנים בערבית לא רק לאזרחי מדינת ישראל, אלא גם לעולם דובר הערבית, וכמובן גם למזרח התיכון. לגבי האנגלית והשפות האחרות, ישנה אופציה, וזה המחשבה שאנחנו בודקים, כי כשהגעתי לפה ודיברתי על בינלאומי, אז דובר על לווינים וכו', ואני אמרתי אפשר להתחיל בכלים הכי פשוטים של המדיה הדיגיטלית, כלומר מספיק להעלות את התכנים שלנו ביוטיוב לצורך הענין, או באמצעים אחרים של המדיה הדיגיטלית, בשביל לחשוף את התכנים האלה לקהלים גדולים יותר בעולם. אז זה אנחנו בהחלט מתכוונים לקדם ב-2013, ואנחנו כן נרצה לראות יותר מהדורות באנגלית, מבית היוצר של רשות השידור, ולכן צריך להפריד פה בין היצור של המהדורות, כלומר אני חושב שאם יהיו ארבע מהדורות ולא חשוב כרגע באיזה פלטפורמות הם ישודרו, ולא רק בפלטפורמה של רשות השידור אלא גם במדיה הדיגיטלית, ותיכף אני אגיד עוד דבר, אז זה כבר יביא לתועלת רבה יותר, אם נשתמש גם בפלטפורמה של המדיה הדיגיטלית להפיץ אותם כמובן שנגיע לקהלים רבים יותר. מחשבה נוספת שהיתה לי וכבר ביקשתי בדיקה על זה, זה לראות מה הם התכנים באנגלית שאנחנו מפיצים היום לעולם הרחב, אנחנו מוכרים למספר תחנות

בעולם את התכנים שלנו באנגלית, ואני כרגע רוצה להתרכז ולשים רק את מהדורות החדשות בענין הזה, לדעתי, ואני פשוט קיבלתי רק לפני כמה ימים את הנתונים, אנחנו בשלים לקבל החלטה שאנחנו מוותרים על ההכנסות הכספיות שנובעות לנו ממכירת התכנים האלה באנגלית לשפות זרות שאינן משמעותיות, ולקבל פה החלטה עקרונית, שכל התכנים שלנו באנגלית יופצו לכל דורש חינם אין כסף, ובכך כל תחנה בעולם שתרצה להשתמש במהדורת החדשות שלנו באנגלית יכולה לעשות את זה, ואנחנו מגדילים לאין ערוך את שיעור ההפצה של התכנים האלה. אני חושב שההכנסות, שהן לא רבות, מבדיקה ראשונית שקיבלתי את נתוניה כמו שאמרתי, לפני מספר ימים, הן פחות משמעותיות מהערך שאנחנו נרוויח בהפצת התכנים שלנו, ואם ניתן אותם חינם אני חושב שיהיו יותר מקומות שישדרו אותם. אז אנחנו רק נסיים את הבדיקה ונביא את זה, אבל אני חושב שזה הכיוון.

<u>נורית ירדני לוי:</u> שאלה קטנה, למה לוויינים הם מחוץ לתחום כרגע?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הם לא מחוץ לתחום, הם פשוט מאוד יקרים והעלות המירבית תהיה על הפצת התכנים ולא על התכנים עצמם.

<u>יעקב בורובסקי:</u> ההצעה של נמרוד היא הרבה יותר רחבה והרבה יותר נכונה אני חושב, לעשות בדיקה על איך הרשות נערכת למצבים מיוחדים.

<u>נורית ירדני לוי:</u> מצבי חירום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני דיברתי על שיגרה.

<u>נמרוד לב:</u> בכל הפלטפורמות?

<u>יעקב בורובסקי:</u> בכל הפלטפורמות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני דברתי על שיגרה.

<u>גאולה אבידן:</u> זה לא סותר.

<u>דבורה הנדלר:</u> האם נבדק כמה הסכום שאנחנו אמורים להפסיד כשהתפוצה של הנתונים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי, קיבלתי את הנתונים לפני מספר ימים, ואני עוד רוצה לעבד אותם כי הם כוללים גם מהדורות שאינם חדשות, גם תכנים אחרים.

דבורה הנדלר: אז אתה תמסור לנו.

היו"ר, אמיר גילת: בוודאי.

נמרוד לב: אפשר לגזור מזה שתי החלטות, האחת שמתייחסת לדיון לגבי האפשרויות, המדיניות, של הרשות בזמן חירום ואיך היא תורמת את חלקה כמו כל אזרח או כמו כל גוף אחר - - -

היו"ר, אמיר גילת: לאיזה קהל יעד, על העולם אתה מדבר?

נורית ירדני לוי: אנחנו מדברים על העולם.

היו"ר, אמיר גילת: לא, כי שלמה דיבר על תכנים בשפות זרות ששודרו בערוץ 33 בזמן המבצע והן יועדו לקהל יעד - - -

נמרוד לב: אני הייתי מחלק את זה ל-2, אני הייתי מבקש לשמוע גם פנימה וגם החוצה. למה לא, אם אנחנו כבר נוגעים בדבר הזה, ואם זה אקטואלי, לצערנו, אז בואו נלמד - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שאנחנו נבקש מההנהלה לבדוק את האפשרות, או להגיש תוכנית להגדלת מהדורות החדשות באנגלית, בשגרה וכמובן גם בחירום, מה המשמעויות, וגם את המשמעויות של ההפצה החינמית של המהדורות האלה לכל דורש.

נורית ירדני לוי: ולפחות לקטע של מצב חירום, להזדרז, כי זה יכול לקרות מחר.

עטאף כיוף: בשני הערוצים.

היו"ר, אמיר גילת: נקווה שהבדיקה תקדים את מצב החירום הבא.

יוני בן מנחם: רק שתדעו, המצב הוא - - -

נמרוד לב: אני הייתי מציע, עדיין - - -

יוני בן מנחם: מכיוון שיש החלטה של המליאה שערוץ 33 משמונה עד ארבע מוגדר כערוץ החדשות והתרבות, שידורי נסיון, כל הגדלה של זמן השידור באנגלית יהיה על חשבון השידורים בערבית.

עטאף כיוף: אני אמרתי ערוץ 1 ו-33 צריך.

יוני בן מנחם: אני לא יודע, אני אומר, בערוץ 33, שתדעו, יש לנו תוכנית כרגע, ראשונית להגדיל את השידורים באנגלית, אבל זה יבוא על חשבון הערבית, על הזמן של הערבית.

וופא זועבי פאהום: אז אי אפשר, כמו שאמיר אומר, אנחנו נדבר על שפות זרות ולא על ערבית, אבל בתווך, באמצע, אנחנו לא דיברנו על ערבית אבל דיברנו על האנגלית שלקחה את החלק של הערבית ועל הערבית לא נדבר, זה לא יכול להיות.

היו"ר, אמיר גילת: המנכ"ל לא קיבל החלטה, הוא רק אמר את דעתו.

יוני בן מנחם: אני רק הערתי הערה, שתדעו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב, אני עומד מאחורי - - -

יוני בן מנחם: בשקיפות מלאה, שלא תחשבו שאנחנו יכולים להביא זמן אחר שאין לנו.

היו"ר, אמיר גילת: אני עומד מאחורי מה שאמרתי וזה מוקלט ואתם שומעים אותי, אני עומד על מה שאמרתי ומה שסיכמתי, כל עוד אין דיון אחר והחלטה אחרת, כל מה שאמרתי, לא תיפגע שניה אחת של השידורים בערבית. זה שאנחנו נעשה עוד שלוש מהדורות בערבית זה לא אומר שצריך להפיץ אותם דווקא בערוץ 33 או דווקא בערוץ הראשון, דיברתי על פלטפורמות - - -

וופא זועבי פאהום: אנחנו נעביר אותן לפייסבוק?

היו"ר, אמיר גילת: יכול להיות.

וופא זועבי פאהום: ומה עם הארבע שעות של 33?

היו"ר, אמיר גילת: על ערבית את מדברת, אני לא מדבר על ערבית עכשיו, אני מדבר על האנגלית.

וופא זועבי פאהום: אבל אם אני ממשיכה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אל תמשיכי כי אני לא מדבר על זה עכשיו. אני מדבר עכשיו - - -

נמרוד לב: לא נעים לי להגיד אבל בשנה הבאה כולם יריבו מי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מדבר על האפשרות למשל, במקום מהדורה אחת באנגלית, לעשות ארבע ביום, קצרות יותר אולי, לא צריך ארבע חצאי שעות, אפשר לעשות ארבע רבעי שעה, ואנגלית את יכולה להפיץ בכל מיני פלטפורמות כמו שאמרתי בהתחלה, את יכולה לתת את זה לתחנה בויסקונסין ולתחנה בלונדון.

וופא זועבי פאהום: דרך אגב, ב-METV ראיתי את המהדורה של IBA באנגלית, מה זה?

ג'לילה אלקרנאווי: גם אני רואה את זה.

היו"ר, אמיר גילת: זה אחד המקומות שמוכרים.

וופא זועבי פאהום: אני גיליתי את זה בטעות.

יואב הורוביץ: בענין השימוש בערוץ 33 בעיתות חירום , אני שואל שאלה, יכול להיות שיש טעם, תגיד לנו, למה לא לתת למערך ההסברה ולמשרד החוץ להיות דומיננטיים בקבלת החלטה בהקשר הזה של מה משודר, אני מדבר בעיתות חירום בערוץ הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי, התכנים חייבים להיות, אני מבין שגם על פי חוק, תכני רשות השידור, ואני לא חושב שכדאי שגורמים אחרים ינהלו את התכנים שלנו. אני חושב שהתכנים צריכים להיות - - -

יואב הורוביץ: יש מניעה לעשות את זה?

היו"ר, אמיר גילת: מה גם שהיום - - -

יואב הורוביץ: שמערך ההסברה של מדינת ישראל יעזר בעיתות חירום בערוץ 33.

היו"ר, אמיר גילת: הרשות היא תאגיד סטטוטורי.

חנה מצקביץ: תאגיד ציבורי והוא חייב לשמור על העצמאות שלו, בגלל זה הוא יצא ממשרד ראש הממשלה, הוא היה שם מחלקה. זה לא יעמוד בביקורת.

יעקב בורובסקי: נכון, אבל בהיערכות מוקדמת, כפי שנמרוד הציע, מתאמים עם כל רשויות המדינה - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה משהו אחר.

יעקב בורובסקי: ויושבים ומתאמים גם את מערך ההסברה וגם את מערך הביטחון - - -

וופא זועבי פאהום: אמיר, מה על סדר היום, אני רוצה להבין, אם זה על סדר היום שאני אתכונן, אני אבין - - -

יעקב בורובסקי: חנה, ההערה שלך נכונה - - -

היו"ר, אמיר גילת: מדיניות השידור בשפות זרות בטלוויזיה וברדיו.

וופא זועבי פאהום: זה עכשיו, אז מה זה ערוץ 33, זה המכתב של נורית שאנחנו צריכים להתייחס אליו - - -

יעקב בורובסקי: ההערה שלך נכונה אבל מפסיקים כל אימת שיש צבע אדום.

וופא זועבי פאהום: האם זה על סדר היום?

חנה מצקביץ: במקרה חירום החוק שלנו כותב במפורש, שאז אפשר להפקיע זמן שידורים מאיתנו, זה כבר לא עניינה של רשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא שייך לרשות השידור.

וופא זועבי פאהום: אתה לא שייך, מפקיעים ממך.

חנה מצקביץ: הממשלה יכולה - - -

נמרוד לב: אנחנו מבקשים בסך הכל דיון בנושא הזה, דיון שבו - - -

יעקב בורובסקי: לא כאן תיקבע המתכונת, אבל דיון צריך להיות.

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו את ההנחיה, אם אתה רוצה - - -

נמרוד לב: לבדוק מה האפשרויות - - -

היו"ר, אמיר גילת: לחדד את זה - - -

נמרוד לב: כדי לעזור לציבור הישראלי בעת צרה, זה הכל.

וופא זועבי פאהום: כל פעם משנים את התכנים?

היו"ר, אמיר גילת: זה באמת לא נושא הדיון עכשיו.

נמרוד לב: אני חושב שכל אזרח וכל גוף במדינת ישראל, בזמן מלחמה, משנה קצת את התנהלותו - - -

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, אנחנו גולשים, הנושא היה מדיניות בשפות זרות, אתם רוצים דיון על מדיניות השידור בזמן חירום, זה נושא אחר.

נמרוד לב: אפשר לעשות דיון כזה?

היו"ר, אמיר גילת: כן, אפשר. אני עובר לנושא המרכזי - - -

דבורה הנדלר: יש כאן אורחים שאני לא מכירה אותם, הם לא חברי המליאה, אני מניחה שאחד מהם, בגלל המצלמה, הוא עיתונאי, אני רואה אותו, נכון אתה עיתונאי?

דובר: כן.

דבורה הנדלר: אני מבקשת שהוא לא יהיה כאן.

היו"ר, אמיר גילת: דיוני המליאה הם דיונים פתוחים, אנחנו יכולים כמובן להחליט שחלק אחד הוא סגור, אבל הדיונים פתוחים.

דבורה הנדלר: הדיונים פתוחים, אבל אתה מדבר על נושא של אתיקה - - -

נמרוד לב: אבל אולי אפשר שכל אחד יציג את עצמו.

היו"ר, אמיר גילת: יש פה בקשה לסגור נושא מסוים, תעלו את זה, כרגע, באופן עקרוני הדיונים הם פתוחים.

דבורה הנדלר: על מה עכשיו אנחנו נדון?

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו על הנושא של

דוברת: אני מבקשת שלא יהיה פה עיתונאי.

נמרוד לב: אולי להציג לפחות, אנחנו לא יודעים מי האנשים.

היו"ר, אמיר גילת: מי שלא חבר מליאה יציג את עצמו.

מוטי נייגר: שמי מוטי נייגר, אני חבר ועדת אתיקה במעמד של מייעץ.

היו"ר, אמיר גילת: אני מדבר על מי שלא חבר מליאה ולא עובד רשות השידור. אז גדי, אתה לא בתור עובד פה, אתה בתור ועד, אז תציג את עצמך.

גדי בן יצחק: במקרה, אבל הוועד משום מה נותן ביטוי לעובדים, שמי גדי בן יצחק, אני עובד ברשת ב' - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתה לא פה על בסיס תפקידך המקצועי.

גדי בן יצחק: וודאי, אני באתי לתת ביטוי לעובדים.

דני זקן: דני זקן יושב ראש אגודת העיתונאים.

נילי בן גיגי: גילי בן גיגי מנכ"לית זכות הציבור לדעת.

אורן פרסיקו: אורן פרסיקו כתב העין השביעית.

מיקי מירו: אני רוצה לומר, כי אני רואה פה את הנושא, וכתוב פה על איזה מסמך, אני לא יודע, לא קיבלתי כזה מסמך.

היו"ר, אמיר גילת: חברי המליאה קיבלו.

מיקי מירו: אני מנהל רדיו, לא קיבלתי כזה דבר ואני לא יודע על מה מדובר.

בלהה כהנא: על איזה מסמך אתה מדבר?

מיקי מירו: אני לא יודע, כתוב פה מסמך של ועדה, אני לא יודע על איזה מסמך מדובר. אני לא קיבלתי, אני רק אומר שלא קיבלתי. אני כמנהל רדיו לא קיבלתי - - -

דוד חיון: אבל לשכת מנכ"ל קיבלו, היית אמור לקבל מלשכת מנכ"ל.

דבורה הנדלר: אני רוצה שנקיים פה הצבעה - - -

מיקי מירו: טוב, אז אני יצאתי.

דבורה הנדלר: שאלה מקדימה, האם האנשים שנמצאים במליאה הוזמנו לכאן או לא, האורחים שנמצאים כאן, האם הם הוזמנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: חלקם היו מנומסים וביקשו מראש לבוא וחלקם הופיעו.

דבורה הנדלר: אז אני רוצה שאנחנו נצביע, האם אנחנו רוצים את הנוכחות שלהם פה או לא.

היו"ר, אמיר גילת: האם הישיבה היא סגורה או לא, זה מה שחשוב.

דבורה הנדלר: נכון.

בלהה כהנא: אפשר לומר משהו בענין הזה?

עטאף כיוף: אבל הזמנו אותם, הם היו מנומסים.

דוד חיון: לא הזמנו אותם.

דבורה הנדלר: חלקם הוזמנו וחלקם לא.

מיקי מירו: אמיר, אני מבקש שירשם שיצאתי במחאה על כך שלא קיבלתי דיון על כך, זה לא מכובד, קל וחומר - - -

דוד חיון: זה חמור מאד שאתה יוצא, מיקי, זה חמור מאד שאתה יוצא, אתה לא מכבד את המליאה. חמור מאוד שאתה יוצא. אני מבקש לרשום את זה בפרוטוקול, זה חמור מאד.

מיקי מירו: אני מנהל רדיו - - -

דוד חיון: אתה לא מנהל את המליאה אבל.

מיקי מירו: זאת חוצפה, זאת חוצפה אני לא מנהל - - -

דובר: אתה תשב במליאה, הוזמנת להיות במליאה, אתה תשב במליאה.

בלהה כהנא: אני רוצה להתייחס לבקשה של דבורה. אני רוצה להזכיר למי מהחברים, אם הוא שכח, רשות השידור היא חברה ציבורית, אנחנו גוף ציבורי, תאגיד ציבורי, זה אותו דבר, מישהו מוכן להסביר לי - - -

היו"ר, אמיר גילת: בלהה, דברי לאט, הוא רשום, בקצב הכתבה.

בלהה כהנא: למי ששכח אני רוצה להזכיר שמדובר בחברה ציבורית, בכספי ציבור, אנחנו נציגי ציבור וככזו אין שום סיבה בעולם שהדיונים יהיו סגורים. לטעמי גם השאלה של מי שיושב לצידי, ופלוני ואלמוני שיושב פה, אני

בכלל לא מבינה את השאלה הזאת. הדיונים פתוחים. כל אחד רשאי לבוא ולהשתתף פה, ובשביל לסגור אותם צריך איזה סיבה שאני אפילו לא מצליחה להעלות על דעתי. גם לסגור דיוני בית משפט צריך איזה שהם נימוקים יוצאי דופן של פגיעה בביטחון המדינה, פגיעה בקטין, פגיעה בצנעת הפרט. על מה אנחנו מדברים פה, אתם לרגע שוכחים, אני לא מבינה בכלל את הבקשה הזו. זה גוף ציבורי, כספי ציבור, אנחנו חייבים לציבור דיווח על כל מה שאנחנו רוצים, וכל מי שמעלה בדעתו, ואני קצת גולשת גם לתקנון שביקשו לתקן, וכל מי שמעלה בדעתו שאפשר להפוך את הדיונים ללא פומביים, לא לתת פרוטוקולים לחברי המליאה, שמא מישהו יראה שמישהו אמר משהו, ויבקש לעשות שימוש, או להותיר ליושב ראש להחליט איזה נושא יעלה ואיזה לא יעלה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לאט לאט, הוא לא מספיק.

<u>בלהה כהנא:</u> ולא להותיר לחברי המליאה, נראה לי שהוא קצת לא מבין. ואם אתה חושב שהגיחוך הזה בנוסף לכל ההתייחסות אליי בתקופה האחרונה תשיג משהו - - -

<u>דובר:</u> אני רוצה לעזור לו. בשם השקיפות הוא צריך לרשום כל מילה.

<u>בלהה כהנא:</u> והיא מקדמת את הדמוקרטיה, אני חוזרת על הדברים אמיר, אם אתה חושב שהגיחוך הזה, כמו כל ההתייחסות אלי בתקופה האחרונה והנסיונות להכפיש אותי והחוסר רצון שלך לגבות אותי כשאחרים משמיצים אותי, היא משהו שתורם לדמוקרטיה, אז תמשיך להתנהל בצורה הזו. זה מה שיש לי לומר.

<u>דבורה הנדלר:</u> אני רק רוצה להגיב. אני חושבת שזכותי לדעת מי האורחים פה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הצגנו אותם.

<u>גאולה אבידן:</u> הם הציגו את עצמם.

<u>דבורה הנדלר:</u> ולדעת מי זה האנשים, לפחות להציג את האנשים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> את רוצה להעלות את זה להצבעה?

גאולה אבידן: לא, לא מוכנים, סליחה, לא מוכנים שיעלה להצבעה, עצם להעלות להצבעה כבר לא ראוי.

חנה מצקביץ: צריך קודם כל סיבה - - -

גאולה אבידן: את רוצה הצבעה? לא מוכנים, עצם הרעיון הזה מבייש. אני מתנצלת.

היו"ר, אמיר גילת: אם יש עוד מישהו שחושב שצריך לסגור בשם הדמוקרטיה, אז שאני פשוט אראה מה תמונת המצב. אז אני עובר הלאה. הדיון פתוח.

דוד חיון: אני רוצה לשאול את חנה שאלה, את היועצת המשפטית, יש נושאים ספציפיים מסוימים שאנחנו חושבים שיש איזה שהיא פגיעה, מבחינת סודות של הרשות, פעילות של הרשות שאנחנו רוצים לסגור, אנחנו יכולים, חנה, אני לא מדבר עכשיו על נושא האתיקה שהוא נושא, אני מסכים עם בלהה, מאוד ציבורי וצריך להיות פתוח וכו', אבל נושאים אחרים ספציפיים, על תוכניות שלנו, על נושאים שאולי רגישים קצת - - -

גאולה אבידן: סליחה, דוד, זה לא דיון לעכשיו.

דוד חיון: אני שואל.

גאולה אבידן: כי לא יהיה מצב כמו פעם שעברה שזליג ולינדה בר יצאו בבושת פנים וכל מי שהיה כאן - - -

דוד חיון: אני שואל, גאולה אני שואל.

גאולה אבידן: היא תענה לך בהזדמנות אחרת.

דוד חיון: לא, היא תענה לי עכשיו.

גאולה אבידן: אם אתם מחליטים על דיונים סגורים, מראש אל תזמינו, ושיהיה סגור.

דוד חיון: אני שאלתי שאלה, קצת נימוס, גאולה.

גאולה אבידן: עכשיו אתם דנים על מתי סגור ומתי לא, זה לא הדיון להיום, סגור או לא. היום הוא פתוח - - -

דוד חיון: אבל אני שאלתי שאלה. חנה אפשר לענות, אני יכול לקבל תשובה?

היו"ר, אמיר גילת: תשובה קצרה ונמשיך לנושא המרכזי.

חנה מצקביץ: ברירת המחדל קובעת שהדיונים צריכים להיות פומביים. וכמו שאמרה בלהה, צריך סיבה מאד עניינית וצריך לנמק נימוק מאד רציני למה לסגור את הדיונים.

יעקב בורובסקי: מה אומר החוק?

דוד חיון: האם הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו - - -

חנה מצקביץ: אתם שאלתם אותי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו שואלים ורוצים תשובה, כי יכול להיות שזה יגע לנושאים אחרים היום.

חנה מצקביץ: אם מדובר בנושאים של הגנת הפרטיות, או איזה סודות מסחריים, שאני לא רואה שדנים פה בסודות מסחריים, או ביטחון המדינה, אז אפשר להצביע - - -

דוד חיון: מה זה נושא של סודות מסחריים?

חנה מצקביץ: איזה סודות מסחריים יש פה?

יעקב בורובסקי: איזה? הערוץ רוצה את הטקטיקה שלו מול ערוצים אחרים לשמר בדלתיים סגורות. זה סוד מסחרי.

דוד חיון: יש לנו תחרות עם ערוצים אחרים.

יעקב בורובסקי: יש מספיק נושאים - - -

חנה מצקביץ: אני לא יודעת - - -

יעקב בורובסקי: מה זה את לא יודעת?

חנה מצקביץ: סליחה, אתה לא נותן לי לדבר, ואתה רוצה לשים לי מילים בפה - - -

יעקב בורובסקי: אני לא נותן לך לדבר?

חנה מצקביץ: אני עוד לא דיברתי, עוד לא סיימתי - - -

יעקב בורובסקי: החוק אומר, אלא אם כן המליאה החליטה אחרת.

חנה מצקביץ: אבל המליאה לא יכולה להחליט אחרת סתם, היא צריכה לנמק את ההחלטה שלה בצורה עניינית וסבירה.

יעקב בורובסקי: נכון, ההנחה היא - - -

חנה מצקביץ: אם תראה שמדובר בסוד שהוא באמת מסחרי, אז אתם יכולים לקיים הצבעה - - -

יעקב בורובסקי: אם רוב חברי המליאה ישתכנעו שמדובר בסיבה מספיק טובה, אז זו תהיה ההחלטה, משהם לא משתכנעים, הכלל הוא שהדיונים פתוחים.

היו"ר, אמיר גילת: מאחר והנושא הזה הוא ממילא פתוח אז השיחה כרגע היא תיאורטית. אני עובר לנושא של המסמך שגובש ע"י ועדת האתיקה, ואני אומר גם למען הפרוטוקול, שהמסמך הופץ להנהלה לפני הדיון, והוא לא הוסתר.

דוד חיון: אמיר, אני דורש שמנהל הרדיו יחזור, זה נוגע לו בחצי מהדברים, אם לא אני מבקש - - -

וופא זועבי פאהום: לא, אבל זה לא בסדר שאתה אומר שזה הופץ לכל חברי ההנהלה והוא אומר שהוא לא קיבל.

יעקב בורובסקי: הדיון הוא לא במנהל הרדיו - - -

דוד חיון: לא משנה, אבל הוא צריך להיות פה.

יעקב בורובסקי: זה דיון של המליאה, המנכ"ל רשאי להזמין את מי שהוא רוצה, אני חושב שההתנהגות הזו ראויה לבירור, לא כרגע, לא רלוונטי, אם אחד מעובדי הרשות - - -

וופא זועבי פאהום: זה רלוונטי משום שהוא יצא על רקע זה שהוא לא קיבל ואמיר אומר שכולם קיבלו.

יעקב בורובסקי: אנחנו עושים הכל כדי לא לקיים את הדיון כרגע.

וופא זועבי פאהום: לא, רוצים לקיים אותו.

יעקב בורובסקי: יש דיון מליאה, מותר לכל אחד להיות נוכח, מי שמזמין הוא המנכ"ל את העובדים, אם אחד קם ואומר את מה שהוא אומר, מאוחר יותר צריך לדבר עם המנכ"ל. זה כלל לא רלוונטי כרגע לדיון המליאה.

<u>ופא זועבי פאהום:</u> על רקע זה הוא יצא.

<u>דוד חיון:</u> אבל הדרך של היציאה שלו וההתבטאויות שלו, ראויים לבירור, ואפילו יותר חמור מזה, לדעתי.

<u>גדי בן יצחק:</u> אבל מאחר וזו לא פעם ראשונה, גם בישיבה שאתה נכחת בה, שמנהל הרדיו מתנהג ככה לנציגי הציבור, אז יש לו מנהל, שהמנהל יקרא לו לסדר, אבל גם המנהל לא אומר כלום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אפשר להתחיל בנושא הדיון? תודה. אני רוצה תחילה להודות לחברי ועדת האתיקה, שמורכבת כמו ששמעתם, גם מאנשים מתוך המליאה וגם מחוצה לה, על העבודה, אני מרשה לעצמי להגיד, המאומצת במשך יותר משנה, של גיבוש ההמלצות למליאה, בנושא איזון בשידור וגיוון בשידור, אני מזכיר שהבקשה להקמת הוועדה היתה של המליאה ובכלל זה גם הבקשה לבדוק את הנושאים הספציפיים האלה, זאת במסגרת מהלך רחב יותר של עדכון מסמך נקדי, על היבטיו השונים, כי המסמך כמו שכולנו מבינים, זקוק לעדכון בדברים מסוימים, בין היתר, ובתחילת הדרך ביקשנו, מהוועדה להתמקד בשני נושאים שהועלו אז על הפרק, שזה גיוון ואיזון בשידור. אני חושב שהבעיה של הגיוון היא פשוטה יותר, ברורה יותר, אני חושב שאפשר, ככל שאני מבין, לגבש עליה קונצנזוס מוחלט ומהיר כי אין, לדעתי, אבל תיכף נבדוק את זה במבחן המציאות, מי שיחלוק על הצורך של רשות השידור לתת פתחון פה לכל גווני החברה הישראלית. בנוגע לאיזון בשידור, הסעיף הזה מתחלק למספר נושאים, אני חושב, שוב, שצריך להפריד בין כתבים ועורכים שהם עובדי רשות השידור, אני חושב שדי ברור וגם עולה מהמסמך, שלא צריך לתת להם להביע את דעתם בשידור, הם אמונים על כללי האתיקה העיתונאית ועל כללי העבודה העיתונאית. יש את הנושא של פרשנים ששוב, מטבע הגדרת תפקידם הם מביעים דעה ופה צריך לראות איך הם מביעים את הדעה ובאיזה מסגרות, והנושא האחרון הוא, כמובן, המגישים, ופה אנחנו מדברים על נושא של הבעת דעה של מגישים בשידור, שאני מניח שבו אנחנו נתמקד יותר. המסמך שהוגש, וכבר אמרתי את דעתי על עבודת הוועדה, אני חושב שהוא מסמך שהוא בהחלט מהווה בסיס טוב למצע לדיון וזאת היתה המטרה, שהוועדה תגבש,

באמצעות יועצים חיצוניים, שוב אני מדגיש את הנקודה הזו, בוועדה חברים גם חברי המליאה, אבל גם חברים מומחים שאינם חברי המליאה, שעל פי החוק מותר להקים ועדה שמורכבת גם מאנשים שהם חברי מליאה וגם מאנשים שאינם. המסמך הזה הוא מסמך אקדמי תיאורטי ואני חושב שאם אנחנו רוצים לתרגם אותו למשהו פרקטי אנחנו צריכים להפוך אותו להוראות הפעלה, כלומר לקחת את ההמלצות או את חלקן, תלוי ברוח הדברים שתהיה פה במליאה, ולגבש אותם לנוהל עבודה או כמו שאני קורא לזה בשטות הוראות הפעלה. אז זה דבר ראשון. דבר שני, אני מפנה את תשומת ליבנו, שמסמך נקדי המקורי חובר ע״י הנהלת רשות השידור, זאת אומרת נקדימון רוגל היה חבר הנהלת רשות השידור, אני בהחלט מברך על כך שהמוסדות רוצים להיות פעילים וזאת מטרת הדיון היום, אני חושב שאנחנו צריכים היום לגבש את המדיניות של המליאה בנושא שעל הפרק ולהנחות את ההנהלה לעדכן את מסמך נקדי בהתאם לעקרונות שתקבע המליאה. אז זה בתור פתיחה, אני מבקש מבלהה כהנא להציג את עקרונות המסמך.

__ווּפא זועבי פאהום:__ תהליך קבלת ההחלטה.

__בלהה כהנא:__ כן. אמיר פתח בדברים ואמר שהמליאה הטילה על חברי ועדת האתיקה לדון בנושא של הבעת דעה אישית ואיזון בשידורים ואני רוצה קודם כל להודות לחברים המדהימים שישבו שעות אינסופיות, ד״ר נגיסט מנגשה, נמרוד לב, עוה״ד ווּפא זועבי, אנוכי, והיו לנו שני חברים חיצוניים, ד״ר מוטי נייגר שיושב לצידי ופרופ׳ עקיבא כהן, שמתנצל, הוא קיבל תפקיד חדש ולא יכול היה להגיע. אנחנו קיימנו 12 דיונים, אנחנו פרסמנו קול קורא, הזמנו אנשים להתייצב בפני הוועדה ולהביע דעה, לא היו אנשים שבאו מיוזמתם לוועדה, אנחנו מיוזמתנו הזמנו אנשים מכל גווני הקשת, כפי שאנחנו ראינו, והיינו פתוחים לשמוע כל דעה וכל עמדה במסגרת הוועדה. המסקנות בסופו של דבר, שגיבשנו, לא היו דעה שלי או של פלונית או של אלמונית, זה היה אחרי הרבה שעות של נסיונות להגיע לאיזה שהוא קונצנזוס שיהיה מקובל על כל החברים וכפי שאתם רואים בעצמכם, אני חושבת שאנחנו, הוועדה עצמה, די משקפת רבדים שונים בחברה הישראלית, ושוב תודתי הענקית לחברים, ואני מציעה, אני מעבירה את המקרופון לד״ר מוטי נייגר,

חבר הוועדה, אני רוצה להציג לכם את מוטי, מוטי הוא מומחה לחקר עיתונאות, הוא שימש כיושב ראש האגודה הישראלית לתקשורת, ארגון הגג של כל חוקרי התקשורת, הוא ייסד את כתב העת של הארגון, הוא פרסם רבות בנושאים של עיתונאות וערכים, הוא חוקר את תוכניות הריאליטי, והוא, אני חושבת, מוזמן קבוע לכל דיון ערכי שעוסק בנושא של תוכניות הריאליטי, והוא גם יושב ראש ועדת המקצוע של תקשורת וחברה במשרד החינוך ואני יכולה לומר שלא כל כך הרבה דברים טובים צמחו לי מרשות השידור, מי שיודע למה אני חשופה, אבל דבר אחד טוב כן צמח לי, שהכרתי את ד״ר מוטי נייגר וזכיתי להרבה שעות עבודה משותפות איתו, והבמה שלו, לא, סליחה, וגם את החברים האחרים, סליחה - - -

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אבל אני חייבת להוסיף עוד משהו לגבי מוטי נייגר, הוא נחבר לאחד המרצים הטובים בארץ.

<u>גאולה אבידן:</u> איפה אתה מרצה?

<u>מוטי נייגר:</u> בנתניה.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> הוא באמת נכס.

<u>מוטי נייגר:</u> תודה בלהה על ההצגה הנדיבה הזו, ותודה לכם, שאתם מתכנסים פה לדון במסמך הזה. אני רוצה, כמה דברים בעקבות הדברים שאמר אמיר, אנחנו לא מסדירים את כל, אנחנו לא מחליפים את כל מסמך נקדי, מטרת המסמך המצומצם, הקטן הזה, היא רק לדון בענין המורכב מאד, אבל היחסית קטן, של הבעת עמדה בשידור ובזאת אנחנו עוסקים. זה לא מחליף את כל הקוד האתי של ראשות השידור, זה צריך להגיד מראש. אמיר אמר שהמליאה הסמיכה אותנו לדון בענין הזה ודיבר שיצרנו בסופו של דבר מסמך שהוא תיאורטי אקדמי, אני חושב שיחסית למסמכים של אתיקה הוא לא מסמך מאד תיאורטי אקדמי, יש בו כמובן גם תיאוריה ואקדמיה, אבל גם יש בתוכו הוראות הפעלה ספציפיות, כמובן הוא לא יורד לרזולוציות כי זה מסמך אתיקה, צריך להבין, הוא משהו שמשמש כאופק שאמור לשמש את ההנהלה וגם את חברי המליאה בשביל להבין לאן אנחנו חותרים ואת האופק הזה אנחנו ניסינו לסמן כאן בתוך המסמך הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אין סתירה בין מה שאמרתי.

מוטי נייגר: אני רק אומר שזה לא הוראות הפעלה, אני רק אומר שזה לא הוראות הפעלה ברחל בתך הקטנה, כי זה מסמך אתיקה שהוא כללי. צריך להגיד מה תדריך נקדי אומר בענין של הבעת דעה בשידור, שזו נקודת המוצא שממנה יצאנו. תדריך נקדי אומר, אין לרשות השידור כל מדיניות או השקפה משלה, אין הרשות משדרת מאמרי מערכת, מתפקידם של הרשות ועובדיה להניח לקולות השונים לדבר בעדם. ניסוח שהחזיק מעמד בצורה כזו או אחרת במשך 40 שנה, חלק מהזמן הוא היה מאד רלוונטי, בראשית הדרך, אנחנו מדברים על ראשית שנות ה-70 ולאורך השנים ראינו, אנחנו שומעים, שזה לא רק הדברים היחידים שמשדרת רשות השידור, רשות השידור בהחלט אנחנו שומעים בתוכה גם קולות, לא רק קולות של אחרים אלא גם קולות של כתבים ופרשנים ומטרת המסמך הזה היא להסדיר את הקולות השונים הללו שנמצאים היום בפרקטיקה של השידור הציבורי. היו הרבה מאד קולות לפני שהמסמך הזה עלה פה לדיון והוצג בצורות שונות. מי שקורא את המסמך הזה רואה שהוא לא מסמך פרוע, הוא לא מסמך מתיר רסן באופן חד, הוא אינו מתיר רסן, זה מסמך שמאפשר בתנאים מסוימים להביע דעה בשידור ובתנאים אחרים שהם רוב התנאים הוא אינו מאפשר זאת. הוא פשוט מייצר איזה שהם איזונים, ואת הבאלאנס הזה שניסינו לייצר בתוך הדיון שלנו ובאמת נעשתה פה עבודה של חודשים רבים, של דיונים ששמענו אנשים, כתבים, מנהלים, שמענו אותם, שמענו את הדברים שהם הציגו. למה צריך לעדכן את מסמך נקדי, נדמה לי שלא עד הסוף ברור לכל חברי הוועדה, קראתי גם את הדברים שכתב בורובסקי, אז על הדברים למה צריך לעדכן את המסמך אני רוצה להגיד בשתי מילים, בלי לעשות הרצאה אקדמית ארוכה מדי. שני דברים, אחד, התפישה היום היא שאנחנו לא יכולים לדבר על אובייקטיביות בצורה ברורה, אי אפשר לדבר, העובדות לא מדברות בעד עצמן, העובדות צריכות שאנשים ידברו בשבילן, אנשים תמיד מדברים בשביל העובדות וברגע שאנשים מדברים בשביל עובדות הדברים הם סובייקטיביים. ההחלטה מה יבוא לפני מה, כשאומרים הנה החדשות ועיקרן

תחילה, ההחלטה מה זה התחילה הזה, מה בא בהתחלה, יש פה עוד ד״ר לתקשורת, היושב ראש, אז אנחנו - - -

יוני בן מנחם: הוא לא ד״ר לתקשורת, הוא ד״ר אבל לא לתקשורת.

היו״ר, אמיר גילת: המחקר הוא על תקשורת.

מוטי נייגר: אבל אתה מכיר את הרעיונות הללו, זה לא חדש לך הדברים הללו, כל שידור מורכב מעשרות החלטות סובייקטיביות של אנשים, מי יעלה לשידור, איך יעלה, כמה זמן ינתן לו, מי יבוא לפני מי, אם זה יהיה מישהו כריזמטי או לא כריזמטי, איזה שאלות ישאלו אותו, כמה יהיו ביקורתיים כלפיו, עובדות צריכות אנשים שידברו בשבילן וברגע שאנחנו רואים, כל שידור הוא סובייקטיבי וזו התפישה העדכנית של מחקר התקשורת והשאלה שוב איך אנחנו מצליחים בתוך הסובייקטיביות הזו לייצר איזונים שונים. דבר שני, ושוב, אני לא רוצה להיכנס לעומק אבל אנחנו נמצאים בזירת מדיה מאד שונה מזו שהיתה לפני 40 שנה, אי אפשר לדבר על שנת 72 כמו על 2012, אני אתן רק דוגמא, רק ענין אחד שעומד על הפרק, הענין הזה שהצטמצם הפער בין אירוע שקורה והדיווח עליו, תוך דקות כבר יש דיווח, פרטים של האירוע מתבררים נורא מהר והענין הזה שהפרטים של האירוע מתבררים נורא מהר יוצר מבחינת השידור שמיד מתחילים לפרש את האירוע, ולא לדבר על מה קרה, אלא מה המשמעות של האירוע, לאן זה הולך מכאן, וכן הלאה. אם זה לא הבעת דעה אז מה היא הבעת דעה, ואם תשמעו, תאזינו בקשב לשידורי חדשות היום אתם תראו שכמעט כל הזמן מה שאתם שומעים אלו הם דעות, דעות של פרשנים, כתבים, שמביעים את דעתם מה קורה מעכשיו והלאה, מה המשמעות של האירוע, ולא רק מה הפרטים של האירוע. זה חלק מזירת המדיה העכשווית, הצפופה, העדכנית, שבתוכה כולם פועלים. בקיצור, מול המסמך שנוסח לפני 40 שנה, עמד לפניהם הענין הזה שאין קולות בתוך רשות השידור, אנחנו צריכים למצוא איזה שהיא דרך להסדיר את הקולות הללו והמסמך הזה, מה שהוא מנסה לעשות הוא להסדיר את הקולות הללו. אתם כולכם אני מניח קראתם ועברתם על זה, לחלקכם יש דעה חיובית או שלילית לגבי המסמך, אני רק רוצה

שתתייחסו למסמך לגופו, ולא לדברים שאנשים אומרים על או חושבים את על המסמך הזה, ותבואו באמת עם ראש נקי למסמך הזה, כי באמת אנשים שונים עם דעות שונות גיבשו את המסמך הזה ויצרו אותו. שלוש רגליים, שלושה מנגנונים עומדים במסמך הזה, הדבר הראשון זה הרטוריקה של האובייקטיביות כעיקרון אתי לרוח הכללית, לשידור הציבורי, מיד אני אסביר מה זה. העיקרון השני הוא חלוקה פונקציונלית בנושא התפקידים, והדבר השלישי זה גיוון תרבותי וספקטרום של עמדות בקרב אנשי החדשות. שלוש הרגליים הן אחת תלויה בשניה, אי אפשר להחליט על אחת בלי על האחרת, והחיבור של שלושתן ביחד מסדיר את הענין הזה של הבעת דעה בשידור. הדבר הראשון שנדבר עליו זה הענין הזה של הרטוריקה של האובייקטיביות, כעיקרון אתי כללי. הענין הוא, כמו שאמרתי לכם, אין דבר כזה אובייקטיביות, כי הרי כל אחד הוא סובייקט, ברגע שאני מתבטא אני כבר לא אובייקטיבי. אבל יחד עם זאת אנחנו צריכים ליצור איזה שהיא רוח כללית לשידור הציבורי, שתיצור את הרושם ותקנה לציבור את העובדה שמדובר בשידור שהוא מאוזן, עובדתי, וניטראלי. וליצור את הרוח הזו של איזון, עובדתיות וניטראליות בתוך השידור הציבורי, לייצר את האובייקטיביות, בשעה שהאובייקטיביות אינה מושגת בעידן שכזה. ואיזון הכוונה היא מתן פתחון פה לכל הצדדים שמעורבים בענין מסוים. עובדתיות, מדובר על חזרה ככל האפשר על העובדות הבסיסיות המוסכמות של האירוע, וניטראליות, יחסית להשתמש בביטויים שאינם טעונים, בתוך הציבוריות הישראלית יש רבים כאלו, אבל בוא נגיד לדוגמה, גדר ההפרדה, לא חומת האפרטהייד ולא גדר הביטחון, כל אחד יקרא לזה אחרת. להשתמש במושגים שהם ניטראליים והשימוש הזה בעובדתיות איזון וניטראליות הוא רוח השידור הציבורי באופן כללי, זו פרקטיקה שמייצרת אובייקטיביות בשעה שכאמור אובייקטיביות אינה אפשרית. רטוריקה כזו גם יכולה להיווצר באמצעות הביקורתיות, ההנחה היא שהמראיין מראיין מישהו מכיוון מסוים, מעמדה פוליטית מסוימת, הוא אמור ליצור את האיזון בשאלות שלו, באופן שבו הוא מתחקר את האדם שהוא מראיין והביקורתיות היא משקל נגד לדעות של מרואיינים שונים שעולים לשידור. הדבר השני שדיברנו עליו זה חלוקה פונקציונלית בין נושאי

תפקידים, הזכיר זאת אמיר, אנחנו מבחינים בין פונקציות שונות, בין אנשים שונים, שמגישים בתוך, שמופיעים בתוך הרצף הזה של השידור, בין מגישים בתוכניות אישיות, פרשנים, כתבים, מגישי אקטואליה, וכן הלאה, לכל אחד מהם יש דרגות חופש שונות להביע עמדה, זה קשור לנסיון שלו, זה קשור למידת האופן שבו הוא הוכיח את עצמו לאורך השנים וכאמור הוא כפוף להוראות הרטוריקה של האובייקטיביות והדברים שאמרנו קודם לכן. הרעיון הכללי הוא שאדם יחזיק ככל האפשר רק בתפקיד אחד ולא ימלא כמה תפקידים שונים, הוא גם יהיה קריין חדשות וגם פרשן, וכן הלאה, משהו שעלול לבלבל את הציבור. הרעיון הוא לדוגמא שקרייני חדשות אינם יכולים בשום צורה כמובן להביע עמדה, המגישים בתוכניות אישיות, יש תוכניות כאלה גם למיקי, גם ליוני, יש תוכניות אישיות בהם אפשר, יכולים להביע יותר עמדות, עורכים וכן הלאה, יש ספקטרום שלם של אנשים שפועלים בתוך הרצף של השידור. הרגל השלישית, המנגנון השלישי שפועל בתוך המסמך הזה, זה הגיוון התרבותי וספקטרום של עמדות של אנשי חדשות ומרואיינים. אנחנו בהתחלה חשבנו שהענין הזה הוא ענין ניהולי, מי מגיע לשידור ומי מקבל זמן שידור, אבל ככל שדיברנו עם אנשים שמעורבים בשידור, שמנו לב שזה ענין אתי, הענין של ספקטרום, אני רואה את נמרוד מהנהן, זה היה משהו שהיה מאד חשוב לנמרוד, הענין של ספקטרום של עמדות, של אנשים, של מרואיינים, בתוך השידור הוא מאד חשוב, זאת אומרת אם יש פתח להבעת דעה אנחנו רוצים לשמוע דעות שונות, מגוונות, פלורליזם תקשורתי ורעיוני שיופיע בשיבוץ של המדיה, זו טענה כאמור שבבסיסה היא טענה ניהולית אירגונית, אבל היא כאמור קשורה לאתיקה, הענין של הניראות בתוך השידור הציבורי. חיבור שלושת הרגליים הללו, גם הענין של הרטוריקה של האובייקטיביות, גם הענין של החלוקה הפונקציונלית בין נושאי התפקידים וגם הספקטרום של עמדות הוא ביחד מוביל אותנו למסמך הזה שיוצר את, הוא מסדיר במידה רבה את מה שקורה בתוך השידור, מאפשר לכתבים להיות בתחרות עם השידור המסחרי. אנחנו לא צריכים, השידור הציבורי הוא לא שידור מסחרי, זה צריך להגיד על הסף אבל יחד עם זאת הוא לא יכול להתעלם מזה שזה חלק מתוך העולם שבתוכו הוא פועל ואנחנו צריכים

להקנות לשדרים ולכתבים יכולת להתמודד ולהתחרות בתוך העולם הזה, אחרת השידור הציבורי יהיה לא רלוונטי וגם התפקיד של המליאה הזו לא יהיה רלוונטי. מכאן אנחנו מציעים וקוראים, אני חושב, לכם, לאמץ את המסמך, את העקרונות שלו לפחות, כעקרונות בסיסיים לדיון, כי אנחנו חושבים שככה נוכל לשמור על רשות השידור רלוונטית, יחד עם זאת גם מאוזנת, וזה הכל. תודה רבה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תודה רבה לך, ושוב, גם על העבודה וגם על המאמץ ההתנדבותי.

<u>נמרוד לב:</u> רק משפט אחד ככה להדגיש ולחדד את הענין הפרוצדוראלי לפרוטוקול, המליאה, ביקשה מוועדת האתיקה לעדכן או לתת המלצות לגבי עדכון מסמך נקדי ובתוך ההמלצות האלה שיובאו לדיון במסמך נקדי, היתה בקשה שבנושא הזה שהיה נושא בוער הוא ידון ראשון, אבל מתוך חלק מהסתכלות רחבה של הוועדה שאמורה להגיש המלצות לגבי כל מסמך נקדי למליאה.

<u>מוטי נייגר:</u> אני מקווה שלא נעבוד על כל סעיף ככה.

<u>גאולה אבידן:</u> אני רוצה לומר מספר דברים, חלקם אני אקשור אותם בסוף דבריי, הם יראו לא קשורים וחלקם קשורים באופן ישיר. אני ביקשתי מהמוסדות לשלוח לכל אחד מכם הן את תדריך נקדי והן את הנייר של בלהה, כי כמו שראיתם את הדיון שקדם, כשעושים דיון למשל על אתיופים אז אני ציפיתי שיהיה, או על חלוקה ברדיו, אז ציפיתי שהדבר הראשון שיהיה זה איזה שהיא טבלה בסיסית, שהלכה למעשה לא משהו שצריך לעבוד עליו, אלא מה קיים ברדיו, כיצד מחולק, כדי שיהיה איזה שהוא טעם לישיבות האלה שבמאמר מוסגר אני אומרת, הרבה פעמים אתם לא מגיעים מוכנים. אז כשמזמינים מישהו לישיבה תשלחו לו את החומרים הרלוונטיים, זה במאמר מוסגר, וזו הסיבה שביקשתי לשלוח לחברי הוועדה, לכל חברי המליאה כדי שתוכלו לקרוא מסמך מול מסמך, לבוא לכאן ולגבש דעה, לגבש דעה ממקום מושכל, לא ממקום של האם אנחנו מאמצים את כולו או דוחים אותו, זאת לא המטרה, אלא לקרוא מה אומר נקדי ומה מציע המסמך ולנסות לעשות איזה שהוא שילוב. מי שמשפטן מאיתנו מכיר את

המאמר, הספר של מאוטנר ירידת הפורמליזם ועליית הערכים, בבית המשפט כבר משנות ה-80 מתחילה להיות כתיבה שהיא פחות פורמליסטית, יותר ערכית וזה בא ממקום שהמשפט רואה את עצמו לא רק כמיישב סכסוכים אלא כאחד שיכול בתוך הסכסוך ומעבר לסכסוך לומר איזה שהיא אמירה ערכית ופה אנחנו מדברים על שופטים, שבוודאי היתה איזה שהיא ציפיה שהם בהחלט יהיו פורמליסטים ולא ערכיים במובן כזה או אחר. אני חושבת שכל המגמה בשנים האחרונות זו מגמה שנוגעת לרב תרבותיות, לפלורליזם, אני חושבת שכל קול שיצא מכאן, שמסמך נקדי ישאר כפי שהוא זו אמירה אנאכרוניסטית, זו אמירה שמתאימה למקומות שיש איזה שהוא רודן ואיזה שהם אזרחים חסרי אמירה. קראתי את שני, את התדריך ואת הקוד ואני מוכרחה לומר לכם שקראתי וקראתי, דיברתי גם עם בלהה, דיברתי עם אמיר, ניסיתי להבין מרוח התדריך, כי בתדריך, כשקראתי אותו לראשונה, ציפיתי שתהיה איזה שהיא אמירה של איזה שהוא מדרג וכל התדריך, ככל שהוא נגע להבעת דעה, הוא דיבר על מרואיין ומראיין וכיצד המרואיין אמור לנהוג. כשבתוך התדריך אין שום מדרג. ומיד חשבתי לעצמי, למה אין מדרג, האם בגלל שהתדריך נכתב בשנות ה-70, ואז המציאות היתה שלא היה איזה שהוא מדרג, או בגלל שהוא התנגד, אבל מרוחו של התדריך, לא מצאתי. גם המשפט שהסתמכתם עליו, זה לא רוחו של התדריך. התדריך מדבר על איזונים, התדריך מדבר על מתן דעות וכו', מגוון של דעות, אבל התוספת של ועדת האתיקה למסמך זה הנושא של ראיית המראיין לא כאיזה שהיא יחידה אחת ויחידה, אלא שיש מגוון. אותו מראיין יש לו ספקטרום של מאפיינים, שאם ניקח איזה שהיא סקאלה, בראשון זה הבעת דעה, באחרון זה קריין, ובסקאלה הזו יש לנו כתבים פרשנים וכו', ככה אני ראיתי את זה, כשהמסמך לא בא ומארגן לנו איזה שהיא מציאות אוטופית, אלא הוא בא ואומר, זה נמצא, זה קיים, עובדתית אנחנו הרי לא יכולים להתכחש, עובדתית זה קיים, עובדתית גם כשהעורכים עושים איזה שהיא עבודה ברדיו כיצד למקם ואיך למקם הם בהחלט קוראים לזה תוכנית אישית, תוכנית אקטואליה וכו'. אז אם נבוא ונדחה ונאמר זה לא קיים, אז לא עשינו שום דבר, לא נגענו במציאות, לא נשנה שום מציאות שקיימת, נמשיך לעצום עיניים, יש לנו אפשרות לומר, להמשיך לשמוע

את נציב קבילות הציבור שאומר המלך עירום, המלך עירום, ויש לנו אפשרות גם להלביש אותו, בבגדים שאנחנו חושבים שהם נכונים ומתאימים. ולכן מה שהייתי כן מצפה, מקוד שהוא קוד ישן, ארכאי, ממקום שבהחלט, מה שהצבעת עליו אני לגמרי מסכימה איתך, אנחנו צריכים לחשוב האם העיתונאי כעיתונאי הוא איזה שופר שלא מדבר בשם עצמו, אלא נותן במה, או שדרכו אפשר לשמוע אי אלו שהן אמירות, לאו דווקא ברמה האישית, פר אקסלנס, כי כפי שאמרת, גם כשאני רוצה, אני אומר זו לא דעה אישית, אז במגוון הדעות שאני אביא, אני אביא בדיוק את הכיוון שאני מתכוונת, זה ברור שאי אפשר שזה יהיה נקי מנגיעות אישיות, ולכן מה שאני אומרת, המדרג הזה הוא קיים, החמישה, אני לא מסתכלת על העורך, המדרג הזה הוא קיים. ולכן אני כן חושבת שעבודת הוועדה, עבודת המליאה, זה בתוך המדרג, במסגרת המדרג, לתת איזה שהם כלים, איזונים ובלמים, לפי דרגת, אם יש לי בספקטרום דעה אישית אל מול מגיש החדשות, אז אני מניחה שרוב הכלים יצטרכו להיות בדעה האישית, רוב האיזונים והבלמים, כי אנחנו צריכים לחשוב, רדיו ממלכתי, אני יודעת שבכל פעם שבאים ואומרים על רשות השידור כשידור ממלכתי, אז מה הכוונה ממלכתי, סליחה, ציבורי, עיתונאים פלקטים, ציבורי זה עיתונאים שאומרים את מי שבאותה רשות שלטונית באותו זמן, שמיישרים קו, זו רשות ציבורית, זה שידור ציבורי, או ששידור ציבורי זה שידור שמביא את כל הדעות, דעות שהן פופולריות יותר, פופולריות פחות, אבל הם דעות. אני חושבת שהמקום שאנחנו נערוך את הדיון הזה, זה יהיה מקום שרשות השידור נותנת כבוד למגוון הדעות ולא רק לדעות שאי אלו אנשים מעוניינים לשמוע.

<u>**נמרוד לב:**</u> זה דיאלוג פורה, רב שיח פורה.

<u>**עטאף כיוף:**</u> אני עיינתי במסמך ויש טענה בסיסית של חוקרי התקשורת שהתקשורת אינה משקפת את המציאות. פה היה הבסיס של כל הדיונים, לדעתי, לפי הבנתי. אתם גם הגעתם לאיזה שהן המלצות לגבי שלושת מנגנוני, קראתם לזה המלצתכם על שלושת המנגנונים, ביסוס הרטוריקה, ארגון החלוקה ותנאים לביסוס משדרי אקטואליה. השאלה שלי, האם שלושת המנגנונים האלה

שאתם, ודיבר עליהם עכשיו, שמעתי אותו, יכולים לממש את הבעת העמדה, האיזון בשידורי האקטואליה ברשות השידור. זאת השאלה שלי.

מוטי נייגר: אנחנו מאמינים שכן, שהחיבור, אנחנו מאמינים ששלושת הרגלים הללו גם יחד, שלושת המנגנונים הללו גם יחד, החיבור שלהם הוא מממש, אנחנו שוב צריכים להגיד זה לא מתיר לחלוטין, אני צריך להדגיש את זה, זה נדמה כאילו אנחנו התרנו את הרצועה, זה לא נכון, אנחנו מנסים איכשהו, לא איכשהו, אנחנו מנסים גם להסדיר מצב קיים בחלקו ולא לעצום עיניים מול המציאות, אבל גם וזה עלה מתוך אנשי השטח, אנחנו גם הד לדברים ששמענו מתוך אנשי השטח, הענין הזה של הוגנות, אנחנו מנסים איכשהו גם להסדיר את הענין של הבעת דעה בשידור, אנחנו לא יכולים לבטל את זה כי זה קיים, בכל משפט שאתה אומר יש הבעת דעה, אבל השאלה איך אנחנו מסדירים את הענין הזה בתוך השידור הציבורי.

גאולה אבידן: זו מטרת המליאה היום.

דני זקן: קודם כל אני פה בכמה כובעים, הכי חשוב להגיד, עורך חדשות ומגיש תוכניות אקטואליה ברדיו, ברשת ב', דבר שני, חבר נשיאות מועצת העיתונות שגם לה יש סוג של תקנון אתיקה משלה וכמובן כיושב ראש אגודת העיתונאים שהעברנו גם את התייחסותנו ובעיקר שלחנו את עיתונאינו לוועדה כדי שיביעו את דעתם. אז המסמך כמסמך נראה מקיף ומתקדם מאוד בהתייחס למציאות העכשווית וברמה הכללית העקרונית בהחלט מספק את, איך אמרה גאולה, שלא נגדיר מסמך אנכרוניסטי ונשאיר אותו, אז הוא בהחלט נותן לנו מסמך לא רק לטווח הקצר של השנה שנתיים הקרובות אלא גם לטווח ארוך ובנוי על יסודות עיתונאיים ממשיים. אפשר לראות שאנשי מקצוע מעורבים בו, אפשר היה לראות את העקבות של האנשים שדיברו, העיתונאים עצמם, מה שחשוב במיוחד מבחינתי ואני לא בטוח שיש את זה חזק מספיק בתוך המסמך, זה הבחנה בין הבעת דעה לפרשנות לדיווח, הקטע הזה חייב להיות, בעיקרון כל עיתונאי צריך לדעת אותו וצריך להבין אותו ואם הוא כתב ותיק שעושה פרשנות אז הוא צריך להגיד להערכתי וכו', זה ברור. אולי במסמך צריך לחדד את זה אם וכאשר יתקבל ויהפוך לנוהל,

לחדד את הענין הזה, ההבחנה החשובה ביותר היא בין הבעת דעה לבין הדיווח עצמו וכמובן שגם בין הדיווח לבין הפרשנות זה הקטע החשוב כאשר מבחינתי כעיתונאי איך שאני רואה את זה בכלל כתב לא יכול להביע את דעתו כהבעת דעה פוליטית אני מתכוון או לא מקצועית, הוא יכול להביע דעה למה ברק פרש ומה להערכתו הוא יעשה, אבל הוא לא יכול לקבוע אם טוב לתת שטחים לפלשתינאים או לא טוב לתת שטחים לפלשתינאים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> דני, היום הוא יכול להגיד את זה?

<u>גאולה אבידן:</u> הוא עושה את זה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני שואל את דני.

<u>דני זקן:</u> ברמה הפרקטית זה קורה כל הזמן - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> היום הוא עושה - - -

<u>דני זקן:</u> ברמה הפרקטית זה קורה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> ואיפה אתה מצביע על מסמך נקדי כבעייתי שמאפשר לו את זה?

<u>דני זקן:</u> מסמך נקדי הוא לא קיים בשטח, אני מדבר על לעשות מסמך חדש שהוא ריאלי, נקדי לא קיים בפועל.

<u>יעקב בורובסקי:</u> ב-1776 חוקקו בארצות הברית חוקה ובוחרים לפיה. מסמך נקדי - - -

<u>דובר:</u> גם היא תוקנה 40 פעם.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני שואל אותך, אני לא מביע דעה, מסמך נקדי כובל אותך, הוא מחייב אותך להביע דעה אישית, מה הוא עושה?

<u>דני זקן:</u> הוא כובל, בוודאי.

<u>יעקב בורובסקי:</u> איפה?

<u>דני זקן:</u> בקטע של אי הבעת דעה ואי אמירה, אם אני מדבר על מסמך נקדי אתה לא תשמע, אין דבר כזה מגיש, יש רק קריין, הקריין מקריא את מה שאמר לו הזה - - -

יעקב בורובסקי: והחידוש שאתה מבקש הוא שיהיה מישהו שיביע את הדעות האישיות שלו.

דני זקן: לא, החידוש שלי זה התאמה למציאות.

יעקב בורובסקי: מה אתה רוצה שיהיה?

דני זקן: מה שכתוב במסמך.

יעקב בורובסקי: לא מה שכתוב במסמך, אני שואל אותך מול הדברים שאתה אמרת, אתה לפני רגע אמרת שאתה לא מחודד מספיק עם המסמך כי אתה אומר שזה יביע, יתן אפשרות לאנשים להביע דעה אישית. עכשיו אני שואל אותך, היום אתה מביע דעה אישית, אתה אומר לי לא - - -

דני זקן: כבוד המשפטן, זה לא מה שאמרתי.

יעקב בורובסקי: אז תסביר.

דני זקן: תודה רבה. אני אמרתי שבמסמך עצמו הדברים כתובים ומוסדרים ונכונים וריאליים והם נותנים גם משהו שאפשר יהיה להגיד אותו לכלי תקשורת אחרים ואני אקח אותו גם ליישום במועצת העיתונות, הוא מאוד מודרני ומתקדם ומתייחס למציאות. חסר לי פה שזה יעבור לנוהל, פה זה גייד ליין, שזה יעבור לנוהל וזה יחודד לעשות הבחנה ממשית, שיהיה ברור לגמרי הקטע שבין מי שמביע, כתב לא יכול להביע את דעתו, אני משדר גם כדורסל, אני לא יכול להגיד שאני אוהד הפועל ירושלים, אסור לי.

יעקב בורובסקי: מה זה חלוקת תפקידים פונקציונאלית - - -

גאולה אבידן: אבל אנחנו כאן דנים - - -

יעקב בורובסקי: שאתה מקדש אותה.

דובר: יש התייחסות לזה.

יעקב בורובסקי: אני שואל אותך כעיתונאי האומר מה המסמך שעוסק באתיקה, המסמך הזה אחת הרגלים שלו היא חלוקת תפקידים פונקציונאלית, מה זה אומר לך?

דני זקן: קח את מה שאני עושה - - -

יעקב בורובסקי: עודד שחר שהוא מגיש מעת לעת חדשות והוא פרשן כלכלי, זה לא אתי?

דני זקן: לא, אין בעיה עם זה. אני אמרתי שלוש דרגות, כתב פרשן וכן מביע דעה.

יעקב בורובסקי: אני שואל אותך כעיתונאי, אתה העיתונאי היחידי שאני יכול לדבר איתו פה - - -

גדי בן יצחק: סליחה, אני רק 40 שנה במקצוע, כתב עורך ורכז כתבים.

יעקב בורובסקי: סליחה, כל שאלה שאני שואל את דני מתייחסת גם אליך. תנסה להשיב גם לשאלות האלה.

גדי בן יצחק: ברצון.

יעקב בורובסקי: דני, עודד שחר, כשהוא פרשן כלכלי של הערוץ והוא מעת לעת מגיש חדשות, יש סתירה אתית?

דני זקן: הוא לא מגיש חדשות, הוא מגיש תוכניות.

יעקב בורובסקי: נניח שהוא מגיש חדשות, אני החלטתי שהוא מגיש חדשות בשביל הדיון, אני אף פעם לא ראיתי אותו במבט, הוא לא מגיש מבט, לא ראיתי אותו בכלל, אבל נניח שפעם יחליטו שהוא כן יגיש מבט. יש סתירה אתית?

גדי בן יצחק: כיוון שהוא יושב ראש האגודה ואני רק סגנו, אני יכול לענות במקומו? יש הבדל בענין, אמרת שהמסמך מכיוון שהוא בן 40 שנה זה לא אומר שהוא לא טוב רק מכיוון שהוא בן 40 שנה, יפה הדבר לחוקת ארצות הברית ואולי לתורה מסיני - - -

גאולה אבידן: משהו במסמך, בהנחיות הפעלה כתוב שם, מטרתו של התדריך הזה הוא להטמיע וכו', אבל בו כל מקום, הוא משתנה מפעם לפעם - - -

גדי בן יצחק: זה מה שאמרתי, יעודכן מעת לעת.

גאולה אבידן: הוא רק מנחה, הוא עדיין לא תורה, בתורה לא ראיתי הנחיה - - -

גדי בן יצחק: אבל אנחנו עוסקים רק מאז שיש לנו תורה בלפרש אותה.

דני זקן: אני רק אסיים בתשובה לשאלתו, יש מקרים שבהם אדם כמו עודד שחר ועלית על נקודה מעניינת, אם בן אדם אחד עושה שני תפקידים זה בעייתי, אני מסכים שיש עם זה בעייתיות מסויימת אבל פה זה ענין פרטני, כשעודד שחר מפרשן את הגזרות הכלכליות הוא פרשן הוא פרשן כלכלי וכשעודד שחר מגיש את הכל דיבורים אז הוא מגיש תוכנית אקטואליה וכך הוא צריך להתנהג והוא צריך להיזהר, זה נכון, הוא צריך להיזהר. אני סומך על עודד שחר ועל עיתונאים בכירים ברמה שלו שידעו לעשות את זה.

יואב הורוביץ: אני לא נגד, אני חושב שהדברים, הרעיונות והמסקנות שעלו במסמך ובעבודה שבלהה ריכזה מדובר פה בערכים שאין פה מישהו מסביב לשולחן שמתנגד לאחד מהם, לא יכול להיות דבר כזה. אין פה מישהו שהוא נגד איזון ואין פה מישהו הוא נגד החופש להביע דעה וגם התפיסה כאילו יש כאלה ויש כאלה היא לא נכונה והיא מוטעית ואני מצטרף בהקשר הזה למה שאמרה גאולה. אני חושב שהבעיה היחידה במסמך נקדי שגם הוא מורכב מערכים ומרעיונות שהם נכונים שלאורך השנים הוא פשוט בפרקי זמן מסויימים לא נאכף. למה הוא לא נאכף, כי היתה פה הנהלה או היו פה מנגנונים שכתוצאה מסוג של רפיון, רפיסות אולי או חוסר מקצועיות או חוסר יכולת, לא היה להם את היכולת בנקודות זמן מסויימות לאכוף את המסמך הזה וכתוצאה מזה נוצרה מציאות, המציאות הזאת לא נוצרה כי מסמך נקדי שונה בעיקרון מהמסמך, לא, אלא מה שקרה זה שנוצרה מציאות מסויימת שהיום במובן מסויים אנחנו מנסים להצדיק אותה ומנסים לאפשר לה איזה שהוא מרחב תמרון שלדעתי הוא מסוכן. למה הוא מסוכן, משום שאנחנו צריכים לטפל ואי אפשר לנתק את הרעיונות שעלו במסמך שלכם מהיכולת של ההנהלה לנהל, כי בסופו של דבר איך יהיה המנגנון הזה, איך יפקחו, ישדר השדר, יגיש המגיש, יבוא מישהו ויגיד, כן, אבל זה קצת מותר וזה קצת אסור אז הוא יעיר לו אחרת, תבוא המליאה ומי שכתב את המסמך ויגיד, לא לזה התכוונו ומתחיל פה איזה שהוא מחול שאותי מעניין לדעת איך מפקחים עליו.

ולכן אני חושב שאי אפשר לדון במסמך הזה ואני אמרתי מראש, אין פה שום ערך שאני קם ומזדעק ומרים דגל אדום, או דגל שחור, לא, אני אומר שבפרקטיקה בין המסמך לבין זה שיש פה הנהלה שצריכה לקיים את המקום הזה, צריך לעשות קשר מאוד ברור ולתת להנהלה את הכלים לבצע את העבודה הזאת. וגם החוק, אנחנו פועלים מתוקפו של חוק, חוק רשות השידור, שהמנכ״ל הוא גם העורך הראשי בסופו של דבר, והעורך הראשי רשאי וחייב להיות זה שמפקח ומוביל ומנתב את הדברים ולכן צריך לחבר בין שני הדברים האלה. אני לא רוצה, וזה לסיום, שבסיומו של הסשן הזה שהוא מאוד ערכי ומאוד נכון, ואני גם מצטרף, אני מאוד נהניתי להקשיב לך וזה בהחלט ראוי ואני מעריך מאוד את העבודה של בלהה וכל מי שעסק במלאכה, אין פה מילה רעה להגיד נגד, אני רק רוצה שאתם תחברו את זה לזה שבסוף יש פה הנהלה ובסופו של דבר צריך לנהל כתבים, צריך לנהל טלנטים במרכאות או שלא במרכאות, צריך לנהל אנשים ולהגיד להם את זה אתה עושה, אתה זה אתה לא עושה ולא לייצר מצב שהטלנט יודע, אם הוא יגיד לי משהו שמוצא חן בעיני אז אני אעשה את זה, אבל אם הוא יגיד לי משהו שלא מוצא חן בעיני אני ארוץ מחר או לעיתונות או לוועדה כזאת או אחרת במליאה ויתחיל מחול שדים והוא לא מסוגל לנהל את הרשות, לא הוא ולא מנהל הרדיו ולא מנהל הטלוויזיה וכן הלאה, ולכן אני מבקש שהנושא הזה יחובר.

גאולה אבידן: אבל זה אותו חשש שכשזה ימצא חן בעיניו הוא יתן לו להביע דעה אישית וכשזה לא ימצא חן בעיניו הוא ינופף לו בנקדי. זה בדיוק אותו חשש.

יואב הורוביץ: בסופו של יום צריכים לנהל את המקום.

גאולה אבידן: בסופו של יום צריך לתת את הכלים, צריך כלים מעשיים.

אורי ארבל גנץ: אני רוצה להתחיל דווקא, שניה לפני מה שאני רוצה להגיב למה שיואב אמר עכשיו, מי שעוסק קצת או עסק קצת בדיונים על אתיקה וערכים יודע שיש איזה שהיא נקודת מוצא מסויימת, כשנקודת המוצא הזאת מעורערת אז כל הדיון שלאחר מכן הופך להיות בעייתי. מי שקורא את מסמך

נקדי עוד לפני הפירוט המאוד נקודתי שלו, יש כאן דוגמאות למילים שמותר להגיד ולא להגיד וכל מיני ביטויים שכאלה, יש כאן בעיה בהנחות המוצא של המסמך שכמו שאמרת בפתיח מוטי אנחנו 40 שנה, המציאות, מה לעשות, אנחנו לא יכולים לשנות אותה, המציאות היא כבר אחרת, רשתות חברתיות שמעבירות מידע תוך 25 שניות, אנחנו בחברה רב ערוצית, כשהמסמך הזה נכתב היה כאן מונופול אחד בידי המדינה, המליאה היתה פוליטית, הדברים נשלטו באופן מאוד ברור וההנהלה כתבה את המסמך כדי להתמודד עם מציאות, היא לא כתבה את זה בעלמא, זה לא נכתב בחדר סגור, זה נכתב בשביל לתת תגובה לאיזה שהיא מציאות. המציאות הזאת השתנתה ומה לעשות, אנחנו צריכים להגיב אליה. אני רוצה בהמשך למה שיואב אומר, יש לנו איזה שהיא תיאוריית הצלה כזאת והיא מאוד נפוצה אני חושב, אנחנו מחפשים פתרונות מאוד קלים בכללים, יש איזה שהיא תפיסה בסיסית שאומרת, משהו לא בסדר, בוא נמצא את הכלל שעכשיו ישנה את ההתנהגות הזאת ואז הכל יהיה בסדר. אני חושב שזה רק חלק מהתמונה. אם שדרן מסויים עובר על התפיסות של המנהלים לצורך הענין, אתה לא תשנה אותו בכללים, אתה יכול להזיז אותו לשעה שתיים בצהריים או לשעה שתיים בלילה אבל הבן אדם הוא בן אדם, בשביל זה שיבצת אותו מלכתחילה, כי הוא שואל את השאלות ככה, אלה הן עמדותיו והוא יודע לעורר את הויכוח בדרך אחת ולא בדרך אחרת לטוב ולרע. לכן אני אומר, בואו נסתכל על המסמך, אבל נבין גם את המגבלות שלו, אתיקה לא יכולה לפתור בעצמה את הכל, כשאתה שואל אותי איך נפתור את זה או ההנהלה איך היא תעבוד, אני חושב שחלק מעבודת העריכה ודיברנו על זה כבר בדיונים קודמים, היא באיזון למשל בלוח השידורים. לקחת שדרן מסויים, אין מה לחנך אותו, הוא כזה, הוא לא מתאים לך, תמצא איפה הוא מתאים לך בלוח השידורים למשל. אז זה ככה בהתייחס למה שאתה אומר. יש לי כמה, הדיון שלנו הרי מלובה באמוציות סביב פרשת קרן נוייבך - - -

גאולה אבידן: לא, סליחה, אני לא מוכנה להעלות את זה, אני לא מוכנה להעלות את זה.

אורי ארבל גנץ: גאולה, את יכולה לא להיות מוכנה - - -

גאולה אבידן: החוק הוא לא פרסונאלי.

אורי ארבל גנץ: אני לא שואל אותך.

גאולה אבידן: סליחה, אבל זה לא פרסונאלי.

אורי ארבל גנץ: אבל אני לא שואל אותך.

גאולה אבידן: אבל ועדת אתיקה - - -

אורי ארבל גנץ: אבל אני לא שואל אותך.

גאולה אבידן: פעלה עוד הרבה לפני קרן.

אורי ארבל גנץ: גאולה, צר לי, עם כל הכבוד, אני לא שואל אותך מה להגיד ומה לא להגיד.

גאולה אבידן: אני לא חושבת שזה נכון - - -

אורי ארבל גנץ: אז אל תחשבי - - -

גאולה אבידן: זה לא אתי ולא נכון להיכנס לנושא שלה.

אורי ארבל גנץ: גאולה, זה בסדר גמור, מאחר ואין לך קושן בטאבו על החוכמה ועל השאלות ועל הדברים שלי - - -

גאולה אבידן: אורי, זה לא ממקום של טאבו - - -

אורי ארבל גנץ: הקשבתי בקשב רב לדברים שאמרת במשך דקות ארוכות ואני אומר מה שאני רוצה לומר.

גאולה אבידן: הדיון לא אמור לגעת בקרן.

אורי ארבל גנץ: גאולה, אל תגעי בה, אני כן רוצה ואני אגיד מה שאני רוצה, בשביל זה אני חבר מליאה בדיוק כמוך. זה הכל. אני חבר מליאה כמוך ואני אומר את מה שאני רוצה לומר.

גאולה אבידן: אמרתי את מחאתי, אתה מוזמן.

אורי ארבל גנץ: אמר מי שאמר קודם, אולי דני, שהמציאות בשטח השתנתה והדברים לא נאכפו הרבה מאוד זמן, אני לקחתי כאן מקבץ של ביטויים מתוכנית שהאזנתי לה ברשת ב', תוכנית אישית או תוכנית הגשה, כשמגיש אומר המגזר הציבורי הם חרטטנים, המגיש אומר לא המרואיין, יש חונטות במגזר הציבורי, יש חונטות במשרד האוצר ויש חונטות במשרד המשפטים, כשמגיש אומר

נערי האוצר, אני מצפה שהם יתנהגו בדרך אחת ולא בדרך אחרת, הם נערי האוצר, הם צעירים מדי, הם לא יודעים על מה הם מדברים, משהו מסריח לי בהתנהגות במגזר הציבורי, הדברים האלה לא נאכפו במשך שנים. מי שחושב שכלל מסויים כזה או אחר יפתור את הדברים האלה אז אני אומר שיש כאן איזה שהיא תרבות של שיח שדווקא מסמך נקדי אולי כן היה צריך לשמור, הכללים האלה בהחלט מדברים עליהם, במקרה הבאתי ציטוטים מתוכנית שהיתה לפני שנתיים וחצי, היום מנהל קול ישראל, בעבר שדרן, אלה הדברים שאומר מיקי מירו בתוכנית בשעת חברה לפני שנתיים וחצי, זאת הדרך שמנהל הרדיו מתבטא בה. לא שמעתי אף אחד מעיר על כך - - -

__דובר:__ אז הוא לא היה מנהל הרדיו.

__אורי ארבל גנץ:__ עם מסמך נקדי וקורא לו לסדר, הדברים האלה מתקיימים ואלה עמדותיו של מנהל קול ישראל. הוא לא מסתיר אותם, עמדות מאוד ברורות לגבי מה צריך לשרת בצבא או לא צריך לשרת בצבא, מה עמדתו הביקורתי על התנהגות של נערי האוצר וכן הלאה, ולכן את מיקי מירו לא נשנה, כמו שלא נשנה את קרן נויבך, כמו שלא נשנה את חנן קריסטל, אין לי גם שום כוונה לשנות אותם. יש מקום לזה ויש מקום לזה ולכן האיזון צריך להתבצע בלוח השידורים. מי שחושב ששדרן כזה או אחר, מגיש כזה או אחר, נוכל לחנך באמצעות כללי האתיקה, בעיני שם לעצמו אתגר גבוה מאוד שאני לא בטוח שנעמוד בזה. את ילדינו אנחנו לא כל כך מצליחים, אז את השדרנים באמצעות כללי האתיקה אני חושב שזה יומרה ולכן לענין העורך הראשי אני מסכים איתך לגמרי יואב, אני רק חושב שהעבודה צריכה להיות באיזון לוח השידורים ולא בלנסות לכפות דרך אחרת על שדן שזה אופיו. דבר נוסף שאני רוצה להגיד - - -

__יואב הורוביץ:__ מה היית עושה - - -

__אורי ארבל גנץ:__ הצעתי הצעה פרקטית. דבר נוסף שאני רוצה לומר, הרי יש איזה שהיא סתירה בהתנהלות של החודשים האחרונים, הרי בטענה ששדרנית מסויימת שלא נזכיר את שמה היא לא מאוזנת קבעה ההנהלה שדרן, מגיש אורח או מראיין אורח, לא משנה הכינוי, שיאזן אותה. אם מסמך נקדי נכון,

אז הבאנו מראיין שהוא בא בטיקט של עמדותיו, המאזין עכשיו יאזין למישהו שעמדותיו שבויות מראש, למנחן בן או לפלוני אלמוני או לארז ביטון, לא חשוב מי, הרי הביאו אותו בשל עמדותיו, אז מחד גיסא השידור הציבורי צריך להישאר נקי ולא לעלות, המגישים לא הזמינו אותו כמרואיין, הזמינו אותו כמגיש אורח, האם על מגיש אורח חלים כללי האתיקה או לא חלים עליו כללי אתיקה, אז איך פותרים את הסתירה הזאת, אני חושב שכל הדברים האלה, אמר פעם אוסקר ויילד שהקומן סנס הבעיה הגדולה היא שהוא כבר לא כל כך קומן, אז אני אומר, אנחנו לא יכולים יותר מדי לחנך ואנחנו לא יכולים יותר מדי לכפות, יש לוח שידורים, לשבץ בשעה אחת את זה, בשעה אחת את זה, בשעה אחת את זה, הציבור יקבל את מגוון הדעות ואני מניח גם, יואב, לאורך זמן שהציבור יודע את עמדותיה של מגישה אחת, הוא יגיד היא לא מתאימה לי, יש עוד שמונה ערוצים פתוחים ויקשיב למראיין אחר.

<u>יואב הורוביץ:</u> אורי, אני קונה מילה - - -

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אחרי זה הוא ילך לגלי צה"ל, שם יושב רזי ברקאי, אם אני לא מסכים עם דעותיו אני אאזין למראיין אחר.

<u>יואב הורוביץ:</u> אורי, אני קונה כל מילה שאתה אומר, אבל מה אתה תעשה אם קרן נויבך תעבור לשתיים בלילה, איך אתה תגיב אם היא תעבור לשתיים בלילה. אתה תבוא בצדק, מה אתה תעשה אם מחר בבוקר יבואו, ככה אין בעיה, היא מעכשיו משדרת בין שתיים לשלוש בלילה, איך אתה תגיב אז?

<u>גאולה אבידן:</u> בגלל זה יואב, לא הכל בידי העורך - - -

<u>יואב הורוביץ:</u> אתה אומר שהפתרון הוא בשיבוצים, אז אני שואל אותך, מחר בבוקר אתה תשבץ, יבוא פה מישהו ויחליט, לא מוצאת חן בעיני דעתו של פלוני אלמוני, הוא משמונה עד תשע עובר לשדר ב-12 בלילה.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> לא לזה התכוונתי, אל תיקח את הדברים שלי לא למקומות שאמרתי. אמרתי שברור לכולנו, את זה לא אמרתי, אני אומר עכשיו, ברור לכולנו ששעת ההאזנה ב-12 בצהריים זה לא ההאזנה של 12 בלילה, אבל ב-12 בצהריים יש יום א' בשבוע, יש יום ב' בשבוע, יש יום ג' בשבוע וכן הלאה, יש גם שעה שתיים בצהריים וזה עדיין לא שתיים בלילה. אפשר לעשות פינות שונות, אפשר

לעשות דברים שונים, אני אומר שאם ישב מגיש עם הנוסח של נקדי, הוא לא יוכל לעבוד.

נילי בן גיגי: שמי נילי בן גיגי, מנכ"לית האגודה לזכות הציבור לדעת, פרופ' אלי פולק יושב ראש האגודה נמצא בימים אלה בחו"ל ואני מייצגת במקומו ובאתי אליכם כדי להציג את עמדת האגודה בנושא של איזון, אני מודה לכם על ההזמנה לדיון. מה שאני מבקשת - - -

וופא זועבי פאהום: את הוזמנת לדיון?

נגיסט מנגשה: מה זה להביע עמדה?

נמרוד לב: נגיסט, אנחנו בדיונים מזמינים אנשים, כמו שעשינו את זה בדיונים - - -

היו"ר, אמיר גילת: היא ביקשה להופיע והזמנתי אותה.

נמרוד לב: או שאנחנו בעד פלורליזם והבעת דעה או שאנחנו נגד.

היו"ר, אמיר גילת: האגודה לזכות הציבור לדעת פנתה, ביקשה להופיע במליאה הזמנתי אותה, מה הבעיה?

נילי בן גיגי: מליאת רשות השידור היא מליאה ציבורית המורכבת מנציגי ציבור שצריכים להיות קשובים לרחשי הציבור, אני מבקשת לבוא להביע את העמדה הזאת. כדי לנסות לקצר בדברים שלי ולחסוך מכם, הכנתי, אני רוצה להקריא לכם ברשותכם מתוך מדריך האתיקה של ה-BBC לא מלפני 40 שנה, דיברו פה על אנכרוניזם - - -

דובר: רק שזכות הציבור לדעת מה - - -

יואב הורוביץ: בשם הפלורליזם תנו לה לדבר, זה בדיוק מה שאמרתי לפני חמש דקות.

נילי בן גיגי: נאמרו פה דברים שגם קוממו אותי, שמרתי על שתיקה, כיבדנו את הדעות, בבקשה תנו לי לנסות להשלים את דברי, להקשיב לדעה אחרת שנאמרת פה. מדריך האתיקה של ה-BBC, דיברו פה על אנכרוניזם, אני מבקשת להקריא לכם ממדריך האתיקה של ה-BBC בימים אלה, לא מלפני מליון

שנה כמו שתיארו פה. אין לאפשר לקהל שלנו להבחין מה הן העמדות האישיות של עיתונאים ומגישי חדשות בנושאים של מדיניות ציבורית, נושאים פוליטיים או תעשייתיים שיש בהם חילוקי דעות או כל נושא שיש בו חילוקי דעות משמעותיים. מותר להם לעיתונאים להגיש עיבוד מקצועי מושרש בעובדות מוכחות אך אין לבטא דעות אישיות כתוצרת של ה-BBC כולל תוצרת אינטרנטית. אני מקריאה לכם ממדריך האתיקה באוסטריה, לקורא חייב להיות הבחנה ברורה האם מדובר בדיווח עיתונאי עובדתי או שמא מדובר בדעה או בפרשנות. מארצות הברית, הפרד בין דעתנות ודיווח חדשות, יש לסמן אנליזה בפרשנות ולא לסלף עובדות והקשרים. מהרדיו הציבורי בארצות הברית, אסור לכתבי שידור הרדיו הציבורי להשתמש בקשריהם המקצועיים כדי לקדם מטרות וכו', זה ממשיך, אישים ידועים חייבים להיות במיוחד רגישים לאפשרות שיתפרשו כמקדמים נושאים. ושוב מה-BBC, עובדי ה-BBC או מגישים קבועים או עיתונאים הקשורים בתוצרת החדשותית או מדיניות ציבורית, יכולים להציג שיבוץ מקצועי מושרש בהוכחות, אך אין זה מתאים שהם יגישו או יכתבו תוכניות אישיות ותוכן בנושאים של מדיניות ציבורית, נושאים הנמצאים במחלוקת פוליטית או תעשייתית או בנושאים שנויים במחלוקת בכל תחום. אני מבקשת להדגיש, אני הבאתי רק מבחר קטן, העיגון של נושא השאיפה לניטראליות ואני לא מדברת דווקא על אובייקטיביות במובן שניסו לרמוז פה, קיימת גם בכללי אתיקה גם של מועצת העיתונות שידבר פה דני זקן, גם בכללי האתיקה של הרשות השניה, מה יוצא, שדווקא ברשות השידור הציבורית שאמורה לייצג את כולנו, דווקא שם יעשה הצעד של השינוי, של הבעת דעה פרטית ע"י עיתונאים וצריך לעשות פה את ההפרדה הברורה בין החדשות לבין כתבים לעיתונאים פרשנים וכו', כי בתוך המסמך יש את הבלבול ויש את הטשטוש והדבר הוא לא מספיק ברור ואני אתן לכם דוגמה לבעיה שיכולה להיווצר. עוד לא עלה פה לדיון וצריך להפריד בין הבעת דעה אישית ע"י עיתונאים המשדרים לבין סיפור התוכניות האישיות כי זה סיפור נפרד, מישהו העלה פה דוגמה את עודד שחר, נניח עודד שחר או לא משנה מי, כל שם שתרצו, מעלה אריה גולן, מגיש בלילה תוכנית אישית שבה הוא מביע את דעותיו, לדוגמה אומר שהגיע הזמן לסגור את מפעל

פניציה, הוא כושל והגיע הזמן לסגור אותו, למחרת בבוקר הוא יראיין את יושב ראש ועד העובדים של אותו מפעל - - -

נמרוד לב: כתוב במסמך שיש הפרדה בין הפונקציות. הוא לא יכול להגיש - - -

אורי ארבל גנץ: ומה עם עורך ראשי שהוא מגיש תוכנית אישית?

נמרוד לב: הדוגמה הזאת לא אפשרית.

נילי בן גיגי: מדובר על עיתונאים ותיקים מעל שבע שנים, שוב, השבע שנים איך יספרו, עוד לא נכנסתי לדקויות, אני מנסה לקצר. ערבוב שכזה פוגע פגיעה אנושה באמינות שיש למידע שמובא בידי רשות השידור אל הציבור הרחב. אנחנו צריכים לזכור את התפקיד המיוחד שיש לרשות השידור ולהגן על ההפרדה הזאת. יש לכם בהמשך הנייר שחילקתי, אני רוצה לנסות לקצר כי חלק מהדברים כבר נאמרו, לגבי ההמלצות שאנחנו מבקשים להעביר. מסמך נקדי הוא אמנם מסמך ותיק ויש בו הרבה דברים שראויים לעידכון בעיקר עקב ההשפעות הטכנולוגיות כמו שהעלו פה, אבל דווקא נושא ההפרדה בין דעה לידיעה הוא אחד הדברים הטובים ביותר שמוגדרים בצורה חדה וברורה, אם הם לא נאכפו צריך לטפל באכיפה, זה לא אומר שההגדרות אינן טובות.

נמרוד לב: המסמך הזה הוא בדיוק עושה הבחנה בין דעה לידיעה.

נילי בן גיגי: אני רק אסכם את דברי, ככל שהדבר נוגע למי שמביא חדשות לטעמנו חייבת להישמר ההפרדה המוחלטת בין הגשת החדשות לבין הבעת הדעות, אם מדברים על תוכניות אישיות וזה סיפור אחר, גם כאן צריך לעשות הפרדה. אנחנו דוגלים שתוכניות אישיות אסור תהיינה מוגשות בידי עובדי הרשות מהדוגמה שהבאתי קודם, צריך לשמור על מגוון - - -

וופא זועבי פאהום: לא עובדי הרשות, אז צריכים להביא מראיינים כמוך, כמו פולק, לרשות שישדרו?

נילי בן גיגי: לא כמוני וכמו פולק, זה יכול להיות, אם תקראי בהמשך - - -

וופא זועבי פאהום: חבל, אתם שולחים כל כך הרבה מיילים, הייתם יכולים לשלוח את זה והייתי קוראת קודם.

נילי בן גיגי: מה שקיבלתם זה מהציבור הרחב וכמו שאמרתי אני שמחה שכנציגי ציבור אתם קשובים לרחשי הציבור - - -

וופא זועבי פאהום: מאוד.

נילי בן גיגי: בענין התוכניות האישיות, התוכניות האישיות הם דבר עצום ונפלא וחשוב שכמו שאמר חבר המליאה נמרוד לב, בשביל הפלורליזם, בשביל הגיוון והדעות צריך להביא את כולם. ניסיתי להסביר למה אסור שזה יהיה עובד הרשות, לא דיברתי על מי כן ומבחינתנו זה כמובן מכל תחום - - -

וופא זועבי פאהום: אתם מציעים שעובדי הרשות אל להם לשדר ואל להם להביא תוכניות אישיות, שנבין.

נילי בן גיגי: נכון.

וופא זועבי פאהום: אז כל עובדי הרשות שעובדים ומגישים שלא יגישו?

גאולה אבידן: כי האזרח יודע מי משלם המשכורת ואז שיבדיל, הוא שומע אותי ברדיו - - -

נילי בן גיגי: יהורם גאון, אתם מבינים את כוונתי.

דובר: יהורם גאון הוא עובד רשות השידור.

נילי בן גיגי: נדמה לי שאתם מבינים היטב את כוונתי, ההפרדה היא בין עובדי רשות השידור שעוסקים בעשייה עיתונאית ועשיית חדשות לבין מי שמובא מבחוץ להגיש תוכניות אישיות שזה דבר מבורך וחשוב ואנחנו כמובן בעדו. אבל גם תוכניות אישיות צריכות להיות, צריך לדאוג לגיוון של האנשים שמגישים את התוכניות האישיות, לתחלופה שלהם באופן קבוע - - -

דני זקן: בהתחלת התוכנית הוא יגיד אם הוא עובד רשות השידור או לא?

נילי בן גיגי: אתם מבינים היטב את דברי, דני, אתה מבין בדיוק למה אני מתכוונת. דיברנו על המגישים שיהיו חיצוניים לרשות השידור, שהם

יהיו מגוונים, שתהיה תחלופה, שלא יהיה מצב שיווצרו נחלות כמו שראינו בעבר, היו מגישים חיצוניים אבל הם התיישבו על משבצת שידור במשך עשרות בשנים ולא היתה שום תחלופה, גם התחלופה והרענון חשובים לצורך עיצוב הדעות השונות. מה שעוד חסר לנו במסמך הזה וזה עלה כאן באופן כזה ואחר, צריכות להיות מוגדרות הסנקציות, כלומר מה קורה כאשר מישהו לא מקיים את הכללים האלה, לא עומד בהם, אחרי כמה זמן, כלומר הערה, אחרי X תוכניות שבהם הוא הביע דעה אישית נשללת בתוכנית, צריכים להתייחס, אמרתם שזה לא נאכף, תנו דעתכם גם על המקל ולא רק על הגזר, איך בדיוק צריכים לבצע את זה.

__דבורה הנדלר:__ יש לי שאלה, אתם מרוצים מהמצב היום ברשות השידור?

__נילי בן גיגי:__ אנחנו מרוצים מכללי מסמך נקדי בנוגע להבעת עמדה - - -

__דבורה הנדלר:__ אני שאלתי שאלה מאוד ממוקדת. אתם מרוצים מהשידור הציבורי היום במדינת ישראל?

__נילי בן גיגי:__ במקרים של חוסר אכיפה אנחנו לא מרוצים מהיעדר אכיפה.

__דבורה הנדלר:__ כיוון שלא ענית תשובה אז אני אשאל אותך - - -

__נילי בן גיגי:__ זאת התשובה המדוייקת.

__ווּפא זועבי פאהום:__ אבל לא לשאלה שנשאלה.

__דבורה הנדלר:__ אני אשאל אחרת, כמו שאנחנו שואלים את הילדים, תדרגי לי מ-1 עד 10 כשאחד לא מרוצה ו-10 זה מאוד מרוצה, עד כמה את מרוצה מהשידור הציבורי היום כמשקף את מגוון הדעות בחברה הישראלית.

__נילי בן גיגי:__ אני מבינה לאן את חותרת, המסמך שאת מציעה יחמיר את המצב שאת מדברת עליו פי כמה.

__בלהה כהנא:__ אז אפשר למקד את זה, אני רוצה להבין - - -

__גאולה אבידן:__ ובפרט שהיא רואה את האזרחים האיכפתיים שהם היו רק ממגוון אחד, זה הדעות של כל אזרחי ישראל.

גדי בן יצחק: גדי בן יצחק, רכז כתבים ברשת ב', מ-74 עובד ברשות השידור, עבדתי הרבה שנים גם כעורך חדשות, גם ככתב חדשות. אחד הדברים שבגללם באתי לפה, כי אני נציג ועד עובדים, זה היה להגיד שבקרב עובדי רשות השידור, רובם, העיתונאים שאני מייצג אבל יש גם על יד, יש חוסר אמון אדיר בין היתר בחדר הזה, לא מרגישים שיש קשר בין מה שקורה בחדר הזה לבין מה שקורה לנו למטה כעובדים. הדיון האחרון התחיל לשנות את דעתי, הראיתם ענין בזה, אבל רק מכיוון שיש היבטים אישיים. הדבר השני שאני חייב להגיד לעצם דיון על אתיקה, כשהדיון הוא לא רק אתי אלא על הוראות מקצועיות, מסמך נקדי הוא מסמך הפעלה ומה שאנחנו קראנו זה מסמך שאני במקרה, אני עיתונאי, הגעתי אליו וקראתי אותו. זה נכון שהוא לא הוגש לי, אני מבין את המחאה של המנהל שלי, אבל אני הגעתי וקראתי אותו ואז עשיתי שיעורים עליו. הוא מסמך מושקע ואני מבין את הכוונה שלו והכוונה היא טובה, אבל מה הם הכוונות. איך הגענו עד הלום, פעם כדי להתקבל כסתם כתב מתחיל ברשות השידור היית צריך לעמוד במכרז ולדעת את מסמך נקדי על בוריו, אנחנו דנים כאן על מסמך נקדי הרבה זמן, לא הייתי רוצה להעביר את המבחן הזה עכשיו לכל הנוכחים בחדר. לא בטוח שהייתי מתגאה בתוצאות, שמעתי כמה התבטאויות שכרכז כתבים הזדעזעתי, אני גם מודה שאני כל פעם מתאכזב מחדש בחיים מהכתבים שלי שלא עושים שיעורים ומההנהלה שלי שלא דואגת. המצב הוא קשה אבל בואו נחיה איתו. בזמן מסמך נקדי כשהוא היה טרי מאוד עשו ניקוי ראש, אני לא יודע אם היו שם הבעות דעה או לא, אבל עשו, אתם מדברים רק על הרדיו כי לצערי הרב קיים בטלוויזיה רייטינג נמוך, אבל בואו נדבר על רשות השידור. פעם ראשונה שעברו על מסמך נקדי בגסות זה היה ב-87 אחרי השביתה הגדולה ששני שדרנים גדולים, על דעת כל הנוכחים ולא רק, אוהבים אותם או לא זה סיפור אחר, גבי גזית וקיטל אמרו בשידור אני חושב ש-, אני הזדעזעתי, הרי עברתי את מסמך נקדי, הייתי כתב בכיר, מה זה, עבר. וכאן לשאלתך, האם אנחנו אוהבים את מה שעושים ברשות השידור, בגדול כן, כולם מקשיבים לרשת ב', כולם מקשיבים גם לרשתות הנישה והיינו רוצים שמבט יהיה במקום יותר טוב, אגב שידור חדשות מצויין, פשוט הקונקורנציה אוכלת אותנו, מי

שמעוניין בחדשות שיסתכל במבט, יותר טוב מהקונקורנציה, הלוק הוא פחות טוב אבל זה אתם, הכסף. עכשיו נחזור למסמך האתיקה, הבעיה שלי עם המסמך הזה היא שהוא לא רק כללי למרות שהצגת אותו ככה, הוא כמעט הוראות הפעלה. הדבר היחיד שאתם כמליאה לדעתי צריכים להגיד לי כעובד, זה האם מה שכתב נקדי בהתחלה שלרשות השידור אין קול כשלעצמה ואין דעה, זה עדיין נכון, כל היתר אמר נקדי אחרי שחזר עם המהדורה הראשונה שלו של המסמך, 14 עמודים, יש לכם מסמך נהדר להתגונן מול המליאה והעמותות. מסמך נקדי, הוראות הפעלה, החלק הכי חשוב זה מה כתוב בו, לרשות השידור יש קול כשלעצמה? להארץ יש קול משל עצמו, לישראל היום יש קול משל עצמו, הם אומרים את זה, לעל המשמר בזמנו היה קול משל עצמו, האם לרשות השידור יש קול משל עצמה. אומר נקדי בהתחלה לא וכל היתר זה איך אתה חי עם זה כי אובייקטיביות היא לא באמת אובייקטיבית. כולנו יודעים את זה. גם כשאני אהיה קריין חדשות אני יכול להגיד מסמך נקדי הוא נכון וקראתי את הטקסט. אז הבעיה היא איך אתה צריך להתנהג כעיתונאי, ואז אתה עושה קורס ואתה אומר אני קראתי את נקדי והבנתי אותו ובוחנים אותך. אם העסק ידרדר למה הגענו. דבר אחר שמפריע לי במסמך, זה לא הנסיון שלו לשמור על החברים שלי למקצוע להביע את דעתם ולעשות שידור מעניין, ממש לא אהבתי את המתקפות עליהם בצורות כאלה או אחרות, ושמעתי מה שנאמר, ההנהלה צריכה לנהל, זאת דעתי כעובד ותיק ועובד ועד ותיק. יש לי בעיה עם איך מפרשים את הבחירה של אלה שיכולים להגיד אני חושב ש- בשידור ושל אלה שלא. אם רוח המפקד, שלכם, אתם המפקד, היא אסור בשידור לקול ישראל להביע דעה, אז אני אצטרך להגיד, יש בציבור כאלה שסבורים ש-, זה אגב מה שגולן עושה בבוקר, כולם מבינים את כוונת המשורר אבל הוא מביא דברים מפי אומרם, מישהו אמר את זה, זה לא הוא. וזה הטריק, שנים אנחנו חיים עם זה ואתם אהבתם את השידורים, ועוד פעם, ניקוי ראש ועוד דברים. לבוא לתקן את הענין רק כדי לתקן, צריך מזמן לזמן לתקן, נכון, הזכרתם את המילים האסורות במסמך נקדי, אני לא רוצה להזכיר לכם את המהדורות במסמך נקדי שבהם היה אסור להגיד ואדי ג'וז, יצאה מהדורה כזאת, הגבילו אותה בינתיים. אינתיפאדה זה היה אסור בשידור, ראינו את זה, כן,

המשכתם להקשיב לרשת ב', כן, מישהו מאלה עף הביתה, יושב כאן איש הראשון בישראל שראיין את ערפאת, הוא לא נחשב לשמאלן, מישהו זרק אותו? אלה עובדות חיים. אז פה תנו לנו את הכבוד, לעובדים קשה, 40% מהחברים שלי יודעים שיהיו בבית, ב-1.12 אתם אמרתם, איפה, זה הזוי, זה יהיה עוד מעט כי פשוט אין עבודה ואנחנו ממשיכים לעבוד, אבל תתייחסו ברצינות, תקראו את המסמך, תבינו את רוח המסמך הזה, מושקע וטוב, אבל אל תתנו אותו כהוראות הפעלה. אם נקדי יש בו משהו לא טוב, תסתכלו מה לא טוב בהוראות ההפעלה, המנהל צריך לטפל בזה ואתם בהחלט אם חושבים שיש איפא ואיפא בשידורים כולם, שהכל הולך לכאלה שמותר לדבר רק מצד אחד, אז תאזנו, לא חשוב מי בחר בכם, תאזנו, כי היום זה ביבי ומחר זה דיבי. ואני לא רוצה לעוף ככה, אני על פי החוק צריך להגיד מה קורה ויש באמת בעיה, אין כזה דבר שאני אגיד אחרי מה שקרה אני חושב ש-, אני לא חושב ש-, הנה מה קרה ותשימו לב מה קרה עוד בהיסטוריה ואני אשים בפרספקטיבה, זה כתב, כתב הוא לא חושב, כתב חושב איזה עובדות להביא כדי לשים את הדברים באור הנכון ומי שלא עושה שיעורים הוא מביא רק הודעת דובר, גם הוא כתב.

<u>דבורה הנדלר:</u> אני בזמנו אמרתי לבלהה שאני חושבת שהדיון פה צריך להיות מעמיק, הוועדה השקיעה שעות וימים ושלא תהיה זילות למה שהם עשו כי הם עשו עבודה מורכבת, הזמינו אנשים כאלה ואחרים, לא קראתי את הפרוטוקולים של מה שאנשים אמרו אז אין לי מושג מה פרופ' פולק אמר או מה עיתונאי כזה או אחר - - -

<u>נמרוד לב:</u> יש סיכומים, עשינו סיכומים.

<u>דבורה הנדלר:</u> אז יכול להיות שאת שיעורי הבית האלה לא עשיתי אבל עשיתי בהחלט שיעורי בית, אני מוכרחה לציין. פניתי לאנשים, ביניהם למשל חיליק לימור, פניתי לאסא כשר, אתמול הפצתי את התגובה שלו, אני לא חושבת שאפשר לקחת את המסמך של אסא ולהגיד שזה לא רלוונטי, הוא טען טענות שבחלקן לא כל כך עומדות ברוח הדברים שהוצגו פה והייתי מבקשת שאולי נזמין אותו לשמוע גם את דעותיו לפני שאנחנו נקבל הכרעה, כי אני חושבת שלאסא כשר

יש משקל רציני, אם קראתם את המסמך אז הוא מציין שהוא היה במועצת העיתונאות, הוא היה בנשיאות, הוא היה במועצה ובבית הדין לאתיקה וכו'.

וופא זועבי פאהום: אנחנו יודעים את זה.

דובר: הוא חתן פרס ישראל.

דבורה הנדלר: אני חושבת שלאיש יש בחלט איזה שהיא אמירה -

דובר: אפשר להזמין עוד כמה.

דבורה הנדלר: דיברנו על איזונים אז אפשר להביא עוד אנשים ולשמוע את דעותיהם, אני לא חושבת שצריך לפסול את זה. יש לי שתי שאלות, אז א' אני חושבת שהושקע פה מאמץ, אני רק מבקשת במקביל - - -

וופא זועבי פאהום: חבל רק שלא ביקשת ממנו כשישבנו על המדוכה שיביע את דעתו.

דבורה הנדלר: אני לא ידעתי שאתם ישובים על המדוכה. אגב אני פניתי לבלהה והצעתי לה לפנות אליו. יש לי שתי שאלות לחנה, אני יודעת שאני עובדת מדינה וככזאת אסור לי להביע את העמדות שלי, אני רק אספר לכם סיפור, כשהייתי תלמידה בתיכון היה לי מורה לאזרחות שהוא הביע את דעותיו, הוא היה איש מצפן והוא לקח את השרביט בשיעורי האזרחות, וזאת היתה תקופה שלאודי אביב וכו', ומנהל התיכון אמר לו אתה צריך לעזוב את מישרתך, לא פה המקום. אני רוצה לשאול את חנה האם עובדי רשות השידור חל עליהם אותו ענין שחל על עובדי מדינה אחרים שאסור להם להשמיע את דעותיהם. זאת שאלה אחת. שאלה אחרת לדני זקן, הייתי רוצה לברר, אני כתבתי כאן כמה משפטים, אני רוצה להבין מה אמרת. אמרת שלא יכול להיות שכתב יביע את דעתו, אולי לא שמעתי טוב, בין שאר הדברים הזכרת את המשפט הדברים. אני רוצה להבין היטב האם לכתב, כתב שמביע את דעותיו, האם זה שונה מכתב שמביא את ידיעותיו והאם ככתב שמביא את ידיעותיו האם מותר לו גם להשמיע את דעותיו, זאת אומרת במסמך כפי שאנחנו מבינים יש הרבה דברים מאוד טובים, רק בענין הזה יש בהירות שמותר לעובדי רשות השידור להביע את עמדותיהם. אני לא מתייחסת לזה שדווקא אני שמעתי מד"ר נייגר תיקון לענין, לפי המסמך כפי שאני הבנתי אותו ניתן לעובד רשות

השידור לשמש בכמה תפקידים, אז אני כרגע הבנתי שיש תיקון לענין, זה לא עולה מהמסך ואני שמחה על כך.

<u>מוטי נייגר:</u> זה כתוב.

<u>דבורה הנדלר:</u> אולי לא קראתי טוב ולא הבנתי נכון, אבל מה שאני הבנתי ואני שמחה שאם עובד הוא פרשן הוא לא יכול להיות מגיש חדשות ואם הוא מגיש חדשות הוא לא יהיה פרשן או בעל דעה בטור אישי, כי אני חושבת שזה יכול להביא את האזרחים שמאזינים לאיזה הוא בלבול. פעם הוא ככה ופעם הוא ככה. הזכירו למשל את קרקובסקי שפעם הוא בתפקיד כזה ופעם הוא בתפקיד כזה ואם אני מבינה נכון עובד רשות השידור לא יוכל לשמש בריבוי תפקידים. אני לא יודעת איך ההנהלה תתמודד עם זה, איך ועדי העובדים יתמודדו עם זה, זה כנראה יצריך איזה שהוא שינוי של מבנה פנימי של המערכת, אבל אני שוב חוזרת לענין של האם לכתב מותר להביע, כתב עובד רשות השידור, זה גם חוזר לחנה וגם אליך דני, האם כתב של רשות השידור מותר לו להביע את דעותיו, שוב אני אומרת, כעובד מדינה ואני כזאת ואני יודעת שאסור לי להשמיע את דעותי הפרטיות, בבתי ספר, הרי כולנו יודעים שהיו כמה אנשים שעבדו כעובדי מדינה במשרד החינוך ובמסגרות כאלה ואחרות והם התבקשו לעזוב את עבודתם כיוון שהם השמיעו את דעותיהם בעיתוי היסטורי כזה, באירוע כזה וכו'. אז אני פשוט רוצה לשמוע מה חנה אומרת על הענין הזה, זה חשוב לי מאוד כדי שבכלל הדיון הזה יכול לקבל איזה שהוא רגלים. ואחר כך אני אשמח לשמוע מה דני אומר.

<u>חנה מצקביץ:</u> אני רוצה רק באופן כללי להגיד, אני לא רוצה להיכנס לזה באופן פרטני כי אני צריכה לבוא עם החוק ולראות. כל נוהל שלכם וכל דבר הוא כפוף למה שהחוק קובע, אם יש איסור בחוק הוא גובר על הנוהל והנוהל חייב להתאים לחוק, זה לא יכול לסתור אחד את השני.

<u>דבורה הנדלר:</u> אז אני שואלת אם את יודעת מה החוק. זאת היתה השאלה שלי.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אנחנו אמורים לדעת את החוק.

חנה מצקביץ: יש את חוק סיווג פעילות מפלגתית, אני לא יודעת אם לזה את מתכוונת, אני צריכה לבדוק את הדברים, בכל מקרה כל מה שהם קובעים הוא כפוף לחוק.

אורי ארבל גנץ: אני רק רוצה משהו עקרוני לומר במשפט, ההתייחסות לזה שמחנך בבית ספר לא יביע את עמדתו זה לא קשור להיות עובד ציבור - - -

דבורה הנדלר: עובד מדינה, לא עובד ציבור.

אורי ארבל גנץ: זה לא נובע מהענין של עובד מדינה, זה נובע מהענין של מול קטין שאתה מעצב את דעתו והעמדה הזאת שיכולה להשפיע עליו מול סמכות. לשדרן ברדיו אין סמכות מול הציבור.

חנה מצקביץ: כמו שאני מבינה המסמך מדבר על הבעת דעה במגוון של נושאים, לא רק על נושאים פוליטיים, לגבי נושאים פוליטיים ומפלגתיים יש איסורים בחוק שנוגעים לדרגות מסויימות, לתפקידים מסויימים וכמובן שהנוהל הזה יהיה בכפוף. אני מבינה שעיקר הדברים הם דווקא לא פוליטיים ומפלגתיים, הם על דברים אחרים.

דבורה הנדלר: דני, אולי לא הבנתי את מה שאמרת.

דני זקן: זה מאוד פשוט, יש הבדל עצום בין ידיעה לדעה, כתב, לא משנה אם הוא עובד רשות השידור, אם הוא עובד בישראל היום או בידיעות אחרונות או בכל מקום אחר או בערוץ 2, הוא לא צריך להביע את דעתו, הוא צריך להביא את כל הידיעות שהוא יודע בצורה הכי מקצועית שיש והדעה שלו לא צריכה להיות ופה זה כתוב מאוד מפורשת. כתבים לא יביעו דעה אישית, זה כתוב חד משמעית וככה זה צריך להיות.

גדי בן יצחק: רק הערה אחת לסדר, חוק רשות השידור מחייב את הכתב להפיץ דעה, להביא דעות - - -

דבורה הנדלר: אני חיפשתי ולא מצאתי הגדרה של מה היא תוכנית אישית, אז אני אשמח שהציבור פה ישמע מבעלי המכתב, מה היא תוכנית אישית.

<u>מוטי נייגר:</u> זה כתוב בנוהל, תוכנית אישית היא תוכנית אותה מגיש עיתונאי קבוע - - -

<u>דבורה הנדלר:</u> אני לא יכולה לעקוב אחרי מהירות הקריאה שלך.

<u>מוטי נייגר:</u> זה בתוך המסמך עצמו, עמוד 4, מגישים בתוכניות אישיות. תוכנית אישית היא תוכנית אותה מגיש עיתונאי קבוע ויתכן אף יותר ממגיש אחד בתוכנית ברוטציה של ימות השבוע ברצועת שידור קבועה יומית או שבועית הניתנת לו על סמך יכולת או נסיון רב שנים בשידור מתוך הערכה למקצועיותו. זאת ההגדרה שלנו.

<u>נגיסט מנגשה:</u> אני חברת ועדת אתיקה. ועדת אתיקה קיבלה את המשימה לעשות את העבודה, אני חושבת שבזמנו נאמר שצריך לתקן את מסמך נקדי, זאת נקודת המוצא של הוועדה, הוועדה קיבלה מנדט לשבת ולעבוד.

<u>נמרוד לב:</u> לעדכן.

<u>נגיסט מנגשה:</u> לעדכן. הוועדה קיבלה כל כך הרבה מסמכים והזמינה כל כך הרבה אנשים, כולל עבודה גם על המסמך של ה-BBC. התייעצנו במקומות אחרים, על שידורים, איך הם עובדים ואיך אפשר לבדוק ולהתאים למה שאנחנו צריכים. בין המוזמנים היה פרופ' פולק, הוא הגיע והביע את דעתו, הקשבנו בקשב רב ולקחנו דברים חשובים וטובים למסמך הזה. המסמך הזה גובש על מנת להביאו בפניכם לדיון. אני רואה כאן איזה שהוא מתח בין חברי הוועדה או בין המסמך לכולם, אני חושבת שהמטרה היתה להביא לדיון משמעותי על מנת ליצור מצב שעיתונאים יוכלו לעבוד באווירה שהם יכולים לתרום יותר. זה מה שרצינו. אני רוצה להזכיר שהמסמך הזה נכתב ב-1974, היום אנחנו נמצאים ב-2013, המצב השתנה, אנשים השתנו, מה שהיה אז לא קיים היום. חייבים לעדכן, אני חושבת שתסכימו איתי. העידכון הזה שעבדנו עליו כמעט שנה פלוס, לא היה עבודה קלה, היינו צריכים להביא את המסמך הזה לדיון לפני כמה חודשים, לא התאפשר להביא בפניכם את המסמך הזה, והיום מתקיים דיון. המסמך הזה הוא מסמך מקיף, גדי אמר שזה מסמך פעולה, אני לא חושבת שזה מסמך פעולה, צריך הגדרת תפקיד ברורה לכל אחד ומה הוא צריך לעשות. הבאנו דוגמה של מגיש פופוליטיקה, מגיש

את זה ואת זה ואת זה, אדם אחד לא יכול להיות במקום אחד שהוא יוכל להביע עמדה. הבאנו הגדרה כללית לפי החוק. מנכ״ל רשות השידור הוא בעל סמכות, אף אחד לא לוקח למנכ״ל את האחריות, הוא העורך הראשי על כל מה שמשתמע מזה ברשות השידור, המסמך הזה תראו בו ככלי עזר שלכם ולא כמשהו שיכול לשבש את העבודה שלכם.

<u>יעקב בורובסקי:</u> הייתי לוקח את הדברים של נגיסט ואומר שאני מצטרף באופן מלא אלמלא הפרשנות שהיא נתנה לדברים. וזה הדיון פה. יש פה דיון מתודולוגי ואני אומר את הדברים בזהירות הנדרשת, כולם מבינים שלא רוצים לתת הוראות הפעלה כי אי אפשר לתת הוראות הפעלה, המנכ״ל הוא ישות אחרת, נפרדת, המליאה, הוועד המנהל, המוסדות, אינם מוסמכים לתת לו הוראות וככל שאנחנו ניתן הוראה אופרטיבית יותר קיצונית ככה אנחנו עושים את חייו של המנכ״ל קלים יותר, כי הוא פשוט צריך להתעלם ממנה ואני אומר את זה בקיצוניות כדי שנדע אנחנו את גבולות הדיון שלנו. זה נכון שיש רצון שכל אחד יתרום מהידע שלו ומהנסיון שלו לצד האופרטיבי של הדברים, אבל זה לא תפקידנו. זה לא תפקידנו משום שמליאה והוועד המנהל הם מוסדות נבחרים ותפקידם מוגדר, מליאה קובעת מדיניות, היא לא קובעת הוראות הפעלה, היא לא יורדת לרזולוציה של חלוקת תפקידים, היא יכולה לבקש, המליאה, לקבוע מדיניות. ועדת האתיקה מתכנסת, אני חייב להודות כחבר מליאה וכאחד שחושב שהוא מקשיב לכלי התקשורת יותר מבעבר, שאני באופן אישי לא ראיתי שום בעיה, הכלל המרכזי שמנחה אותי בפעולותי מאז ומתמיד זה כשאין בעיה לא צריך פתרון. אני מודה שעוררתם בוועדת האתיקה את מסמך נקדי, אלה שאומרים שאם, בעיקר האנגלים והאמריקאים, שאם משהו לא מקולקל אל תתקן אותו, אני מודה שעוררתם במסמך נקדי כוח אדיר לחפש את הטעון תיקון וביקשתי וחזרתי וביקשתי, תראו לי את החומרים. כשקראתי את המסמך שלכם, הוא באמת מסמך מושקע, עם אנשים רציניים, עם שנת עבודה חשובה, לא הבנתי למה הלכתם לפתרון מבלי שהגדרתם בעיה. כדי להגדיר בעיה זה לא מספיק להגיד שהמליאה ביקשה לעדכן, לתקן, להסמיך,

לעשות, למליאה הזאת יש איזה שהם גבולות, תארו לכם שהמליאה היתה מחליטה עכשיו שאין הפסקת אש בעזה, מישהו היה מתייחס אלינו ברצינות?

גאולה אבידן: מאיפה הדוגמה?

יעקב בורובסקי: זאת הדוגמה.

גאולה אבידן: זאת לא דוגמה.

יעקב בורובסקי: זאת הדוגמה. משום שלקחתם דיון מאוד מרכזי וחשוב באתיקה של רשות השידור, עם ים של בעיות אתיות, מעבודות פרטיות עבור לנושאים מרכזיים של הרשות, ועדת אתיקה של הרשות והחלטתם ואני מכבד את זה, להתמקד בנושא שנראה לכם הנושא המרכזי. אני ציפיתי שאם יש בעיה ואני אומר את זה באחריות, אם יש בעיה הדיה יגיעו אלינו, שנדע למה רוצים לשנות את מסמך נקדי. ואז אני שומע עכשיו בדיון את חברי אורי שבכלל מחבר את זה לקרן נוייבך ואני הבנתי בלוח הזמנים שהדיונים בנושא הצורך בשינוי מסמך נקדי נולדו הרבה לפני קרן נוייבך.

גאולה אבידן: הסתיימו הרבה.

יעקב בורובסקי: אני אומר נולדו, הצורך בדיון - - -

גאולה אבידן: התחיל והסתיים.

יעקב בורובסקי: אם הבנתי לא נכון ימצא מישהו שיתקן אותי. אבל אני חושב שהבנתי נכון, הלא הדיונים נולדו שנה קודם, ופרשת קרן נוייבך ככל שהיא פרשה וככל שהיא בעיה בכלל עכשיו עלתה ולא שנה אחורה. לכן צריך להסתכל על הדברים בהסתכלות פרקטית מגמתית ואפילו יישומית ואין פה דיון אקדמי וצודק אורי, בנושא אתיקה זה עולם ומלואו, מי שלא התעסק אף פעם באתיקה, באמת, עלול להוביל גוף בטעות, כמו רשות השידור למקום נוראי. אם המליאה הזאת מאמצת את המסמך כפי שהצגתם, במלואו, בעיני זה יום שחור מאוד למליאת רשות השידור ולעובדי רשות השידור. ככה אני מסתכל על זה מהצד האתי. מה אני מבקש להגיד, קוד אתי לגוף קובע לעצמו הגוף, קוד אתי לגוף לא מונחת, הוא לא מביא את מגוון הדעות שלנו, אני שומע שב-75 היתה מליאה פוליטית והיום היא לא פוליטית, כל אחד מהיושבים פה הוא מינוי פוליטי בין אם הוא חושב שהוא לא, בין אם הוא

יודע הוא כן ואומר שהוא לא, זה התהליך. אתם נבחרי ציבור? אנחנו נציגי ציבור שנבחרנו ע״י פוליטיקאים והפוליטיקאים בחרו בנו כי הם חושבים שאנחנו טובים ושאנחנו נבונים ושאנחנו ישרים לעשות את עבודתנו, אבל אנחנו לא פוליטיים? אלה שיושבים פה, כל אחד ואחד, לא נבחר ע״י פוליטיקאי, הוא נבחר ע״י רוח הקודש שעשתה איזה מהלך והובילה ועכשיו אין פוליטי, המעשה שלנו הוא פוליטי, עצם היותנו כאן בהגדרה היא פוליטיקה ולכן כיוון שאנחנו גם פוליטיים, אוי לפוליטיקה אם היא זו שתקבע את האתיקה, ככה אני מסתכל על זה, בחומרה הזאת, הפוליטיקה צריכה להתרחק מהאתיקה, הפוליטיקה צריכה ללכת הצידה ואנחנו כולנו פה צריכים, אם הגענו למסקנה, אני ברמה האישית ואני מוכרח להודות שיכול להיות שדעתי בכלל לא חשובה, לא רואה בעיה, אבל נניח שיש בעיה, איך פותרים את הבעיה, דורשים מהמנכ״ל לקבוע קוד אתי - - -

<u>דובר:</u> אמרת שאנחנו לא יכולים להורות למנכ״ל מה לעשות.

<u>יעקב בורובסקי:</u> דורשים מהמנכ״ל, אני יודע מה אני אומר, זה מדיניות, קובעים, אם זה כל כך בוער בעצמנו, 3-4 עקרונות שנראים לנו קונצנזוס מקצועי, חס וחלילה לא פוליטי, אני הייתי רוצה לראות את בכירי רשות השידור לפני המליאה הזאת מסבירים מה הביעה, אני מקווה שהם הופיעו בפניכם, כולם, על כל הקשת, ואם הייתם אומרים לי שכלל בכירי רשות השידור, כל ההנהלה, כל העיתונאים, לא דעה א׳ או לא דעה ב׳, רוצים את זה, אז הייתי אומר, מסתפקים ב-3-4 עקרונות, כי זאת מדיניות ומעבירים את השרביט להנהלה לקבוע קוד אתי. אם ההנהלה היתה קובעת קוד אתי ויסלחו לי אנשים שאני עומד לנקוב בשמותיהם, נניח יוני, זליג, מיקי, ועוד שלושה אנשים, הייתי פוסל את זה פסילה קיצונית כי הייתי אומר להנהלה, קחו מגוון של אנשי מקצוע, בין אסא כשר, ד״ר ויינר, ד״ר פלוני, ד״ר אלמוני ושהם ילוו אתכם מבחינה מקצועית, בבוא היום תגבשו טיוטה של נוהל, תביאו את זה בפנינו ואנחנו נאשר לכם את זה. זאת מתודולוגיה, זה לא שייך לאתיקה, זאת מתודולוגיה של שיטת עבודה. יש פה טובים ומכובדים ממני, אנשים עם תארים באקדמיה, מה שנעשה כאן, אם בטעות מישהו היה מאשר את

המסמך הזה זה יום שחור לרשות השידור, ככה אתם צריכים להסתכל על הדברים ולא לגייס עיתונות א' ועיתונות ב' וקבוצת מעודדים משמאל וקבוצת מעודדים מימין, זה לא משפיע על אף אחד, אם חס וחלילה נניח היתה מתקבלת החלטה פה אחד לאמץ את המסמך, היינו עושים חיים קלים למנכ"ל, הוא פשוט היה שם את זה בספר הבדיחות והולך הלאה. כשכתבתי לכם את עמדתי - - -

גאולה אבידן: לא אמרתי בדיחה.

יעקב בורובסקי: לא אמרת בדיחה, זה יותר חמור אפילו, משום שזאת פוליטיזציה, משום שזה דוקטורינות נוראיות, פה כולם מדברים על חדשנות ועל אנכרוניזם, זה לב, לקחת אתיקה, לעסוק בענייני מוסר של כתבים, כאילו אנשים פה ניטראליים, כאילו אנשים לא יודעים מה הענין, ולכפות את זה?

גאולה אבידן: איפה לכפות?

יעקב בורובסקי: לכפות זה להביא ולכן אני אומר עוד פעם, אני מציע את מה שהצעתי בפניה אליכם לכל אחד, תחשבו, תעצרו, תנסו, הצעתי שזה יגיע לכאן, תנסו לבוא עם רעיונות אתיים עקרוניים פשוטים וברורים שיהוו מסמך פותח להנהלה, שיתקיים פה איזה שהוא צוות אופרטיבי, אין לנו יכולת להציע כלים, יש לנו יכולת להציע ארגז עלים וההבחנה בין כלים לארגז כלים היא קיצונית.

וופא זועבי פאהום: אני מאוד אוהבת את בורובסקי וזה לא סוד, אבל אני כל כך לא מסכימה עם הדברים שהוא אמר שזה שני דברים שונים. אנחנו מונינו, קיבלנו מנדט מהמליאה, מינו אותנו כוועדת אתיקה, אמרו לנו, יש את מסמך נקדי, לכו ותתמקדו בשתי סוגיות ותביאו לנו את הממצאים לשכם לדיון. זה מה שעשינו במשך שנה וחצי. לבוא היום ולהגיד שזה יום שחור, אני מאוד עצובה לשמוע את זה.

יעקב בורובסקי: כיוון שאת אוהבת אותי תגידי להם ששמעת את זה גם כמה פעמים ממני.

וופא זועבי פאהום: כשדיבר הורוביץ ואמר, מי לא מסכים עם הערכים האלה, כולנו מסכימים עם הערכים האלה, אני רוצה להזכיר לכם שפעם בספר החוקים משכב זכר זה היה עבירה פלילית והיה בצידו עונש של מאסר בפועל, היום

מי מעלה על דעתו כזה דבר. אנחנו נמצאים במצב שאם אנחנו נעצור את הענין ונגיד שום דבר לא השתנה, אז אנחנו - - -

יעקב בורובסקי: לא, זה להכניס את משכב הזכר.

אורי ארבל גנץ: מה עם סוביודיצה, אנחנו עוברים על זה יום יום שעה שעה.

וופא זועבי פאהום: מי מאיתנו עושה את כל עשרת הדיברות, על מה אנחנו מדברים, אנחנו קיבלנו מנדט, שנה וחצי ראיינו, זימנו אנשים, קראנו את כל המצעים ולמדנו את זה והבאנו את המסמך לדיון, לעשות מהיום הזה יום שחור זה נורא עצוב.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש לעבור לטלגרפי עכשיו, אנחנו רוצים להתכנס לסיום.

נגיסט מנגשה: אני רוצה להגיד, מושכים לי את השטיח מתחת לרגלים, שלחתם אותי, הצטרפתי לוועדת אתיקה, עשינו את העבודה, אני באופן אישי עשיתי את העבודה עם החברים שלי, כשמכנים עבודה כזאת פוליטית זה מאוד עצוב, אני אשתמש במושגים שלך, יום שחור בשבילי זה שהלכתי בידיים נקיות, עשיתי עבודה, ישבתי עם חברים, יש תוצאה והיום מכנים אותה עבודה פוליטית, אני מאוד מצטערת. אני פונה ליושב ראש בבקשה, אתה ביקשת להקים את ועדת האתיקה, ועדת האתיקה הוקמה לשם מה, מה ביקשת, מה היא האג'נדה שלך?

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי בפתח הדברים.

נגיסט מנגשה: אם היושב ראש ביקש להקים את הוועדה הזאת, יש אג'נדה, קיבלנו את האג'נדה הזאת ועשינו את העבודה, הבאנו את זה, לא פסלנו אף אחד, בעלי תפקידים ברשות השידור אחריותם, סמכותם, לתת את הנושא כבעלי תפקידים, אם הוועדה הוקמה לעשות משהו, אם הוועדה עשתה את העבודה אני חושבת שזאת לא החלטה שהגיעה בפניכם, זאת המלצה, זאת עבודה פשוטה שהגיעה לדיון, אני חושבת שבורו קצת עשה לי רע, כי ההחלטה הזאת שאתה הבאת - - -

יעקב בורובסקי: אם היית אומרת לי שזה עושה לך רע הייתי עושה את זה אחרת.

נגיסט מנגשה: לפרוטוקול, אני מבקשת לבחון מחדש את הצעתך אמיר להקים את ועדת האתיקה, מה היתה האג'נדה שלה במפורש, אם טעינו באג'נדה שלנו ובאמת הבאנו ענין אישי, פוליטי - - -

יוני בן מנחם: היתה לכם אג'נדה כשהקמתם את הוועדה, לא הבנתי מה את אומרת.

נגיסט מנגשה: מי שביקש להקים אותה זה אמיר.

היו"ר, אמיר גילת: המליאה.

נגיסט מנגשה: אדוני המנכ"ל, סליחה שאני אומרת את זה, הוזמנת לוועדה הזאת פעמים רבות ולא הגעת - - -

יוני בן מנחם: מעולם לא הוזמנתי.

נגיסט מנגשה: זה דבר לא יאמן אבל אני לא אכנס לזה.

עטאף כיוף: אני חושב שאתם קיבלתם מנדט ועשיתם עבודה טובה ביותר, אבל השאלה שלי, אני בא מהמגזר של המורים, חבל שהיומן נשאר באוטו, יש לי את יומן המורה, ביומן המורה יש אתיקה מקצועית והתמנתה ועדה ויושב פה דני זקן, התמנתה ועדה, אני הייתי פעיל בארגון המורים העל יסודיים, והוועדה הזאת ישבה עם הנהלת משרד החינוך והתרבות והגיעו למסמך שקוראים לו אתיקה מקצועית לגבי המורים והאתיקה הזאת, אם יזדמן ותפתחו יומן של ארגון המורים או הסתדרות המורים, רשום בדיוק מה כתוב במסמך הזה על דעת ארגוני הסתדרות המורים והנהלת המשרד, אני לא יודע אם היתה לנו איזה שהיא הטעיה שאנחנו מינינו ועדה שעשתה עבודה לפי בקשתנו, לפי המנדט, יש לה שיניים, מבחינה פורמאלית.

נמרוד לב: אני חושב שזה דיון חשוב, שמעתי פה הרבה דברים מאוד חכמים ונבונים ויפים מכל הדוברים, אני חושב שזאת תעודת כבוד לרשות ולמוסדות, שהדיון הזה מתקיים באופן שבו הוא מתקיים, גם הדברים שאמר בורובסקי שהוא איש חכם הם דברי טעם, גם למי שלא אהב לשמוע אותם באופן

שבו הם נאמרו, אני חושב שזה ייחודו וזאת גם גדולתו של בורובסקי, הוא אומר את הדברים באופן שבו הוא אומר אותם והוא אומר דברי טעם. אני רק אומר בענין הזה, אני חושב שאין סתירה, מכיוון שצריך להבין, אנחנו התבקשנו להביא המלצות ואת ההמלצות האלה אנחנו מביאים ופה מדובר בהמלצות, רק שיהי ברור. זה גם לא מחליף את מסמך נקדי, אנחנו התבקשנו להביא המלצות לעדכן את מסמך נקדי על פי המציאות המשתנה. כל זה הוא ענין לגיטימי ואני מסכים עם כל הדברים שאתה אמרת וזה מקובל עלי.

וופא זועבי פאהום: שזה יום שחור אתה מסכים?

נמרוד לב: לא, הוא אמר אם אנחנו ניקח את המסמך הזה ונהפוך אותו לאיזה שהוא חוק בפני עצמו - - -

גאולה אבידן: בורו, ברצונך מכתיר וברצונך ממליך ומוריד מלכים, אז לשם מה הוקמו ועדות, הם לא המחליטות בוודאי אבל הם מתוות איזה שהיא המלצה שמביאים אותה לכאן וזאת היתה המטרה היום. אני לגמרי לא מסכימה לדבריך בנושא הזה. כפי שאמרתי בתחילת דברי וכפי שוועדת האתיקה בעצמה אומרת, אף אחד לא נתן איזה שהם הנחיות, הגיעו לכאן המלצות ואני חושבת שבזבזנו את זמננו, אם אנחנו נצא מכאן ללא החלטה מקדמית שאומרת דבר אחד, נקדי צריך שינוי או לא, על זה תהיה ההצבעה, מה יהיה השינוי, זה המתווה, בואו נחליט, יקום פלוני אלמוני, מי שאתם רוצים תביאו, ואלה יהיו הכלים, כשאנחנו אומרים אמירה מאוד ברורה, נקדי צריך שינוי, השינוי יהיה ברוח זו וזו. אם אנחנו נצא מכאן היום בלי שנאמר את האמירה הזאת חבל לכולם פה על הזמן שבזבזנו היום. ואל תנסו שאחרים ימסמסו את זה בכל מיני משלים ונמשלים, אז אני מבקשת לקיים הצבעה על הנושא הזה.

בלהה כהנא: זה ברור שלא צריך לבקש, בשביל זה אנחנו נמצאים פה היום, בשביל זה באנו. מה שאני מבינה בסופו של דבר שיש פה הרבה אנשים שהתפלאתי, אבל מרוצים מהמצב היום, למשל נציגת האגודה לזכות הציבור לדעת שהם בעד פלורליזם וכו', כנראה שהמצב הוא טוב, אני לא חושבת שהמצב כל כך טוב, אני לא חושבת שבשידור הציבורי של מדינת ישראל היום יש ביטוי לכל

רבדי החברה וכשאני יצאתי למלחמה בביטול התוכנית של קרן נוייבך אמרתי את הדברים בצורה הכי ברורה ואני חוזרת ואומרת למרות שיש אנשים שלא רוצים לקשור בין השניים. אני חושבת שצריך לתת זכות ביטוי לקרן נוייבך ולאחרים בדיוק באותה מידה, אני חושבת שצריך שיהיה בשידור הציבורי סדר יום לאנשים מהפריפריה, לאנשים דתיים, למתנחלים, לאנשים מהשמאל ולכולם. ושלא יבואו ויגידו לי אז ישימו אותם בשתיים בלילה. יש מספיק רצועות שידור בבוקר, צריך רק רצון טוב ונפש חפצה בשביל שיהיה באמת שידור ציבורי אמיתי.

<u>יעקב בורובסקי:</u> מסמך נקדי חשוב אחרת?

<u>בלהה כהנא:</u> אני לא הפרעתי לך אפילו ברמז, אז תן לי, אתה קוטע לי את חוט המחשבה וזה לא מכובד.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מקבל את זה.

<u>בלהה כהנא:</u> כמו שאמרתי, צריך רק רצון טוב ונפש חפצה בשביל שזה יקרה. אני חושבת שמיש היום יצביע נגד המסמך הזה, אומר, המצב מצויין, השידור הציבורי ממלא את תפקידו, קוד נקדי הישן הזה נותן לנו את הכלים המתאימים, הכל טוב, אנחנו יכולים ללכת, מילאנו את תפקידנו, אין לנו הרבה מה לשנות פה כי זה אחד מהמעשים היפים אני חושבת שהמליאה הזאת, ההתוויה קו הזאת. אני קוראת לכם ואני אומרת לכם שאני חושבת שוב שלא כל הציבור מיוצג ואנחנו מפה צריכים לבוא עם קול קורא שכן כל הציבור יהיה מיוצג, כמו שאמרתי, כל אותה קבוצה וזה המסמך בא לומר. אני אקריא ממה שאני כתבתי לכם בסוף המכתב ובזה אני אסכם את דברי ואני מאוד מקווה שזה יפול על אוזנים קשובות. במסמך הדגשה יתרה של הצורך לתת ביטוי למגוון הדעות של כל רבדי החברה הישראלית ומנגנונים שונים לשמירת הגיוון והאיזון בשידורים. המסמך מדגיש שהתרת הבעת דעה אישית ומתן ביטוי לכל רבדי החברה הישראלית הם שני צדדיו של המטבע ועל ההנהלה לפעול ליישום שני החלקים גם יחד תוך אחריות רבה ומתוך תפיסת יסוד אותה חרטה הרשות על דגלה. השידור הציבורי שלכם ובשבילכם. השידור הוא של הציבור ובשבילו וככזה חייב להיות קשוב לרחשי ליבו של הציבור,

של כל הציבור, גם המיעוטים שבציבור וביתר שאת אותם מיעוטים שקולם לא נשמע.

יעקב בורובסקי: אפשר גם להצביע שהיום יום שני ואני בעד מה שאמרתי.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע להתכנס לדבר הבא, קודם כל אני מתחבר למה שנאמר לגבי הנושא של ההוראות הפעלה, אמרתי את זה בפתח הדברים, אני חושב שהמסמך היה בסיס, אני חוזר על מה שאמרתי בפתח הדיון, בסיס מצויין לדיון במליאה, מצע מצויין לדיון במליאה, ואני מציע שהוא יהיה הפתח להוראות ההפעלה, מה שקראתי בתחילת הישיבה ולפיכך אני מציע שמליאת רשות השידור מנחה את ההנהלה לעדכן את תדריך נקדי בסוגיית הבעת עמדה ואיזון בשידורי אקטואליה בהתאם לעקרונות המנחים הבאים.

יעקב בורובסקי: אני חושב שצריך לשמוע את המנכ"ל לפני שאתה מעלה את ההצעה.

היו"ר, אמיר גילת: אולי הוא יגיב על שאני מציע.

יעקב בורובסקי: מה זה שיגיב, אני רוצה לשמוע את עמדת המנכ"ל. שמענו פה כל אדם, לא שמענו את מנכ"ל רשות השידור, אני רוצה לשמוע את מנכ"ל רשות השידור.

בלהה כהנא: אבל לא יעלה על הדעת שהיושב ראש באמצע הדברים ולא יתנו לו לסיים.

יעקב בורובסקי: אני רוצה לשמוע את המנכ"ל.

היו"ר, אמיר גילת: אני מסתדר לבד, תודה. אני רציתי שהמנכ"ל יתייחס להצעה אבל אם רוצים להקדים את הסדר אז אין שום בעיה.

יוני בן מנחם: אני מסכים עם כל הדברים שנאמרו פה אבל יש פה מילכוד גדול מאוד לנו כמנהלים לאפשר את הפלורליזם הזה שאתם מדברים עליו, אם אתם תיכנסו לרזולוציות האלה ותקבעו לנו כהנהלה את ההנחיות ביחס לעובדים. אני חושב שכל המנהלים היום, גם במדיות וגם המנהלים שנבחרו בתחום העיתונאי, הם עיתונאים ותיקים ומנוסים, והם יכולים לתרום מנסיונם כדי לאפשר

את הפלורליזם בשידור בתנאי שאתם לא תתערבו בעבודת הניהול שלנו. אני לא אומר שלא נהיה תחת ביקורת, שלא ישתמע מזה שאנחנו חסינים מביקורת, אבל לפרוץ את מסמך נקדי זאת תהיה בכיה לדורות. אני חושב שזאת תהיה בכיה לדורות מכיוון שאנחנו ניכנס, אני לא אומר שאי אפשר לעדכן אותו ברוח הזמן, אגב מדי פעם היו פה מנכ״לים שעידכנו אותו והכניסו עידכונים, היה יאיר אלוני שהכניס עידכונים, אני זוכר כשאני הייתי מנהל הרדיו, וההנהלה הכניסה את העידכונים ברוח הזמן וברוח הבעיות שצצו מתוך השטח, מתוך העיתונאים עצמם. אני חושב שזה תפקיד של ההנהלה, אנחנו העיתונאים, אני חס ושלום לא רוצה לזלזל פה באף אחד, יש פה אנשים מכל הקצוות של המקצועות החופשיים ואקדמאים ואנשים שמלמדים באוניברסיטאות וכבודם במקומם מונח, ועו״ד ומשפטנים, אני לא אומר שלא, אבל את העבודה העיתונאית אני חשבו שהעיתונאים יודעים הכי טוב. אנחנו מאוד היינו רוצים שתניחו לנו לעשות את העבודה ואנחנו נהיה תחת הביקורת שלכם כמו שאנחנו תמיד תחת הביקורת שלכם, אנחנו לא רואים בזה דבר פסול. אנחנו אלה שצריכים להיפגש עם העיתונאים, עם השדרים ולשמוע מהם מה מפריע להם, אנחנו אלה שיכולים לדסכס איתם בצורה הכי ישירה והכי טובה והכי מקצועית מה מפריע להם, אנחנו אנשי המקצוע בסופו של דבר. אני עוד פעם אומר, אני לא רוצה לזלזל בכבודכם ואין לנו מגמה כזאת, אנחנו נהיה תחת הביקורת שלכם, אבל אנחנו אלה שצריכים לעשות את העבודה. אנחנו העיתונאים במשך עשרות שנים, גם במדיות, גם ברדיו וגם בטלוויזיה ושונה העבודה ברדיו ושונה העבודה בטלוויזיה ועכשיו יש גם מדיה חדשה, לכן אתם צריכים להניח לנו לעשות את העבודה, אתם תבקרו ותפקחו, אנחנו נציג לכם את המסקנות שלנו מתוך השיחות עם האנשים עצמם, אנחנו נאפשר לכולם לבוא, להציג את עמדתם, אני מדבר על העיתונאים ברשות השידור, להציג את המגבלות שלהם, להציג את הבעיות שלהם, בתחום הזה של האתיקה, בתחום הזה של מסמך נקדי ולפי זה אנחנו ננסה ליישר את הקו. זה מה שאני חושב שצריך לקרות.

<u>יוסי דרמר:</u> אתה בעצם מסכים עם מה שאמיר התחיל להקריא.

יוני בן מנחם: אין לי מושג מה הוא עומד להקריא. רק כדי להבהיר, לא אמרתי שאתם רוצים לנהל במקומי, אני אומר שתניחו לנו לאנשי המקצוע לעשות את העבודה הזאת, אתם הגוף שמפקח עלינו ומבקר אותנו ואנחנו מכבדים את זה ואנחנו נבוא ונציג לכם את הדברים, אבל תנו לנו, אנחנו האנשים המקצועיים, בסופו של דבר אנחנו מכירים את השטח יותר טוב ממה שאתם מכירים, מטבע הדברים, כי אתם נציגי ציבור, אנחנו מכירים את העיתונאים, אנחנו מכירים את הבעיות, מכירים את הלבטים, מכירים את האנשים אישית, יודעים בדיוק איפה אפשר להתיישר ואיפה אי אפשר להתיישר, אנחנו יותר שולטים בחומר הזה, תנו לנו לעשות את העבודה.

גאולה אבידן: יוני, לא נעים לומר, פעם אחת שקיבלתם מה יצא.

היו"ר, אמיר גילת: אל תיכנסי לזה, תמחוק את זה, עזבי את זה.

גאולה אבידן: בוא נספור.

היו"ר, אמיר גילת: בואי לא נפתח את זה עכשיו.

יוני בן מנחם: לא קיבלנו וזה לא מה שיצא. ולכן אני חושב שזה צריך להיות הכיוון. אני לא חושב שאדם שלא שידר מימיו, שלא כתב ידיעה, שלא עשה כתבה לא ברדיו ולא בטלוויזיה, מבין בדיוק את טבע העבודה העיתונאית, אני חס ושלום לא בא לזלזל בכם - - -

ווּפא זועבי פאהום: אבל מבין באתיקה לפחות.

מיקי מירו: אתיקה זה ... מקצוע שאותו קובע בעל המקצוע, גם אצלך כעו"ד, זה הגדרה מדעית.

יוני בן מנחם: זאת עמדתי בכל מקרה.

מיקי מירו: אז אל תגידי דברים שהם לא נכונים.

אורי ארבל גנץ: איזה מסמכי אתיקה קראת או היית מעורב בהם שאתה יודע - - -

היו"ר, אמיר גילת: מאחר ואני עונה על הקריטריון של המנכ"ל - - -

אורי ארבל גנץ: אתה מדען מדינה, במה התעסקת באתיקה שאתה כל כך יודע מה זה אתיקה. תחליט, או שאתה איש מקצוע או שאתה יודע הכל על הכל. אם אתיקה זה מקצוע אז זה לא המקצוע שלך.

היו״ר, אמיר גילת: מאחר ואני עונה על הקריטריונים של המנכ״ל אז אני מרשה לעצמי להמשיך את ההחלטה. מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי בסוגיית הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה בהתאם לעקרונות המנחים הבאים. אני מנסה לקצר כי יש פה נוסח שניסחתי ארוך יותר, אבל הדבר הראשון הוא, רשות השידור היא גוף שידור ציבורי המחוייב בשידוריו להצגת המגוון התרבותי ומגוון הדעות של רבדי החברה הישראלית באופן מאוזן כפי שנדרש ע״י חוק רשות השידור ובהתאם לחזון רשות השידור וכפי שמתבקש במטרה לקרב את קהל הצופים והמאזינים הישראלי אל השידור הציבורי. לפיכך מנחה מליאת הרשות לטפח מאגר ועתודה של מגישים ובעלי תפקידים עיתונאיים נוספים ממגוון רחב ככל האפשר המייצג את שכבות החברה הישראלית, הרשות תטפח עיתונאים שישמשו מגישים כתבים עורכים ובעלי תפקידים אחרים בתוכניות השונות המייצגים את העושר התרבותי בארץ. זה לגבי הגיוון. לגבי הבעת דעה בשידור, ככלל לא תותר הבעת דעה אישית בשידורי הרשות בשם אידיאל ההוגנות ואי משוא הפנים הנדרש מרשות שידור ציבורית כך שהציבור יתפוס את השידור הציבורי כמקצועי ובלתי מוטה. עם זאת תתאפשרנה לעיתים חריגות הבעת עמדה החורגת מעיקרון מנחה זה בהתאם לכללים שיקבעו. ופה אני מבקש להנחות את ההנהלה לקבוע כללים תוך הגדרה פונקציונאלית של בעלי התפקידים השונים, כתבים פרשנים קרייני חדשות ועורכים, ההנהלה תנסח את זה, אני עוד פעם אומר, אני חוזר למה שאמרתי בהתחלה, המפתח צריך להיות שההנהלה היא זאת שמעדכנת את הכללים על פי העקרונות שאנחנו קובעים. באשר להבעת דעה שזה הנושא הטעון יותר, מגישים בתוכנית המותרת כתוכנית אישית, רשאי העורך הראשי יחד עם ועדת התוכן לאפשר למגישים לתקופה קצובה שלא תעלה על שנה - - -

יעקב בורובסקי: לא יחד, באישור - - -

היו"ר, אמיר גילת: במצטבר.

יעקב בורובסקי: לא יכול להיות מצב של יחד, ועדת התוכן היא לא חלק למרות שגם זה - - -

היו"ר, אמיר גילת: כפוף לאישור ועדת התוכן, לאפשר הבעת דעה למגיש הניתנת לו על סמך יכולת ונסיון בשידור ומתוך הערכה למקצועיותו.

גאולה אבידן: הוא לא יכול להיות כפוף לוועדת תוכן.

היו"ר, אמיר גילת: ההחלטה, הרשיון ינתן באישור ועדת תוכן.

גדי בן יצחק: מכיוון שאתם מדברים על מציאות, אני חושב שנציג אחד בתוך הענין הזה של האיגוד המקצועי יש לו טעם לעד כמה האיש מקצועי או לא, כי אחרת באה חבורה מכובדת שהגדירו אותה כפוליטית, המינוי כזה ואתם אומרים מי מקצועי ומי לא.

היו"ר, אמיר גילת: אם לא שמת לב ההנהלה היא זו שכתוב את ההוראות.

יואב הורוביץ: אני מבקש להגיד בהמשך להתייחסות שלי, אני מזדהה עם חלק מהדברים שבורובסקי אמר, וזה שההנהלה בסופו של דבר צריכה להיות לה פררוגטיבה והיא לא יכולה להיות, כל ההסתייגויות האלה בכפוף ל-, יש לנו מנכ"ל ויש לו מנהל רדיו ומנהל טלוויזיה והוא צריך לשבת עם אנשים, אני מקבל את עמדתו של גדי בן יצחק, שהוא צריך לאסוף את האנשים המקצועיים וצריך, כל הדיון פה הוא דיון חשוב ולראייה אנחנו יושבים פה כבר כשעתיים, מה שחסר לי פה זה עמדה של המנכ"ל לאחר שהוא עשה סבב אצלו ובא ואומר לנו איך הוא חי עם זה, זה חסר לי, אני לא יכול היום להרים יד בשביל איזה שהוא קוד, אז אנחנו נתכבד ונגיע לפה עוד פעם ונשמע את עמדתו של המנכ"ל וכל עוד המנכ"ל הוא מנכ"ל הוא זה שצריך לקחת את ההגה ולבוא ולהגיד, עם זה הארגון יודע לחיות. ישבתי עם העיתונאים, ישבתי עם הכתבים, מכל היבט שהוא וזה לא סותר בכהוא זה את עמדתו של אורי ושל בלהה אבל אני רוצה לשמוע את זה ואסור לנו, בסופו של דבר נגיד לו כן, אבל אחרי שאתה תגיד זה יחזור לוועדת תוכן. לא עשינו שום דבר בזה, אנחנו חוזרים לעצמנו כל הזמן לדיון אינסופי ובענין הזה אני מסכים בהחלט עם

בורו, הפוליטיזציה היא יותר פה ואני לא אומר את זה לגנות, אבל בואו נהיה הגונים לפחות בינינו. את השם שלך לא מצאו בדפי זהב ואת השם שלי לא מצאו בדפי זהב, אורי, אותך הביא פוליטיקאי ואותי הביא פוליטיקאי לפה ובוא נהיה הגונים ונאמר את זה. המנכ״ל צריך להגיד מה הוא חושב וזאת עמדתי.

וופא זועבי פאהום: אבל אתה מייצג את הציבור, לא את הפוליטיקאי.

יואב הורוביץ: אני מייצג את כלל הציבור כמו שפוליטיקאי מייצג את כלל הציבור, המינויים שלנו פה הם מינויים פוליטיים.

גאולה אבידן: אבל לא הבנו איך כל זה מתקשר למסמך.

יואב הורוביץ: האם היועצת המשפטית תופסת צד או משתתפת בויכוח?

חנה מצקביץ: אני רק אומרת שזה נכון לא רק לאתיקה.

היו״ר, אמיר גילת: זה החלק הראשון לגבי הגיוון. יש הערות?

יוני בן מנחם: אני הייתי מציע - - -

יעקב בורובסקי: אני מתנגד, אני חושב שההצעה של יואב היא הצעה טובה וצריך לשים אותה גם על הלוח, אני מתנגד - - -

גאולה אבידן: למה?

דוד חיון: אבל קודם נשמע את ההצעה.

יוסי דרמר: יוני אמר שמה שנשמע פה בחדר - - -

היו״ר, אמיר גילת: על זה אין לאף אחד ויכוח, על מה שכתוב.

וופא זועבי פאהום: המסמך כלא היה?

גאולה אבידן: אבל יוני אמר שהוא מתנגד לכל שינוי.

יוני בן מנחם: אני אמרתי, אני אמרתי - - -

היו״ר, אמיר גילת: בדברי ההסבר מוזכרת עבודת הוועדה. זה לגבי הגיוון, אני לא חושב, ממה ששמעתי היום יש למישהו בעיה עם זה.

יעקב בורובסקי: מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לדון בצורך בעידכון.

גאולה אבידן: לא. אז תעשו הצבעה.

יעקב בורובסקי: נעשה הצבעה, אנחנו לא מתרגשים מהצבעות.

בלהה כהנא: אנחנו קיימנו דיון פתוח, הכי הגיוני הכי אמיתי, אבל אני חושבת שלעשות את זה זה לא כל כך ראוי, כי אתה לא לוקח את המסמך, אז בוא נביא את הסמך הזה להצבעה, אנשים קראו אותו, למדו אותו, היה דיון, יגידו לא רוצים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מביא את זה להצבעה, אני מבין שיש הצעה אחרת, תביאי את ההצעה שלך.

בלהה כהנא: אני מבקשת שהמסמך שלי יובא להצבעה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אולי תראי רק על מה את פוסלת לפני שאת -

בלהה כהנא: אני לא פוסלת, רק אני אומרת שאני מבקשת שהוא ישען על אותו מסמך שנעשתה עליו העבודה, זה לא אני, זה לא מסמך שלי, זה מסמך של הוועדה.

היו"ר, אמיר גילת: זה הנחיות מליאת רשות השידור בתום הדיון, אני לא מבין מה הבעיה. ככלל לא תותר הבעת דעה אישית בשידורי החדשות וכו'. את זה אנחנו לא מכניסים, תמחקי את בתוכניות מסוג זה, תמחקי את הפיסקה בתוכניות, תוכניות מסוג זה תמחקי, אני לא נכנס לזה, תמחקי את הפיסקה האחרונה. אין פה שום דבר שאתם לא מכירים.

יואב הורוביץ: אנחנו רואים שיש פה, כולנו למדנו וראינו את זה, כיוון שעלו פה מספר שאלות ואנחנו לא יכולים באופן הזה, ואומר המנכ"ל שהוא מבקש לבוא לעוד סבב אחרי שהוא למד את זה ורואה אם ניתן ליישם ואני חושב שבמקום לעבוד בשני לדים, ניתן למנכ"ל לשבת איתנו פה בעוד שבועיים או כמה זמן שיקח לו, לתת את ההמלצות שלו, לאור המסמך הזה, זה יחזור אלינו, כרגע אנחנו לא מקבלים שום דבר, כרגע היה פה דיון חשוב ועקרוני ואני מאוד שמח עליו, אחרי שהמנכ"ל יקרא ויביא את עמדתו של הסגל המקצועי איך אפשר לחיות את זה ואנחנו צריכים בסופו של דבר להגיד שזה לא כפוף, שהמנכ"ל אחר כך לא צריך ללכת לוועדת תוכן וכן או לא לאשר. המנכ"ל צריך לקחת את זה ולבוא אלינו עם המלצות, אז אנחנו יכולים, יש לו את מסמך נקדי, יש לו את המסמך הזה, שיקח את

זה ויבוא אלינו עם המלצות ונדון בהם. אני מקבל את עמדתו של יוסי, לאחר דיון שנעשה ולאחר שהוצג המסמך - - -

יוסי דרמר: לאחר דיון בדו״ח הוועדה.

יואב הורוביץ: לאחר דיון בדו״ח הוועדה, המנכ״ל לוקח ובוחן את ההיתכנות של עידכון ומגיש את ההמלצות שלו, במקום שנעשה את זה, מה יקרה, אנחנו נקבל משהו והוא יהיה ממוסמר למשהו שהוא עוד לא יודע אם הוא יכול לעשות את זה או לא.

בלהה כהנא: את המסמך הזה אני הראיתי במו ידי ליוני, שיבתי איתו פעם, פעמיים, לא יודעת כמה פעמים - - -

יוני בן מנחם: ישבת איתי פעם אחת.

בלהה כהנא: אז אולי פעם אחת, זיכרוני בוגד בי, אז פעם אחת ישבתי, אז לפחות על זה יש הודאה, אז ישבתי איתו, הוא ראה את המסמך הזה, הוא מאז לא השתנה, זה היה לפני אפריל, מאי, מאז רק דובר ורק נהפך פה לאיזה קרב מאסף נגדי. זה המצב היום.

יואב הורוביץ: אני לא רואה שיש פה קרב.

בלהה כהנא: אתה לא יודע מה שאני יודעת, אז אתה לא יודע שיש קרב מאסף נגדי.

יעקב בורובסקי: נניח שזה נכון - - -

בלהה כהנא: אבל עוד לא גמרתי לדבר.

יעקב בורובסקי: ככה קובעים קוד אתי לרשות השידור, נניח שכל מה שאמרת נכון, ככה קובעים קוד אתי לרשות השידור? כי זה אמר ככה והיא אמרה ככה - - -

בלהה כהנא: קובעים קוד אתי בדרך שנעשה בדיון כל כך יסודי ומעמיק ונמצא מולכם המסמך הזה חודשים ובפני המנכ״ל, אז ההצעה שלך יואב היתה מאוד ריאלית אם זה היה מתאים למציאות, אבל זה לא עובד במציאות, זה לא עבד חצי שנה וזה לא יעבוד מהיום, אני לא נותנת בזה אמון.

חני פרי: אני מוכרחה להגיד לכם, משהו פה קצת נשמע לי תמוה ביותר, עבדה הוועדה, מונתה ועדה ע"י המליאה, עבדה שנה וחצי, פרסמה קול קורא, שנה וחצי היא עובדת, לכל הגורמים היתה ההזדמנות להביע את עמדתם, ניסחה מסמך, המסמך הזה הועבר אלינו, אני כבר ראיתי אותו לפני זמן ואני לא מומחית לדברים האלה, זה לא הגיוני וזה לא סביר שאנחנו כל דבר נעשה עוד פעם ועוד פעם ושוב נחזיר את המסמך ושוב נדון בו, איך נוכל להתקדם, איך נוכל לייצא רשות שידור חדשה כשאנחנו כל הזמן בורחים מלקבל החלטות. משהו פה לא סביר ולא הגיוני. המנכ"ל דעתו כמובן חשובה ביותר, דעתה של ההנהלה חשובה ביותר, חשובה מאין כמוה, היא היתה צריכה לבוא בפני הוועד ולהיות מוצגת שם ואם היא לא הוצגה שם היא היתה צריכה להיות מוצגת - - -

יוני בן מנחם: היא הוצגה בפני בלהה כהנא, היא סיפרה עכשיו בעצמה, בואי נדייק, העמדה של המנכ"ל הוצגה בפני בלהה כהנא - - -

חני פרי: יוני, ממה שאני הבנתי מדבריך, גם מסמך נקדי מיותר משום שאתם יודעים מה אתם צריכים לעשות. דעתי והבנתי את החוק היא -

יוני בן מנחם: אני לא אמרתי את הדברים האלה, אני מבקש - - -

חני פרי: זה מה שאני הבנתי מדבריך. אני חושבת שתפקידה של המליאה הוא להתוות מדיניות, זה תפקידנו, תפקידה של ההנהלה הוא לבצע, ככה צריכות להיות מחולקות המשימות, ובמה שאנחנו עוסקים עכשיו זה להגדיר מדיניות, שוב, לשמוע את ההנהלה חשוב ביותר, אבל אי אפשר ללכת קדימה ואחורה וקדימה ואחורה, אנחנו לא נגיע לשום מקום ככה. עכשיו יואב, עכשיו להחזיר את זה להנהלה ושההנהלה תגיד את דעתה, זה פשוט לבזות את העבודה שלנו ולבזות את העשייה שלנו.

נמרוד לב: יש המלצות ועדות האתיקה, אני שמעתי את הקולות שאנשים אמרו, ההמלצות האלה טובות ומקובלות, אבל אנחנו צריכים עכשיו לתת הנחיה מעשית לכללים ספציפיים להנהלה כדי שהיא תלך ותעשה את עבודתה שכולם רוצים שהיא תעשה אותה. אז לקחת את המסמך, להפוך אותו

לאיזה שהיא הצעת החלטה ולתת הנחיה להנהלה לבצע את עבודתה ואז זה גם יתחבר למה שכולם אומרים פה.

אורי ארבל גנץ: הצעת ההחלטה היא האם המליאה מאמצת את המסמך או לא, ברגע שהיא מאמצת זה הוראות הפעלה להנהלה שעכשיו תתרגם את זה אופרטיבית.

נמרוד לב: ואז צודק גם יואב במה שהוא אומר, ואז ניתן להנהלה לעבור על ההנחיה שהם מקבלים מהמליאה ולומר את דברה, האם זה אפשרי, לא אפשרי, אני מציע שנקציב להם זמן, ניתן לבם דד ליין ברור שתוך כך וכך זמן הם צריכים לחזור אלינו עם התייחסות ודרך פעולה ואיך אפשר לעשות ומה אפשר לעשות.

בלהה כהנא: חני אמרה את הדברים, אי אפשר להגיד יותר יפה ממה שחני אמרה, כל מה שאני אגיד יקלקל. ניתנה הזדמנות במשך חודשים רבים, די, גמרנו, מספיק, צריכים לקבלך החלטה, כמו שאורי הציע, מקבלים את המסמך הזה או לא. בואו נרים ידיים, מי שלא רוצה שלא יקבל, מי שרוצה שיקבל.

גאולה אבידן: אני לא חושבת שזה יהיה נכון הכל או לא כלום, זה גם לא היתה הדעה שלכם, אתם הבאתם את זה לדיון, האמירה הראשונה שעולה פה לדיון ואני חושבת שאין מחלוקת וזה משהו שצריך להיות, אמירה פוזיטיבית, שמסמך נקדי ישונה, דורש עידכון, זה הדבר הראשון שאני חושבת שצריך להיות כתוב, שעל זה אין פה ויכוח, היו פה דעות שהיו שמסמך נקדי צריך שינוי.

בלהה כהנא: אבל זה יצא לפני שנה וחצי.

גאולה אבידן: זאת אמירה ראשונה. אמירה שניה, ועדת אתיקה הגדירה שלמראיין יש מספר הגדרות, נתתם חמש הגדרות, לאותו מראיין עם החמש הגדרות צריכים לתת איזה שהם איזונים ובלמים, גם אתם מסכימים והמסמך הזה עדיין צריך להיות עם איזה שהם איזונים ובלמים באותו אופן שהוא מנסה לומר או מישהו אחר, שהוא לא יהיה בשני תפקידים, בשעות שידור, איזונים של אנשים מסויימים, זאת אומרת כיצד בעל הדעה, זאת אומרת האמירה שיוצאת מכאן

שאנחנו מכירים בזה שיש דעה אישית, כיצד אנחנו מאזנים בנושא של איזונים ובלמים את בעל הדעה האישית, בואי נראה.

מיקי מירו: אני חוזר ומדגיש, אני יצאתי בהפגת כעס מהישיבה הזאת כשההפגנה הזאת ביטאה את מה שחשתי לאורך כל הפעולה של ועדת אתיקה ואני תיכף אסביר וחזרתי לבקשת המנכ״ל והנה אני אומר משהו, אני רואה פה במסמך, כתוב שאני הוזמנתי ודיברתי בפני הוועדה, אני מבקש ממך הגברת בלהה כהנא, תסתכלי לי בעיניים, כמה זמן דיברתי שם, בקושי עשר דקות וגם לא היתה לכם סבלנות, אני חיכיתי כמעט שלושת שעה בחוץ כמו כלבלב, בצורה מבזה לחלוטין, אני מנהל רדיו, במקום שתכבדו ואמרת שתזמיני אותי, לא הזמנת אותי, דיברנו על כך בלוד, אמרתי את הדברים האלה, שוב חזרתי ואמרת אין בעיה טעיתי, אני אקרא לך, אני עדיין מחכה לקריאה הזאת. לכתוב אותי כאילו את הזמנת אותי, זה אי דיוק וחבל.

בלהה כהנא: אני יודעת שכל ישיבה - - -

מיקי מירו: את מעבירה מסר לא נכון. יש לי הרבה מה להגיד בתחום ואם היית טורחת ועושה את עבודתך בצורה אתית כלפי אז היית קוראת לי.

בלהה כהנא: יש לי שאלה, אני יודעת שאני מזמנת לוועדת אתיקה, אני שולחת לנילי קבוע כל שבוע מכתב ואני שואלת את נילי שלוש פעמים בטלפון, האם הזמנת את כל מיש צריך להגיע, את מנהלי המדיה, את המנכ״ל, גם הבוקר התקשרתי לנילי בנוכחות כל החברים כי המנכ״ל לא הגיע.

מיקי מירו: איך אני מגיע לכל הישיבות ורק את ההזמנה של ד״ר בלהה כהנא לא קיבלתי.

בלהה כהנא: אבל נילי מוציאה, לא אני.

מיקי מירו: מעולם לא קיבלתי הזמנה שלך, איך את מסבירה את זה.

בלהה כהנא: תשאל את נילי.

מיקי מירו: אני לא אשאל אותה, אני אשאל אותך.

יואב הורוביץ: אבל בעובדה הוא לא היה.

בלהה כהנא: הוא היה.

יוני בן מנחם: בלהה, כשרצית שהמנכ"ל יתן לך תקציב וידאג לך לכיבוד ידעת להתקשר אלי עשר פעמים ביום - - -

בלהה כהנא: טעות חיי, השפלת אותי עד עפר לקבל שני כרוש לסנדביצ'ים.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לסכם. עומדות על הפרק שלוש הצעות, אחת זה לאמץ את המסמך בכללותו כמו שהוא, הצעה שניה זה לאפשר להנהלה לנסח, יש הצעה אחת שמוצגת ע"י בלהה שאומרת לאמץ את המסמך כמו שהוא. יש הצעה שניה שלך - - -

יעקב בורובסקי: מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את הקוד האתי של רשות השידור, הנהלת רשות השידור תכין עידכון נוהל לקוד האתי ותביאו בפני המליאה לאישור.

וופא זועבי פאהום: ומה עם ועדת אתיקה, למה היא עבדה.

יעקב בורובסקי: אתם הנחתם פה הנחות שאתם יודעים אותם, אני לא יודע אותם.

יוסי דרמר: אני רוצה להוסיף משפט, מנחה בהתאם לאמירות שנשמעו פה היום - - -

יעקב בורובסקי: אני מוכן להוסיף ברצון, להגיד, הנהלת הרשות תכין נוהל עידכון ברוח דיון מקדים שנערך במליאת רשות השידור על המלצות ועדת האתיקה. אני עושה ואני רוצה להגיד מה אסור לעשות - - -

נורית ירדני לוי: למה אתה לא מזכיר את דו"ח נקדי?

יעקב בורובסקי: כי אין לי את הסמכות, אני לא פוליטי - - -

גאולה אבידן: מה זה קשור פוליטי לפה.

יעקב בורובסקי: אני אדם פוליטי שלא מוכן להנהלת רשות השידור הוראות בנושא אתיקה, מה שאתם עושים - - -

גאולה אבידן: אפילו אני לא רוצה שיקליטו את זה, היום אתה בכובע פוליטי ואתמול כשאתה בוועד המנהל ושלשום במליאה באיזה כובע היית?

יעקב בורובסקי: נשאלתי שאלה, נורית שאלה אותי שאלה, אני רוצה להבהיר איך אני רואה את המעשה. מליאת רשות השידור משנה את קוד נקדי, זה הרי נשמע לי הדבר האחרון - - -

גאולה אבידן: אתם מדברים על אוטופיה, אתם מדברים על תנאי מעבדה שלא קיימים במציאות, אתם מנתקים בין החיים האמיתיים - - -

יעקב בורובסקי: מה שאתם עושים כרגע זה לכפות בכלים פוליטיים אתיקה על גוף שחייב לקבוע לעצמו את הקוד כפוף לאישור המוסדות ולא מוכתב ע"י אישור המוסדות.

וופא זועבי פאהום: תגיד לי למה הקמנו את ועדת האתיקה בלבד וזהו?

יעקב בורובסקי: אין לי מושג.

וופא זועבי פאהום: למה שנה וחצי היא עובדת?

יעקב בורובסקי: אין לי מושג. לא יודע, לא מכיר בצורך - - -

אורי ארבל גנץ: אז תעמוד מאחורי ההחלטה שהיית שותף לה.

יעקב בורובסקי: אני עומד.

אורי ארבל גנץ: ישבת פה במליאת רשות השידור והסמכת את הוועדה, תעמוד מאחורי ההחלטה, גם אם היא לא מקובלת עליך.

יעקב בורובסקי: אני עומד, קיימתי דיון פה.

אורי ארבל גנץ: שנה וחצי, אתה פתאום לא בענין. זאת התנהגות אתית. שני דברים, בורובסקי אחד לך ואחד למליאה, מאחר והויכוח הזה בין עמדות שאתה מציג כאן לבין אנשים במליאה שאני אחד מהם, אני אומר את זה בשיא הרצינות עכשיו, הם ריטואל שחוזר על עצמו כמעט שנתיים מאז יום כניסת המליאה הזאת לתפקידה, כל הזמן יש לך איזה פרשנויות כאלה לגבי תפקידה של המליאה ומדרג הסמכויות ומה תפקידנו ולא תפקידנו, אני מציע אולי בוא נזמין, מאחר וכל פעם יש גם ביקורת על היועצת המשפטית למליאה - - -

יעקב בורובסקי: אין שום ביקורת על היועצת המשפטית.

אורי ארבל גנץ: בוא נזמין, אין לי שום בעיה, אני מוכן לקיים יום שלם של דיונים שישב המנכ"ל ומנהל הרדיו וכל בעלי התפקידים הרלוונטיים, נזמין

את המומחים, יש עשרה כאלה, למשפט חוקתי ומינהלי במדינת ישראל, שיתנו למליאה הזאת הרצאה מה תפקידנו.

היו"ר, אמיר גילת: זה יהיה דווקא ערב ביטולה של המליאה.

אורי ארבל גנץ: יום דיונים שלם, כי אני במלוא הצניעות, אני חושב שאני כן קצת מבין אבל יכול להיות שלא, אבל אני אומר, בואו ניקח את זה כאתגר, שיואב יפסיק להתווכח איתי על מה תפקידו של הוועד המנהל, ושהמנכ"ל יפסיק להתווכח איתי אם אני מפקח אותו, קובע לו מדיניות או שזה הוראות או שאני אתערב לו בתוכנית והפרשנות של החוק, די נמאס לי מזה, אנחנו פוליטיים, אנחנו לא פוליטיים, נלמד מושגים מהמכובדים במדע המדינה מה זה ייצוג פסיבי ואקטיבי והמליאה תגיד מה תפקידה פעם אחת ולתמיד, במה אני יכול להתערב ובמה אני לא יכול להתערב. כי אני יוצר מכאן עכשיו ויושב כאן עיתונאי שמחר הוא יצטט, זה יום שחור לדמוקרטיה, יום שחור לדמוקרטיה זה רצח רבין.

יעקב בורובסקי: לא לדמוקרטיה, לרשות השידור.

אורי ארבל גנץ: אני יושב פה ואני אומר לדוד חיון, יום שחור לדמוקרטיה, לשידור הציבורי, אז אני מבקש מהיושב ראש, ואם לא, אני כיושב ראש ועדת הרפורמה אעשה את זה במסגרת ועדת הרפורמה, שפעם אחת המליאה הזאת תדע מה תפקידה. נזמין את אריה בן דור, נזמין את קרמניצר, נזמין את דני ברזילי, נזמין את כל המומחים למשפט חוקתי, המליאה תשקיע כסף גם למומחים מחו"ל.

יעקב בורובסקי: הצעה טובה.

אורי ארבל גנץ: זה בדיוק הדוגמה מה שהבאת כאן כהצעת החלטה, למה אנחנו לא יכולים להצביע על פרקים פרקים בהחלטה הזאת, כי המעיינים פה ישימו לב שבדו"ח הוועדה כתוב ככה, מגישי אקטואליה, בסעיף 4, לדו"ח הוועדה, לדוגמה, מגישי אקטואליה תוכנית שאינה כתובה וכו', מגישים כמי שנתפסים מתווכים הוגנים, לא ינקטו עמדה בעניינים של מחלוקת ציבורית וכו', עד כאן ההצעה המצוטטת בהצעה של היושב ראש, רק שהסייפא שהוא המהותי קובע

בעמוד 5 בדו"ח הוועדה, מנגד יקפידו מגישי האקטואליה לתפוס את התפקיד כפרקליטו של השטן ובלבד שיעשו זאת באופן תרבותי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני אמרתי שאני לא מתייחס, יש לי פה הערות להצעה, אמרתי שאני אמחוק חלק - - -

אורי ארבל גנץ: הדבר הזה לא פה. מצד אחר אמרו פה האנשים, גם יואב, אמרו, אנחנו צריכים לדבר בכללי ולא לעשות מזה הוראות הפעלה. למה בסעיף 3 יש פה פתאום פירוט של מה זה האיזון הזה באמצעות שני מגישים וחלוקה של שעות השידור - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי שאני - - -

אורי ארבל גנץ: אלה רעיונות שלא מופיעים בדו"ח הוועדה.

יואב הורוביץ: אורי, אני קונה את כל מה שאתה אומר, אני חושב, ככל שזה נוגע לי, אני חושב שהסוגיה המרכזית פה היא לא המלצות ועדת האתיקה, אני חושב שהסוגיה המרכזית שאנחנו רואים אותה בכל מיני הקשרים זה ההתנהלות של המליאה מול ההנהלה ומול הוועד המנהל, אני חושב שעד שהסוגיה הזאת לא תתברר בצורה הכי חדה וברורה, אנחנו כל הזמן נסתובב פה בויכוחים מטופשים, לכן אני ממליץ וכל החלטה שתתקבל עד אז היא החלטה שאנחנו או לא אנחנו, זה יתנגד וההוא יתנגד, אני אומר, מבחינתי אמיר, אגב אני רוצה להצטרף לזה - - -

אורי ארבל גנץ: אני מסכים לכל מילה שאמרת עד עכשיו.

יואב הורוביץ: לעשות את זה קודם ואחר כך לקבל כל החלטה שאתם רוצים.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד אנשים שמבקשים? אני מעמיד להצבעה שתי הצעות, האחת, שהמליאה מאמצת את המסמך כמו שהוא, והשניה, זה הצעת החלטה שאומרת שמליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את הקוד האתי, ההנהלה תדון ותעדכן נוהל - - -

גאולה אבידן: מה זה הקוד האתי שהוא אומר פה, שלהם או נקדי?

היו"ר, אמיר גילת: תדריך נקדי.

גאולה אבידן: אז תגיד תדריך נקדי.

היו"ר, אמיר גילת: תעדכן את תדריך נקדי של רשות השידור, ההנהלה תכין עידכון נוהל לקוד האתי ברוח הדיון שנערך במליאת רשות השידור על בסיס המלצות ועדת האתיקה.

דוד חיון: איפה ההצעה שלך, אמיר?

היו"ר, אמיר גילת: אני מוריד אותה. הצעה ראשונה, המליאה מאמצת את המלצות ועדת אתיקה כמו שהן. מי בעד ירים את ידו. שישה. הצביעו שישה חברים בעד ההצעה לקבל את המלצות ועדת האתיקה כמו שהם.

דוד חיון: אבל ההצעה השניה ריקה מתוכן לחלוטין, אין לך שום דבר.

יוסי דרמר: לא, ההצעה הראשונה אין בה שום דבר.

נמרוד לב: אני רוצה לומר ששתי ההצעות האלה הן בעייתיות באותה מידה, כשאני נתתי המלצות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני כחבר ועדת האתיקה?

נמרוד לב: אני אומר שוב, אני כחבר ועדת האתיקה, הבאתי המלצות שמבחינתי היו אמורות לעלות לדיון במליאה כעקרונות ומהם המליאה היתה אמורה להוציא כללים שילכו להנהלה ויהיו כללים מנחים. לא כתבתי מסמך שאני הולך להפוך אותו עכשיו לאיזה שהוא מסמך משפטי שקובע, בלי דיון. מבחינתי ברגע ששתי ההצעות, אני מפספס את המהות שלי ואת הכוונה שלי שמני הצדדים, כי לא כתבתי מסמך משפטי שאמור לתפוס ולהיות מסמך שקובע להנהלה לעשות דברים, אלא הוא מסמך המלצות למליאה שהיתה אמורה לשבת ולמצוא כללים מנחים שהם יועברו להנהלה ולקבל את המסמך הזה כמסמך עקרונות ולהגיד שההמלצות האלה הן נכונות וטובות. זאת היתה הכוונה. מצד שני, ההצעה השניה שעומדת מולי היא לדחות את הדבר הזה ולהגיד, הכל מחדש. לכן אני עומד בנקודה ששתי ההצעות האלה מבחינתי לא נותנות לי מענה. אני ציפיתי שהמליאה תגבש עקרונות מנחים, כללים מנחים על פי זה שהיא מקבלת את המלצות ועדת האתיקה,

היא אומרת שהיא מקבלת את המלצות ועדת האתיקה והופכת אותם לדברים ספציפיים. אני חושב שזה הדבר הנכון לעשות.

היו"ר, אמיר גילת: ההצעה השניה, מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את תדריך נקדי של רשות השידור, ההנהלה תכין עידכון נוהל לקוד האתי ברוח הדיון שנערך במליאת רשות השידור והמלצות ועדת האתיקה.

גאולה אבידן: שהם, אולי תעשה נקודות.

היו"ר, אמיר גילת: ההמלצות בפנינו.

גאולה אבידן: איזה רוח, רוח שלי, רוח של בורו, איזה רוח?

דוברת: איך אפשר ברוח, היו דעות הפוכות.

גאולה אבידן: אני לא מצביעה, לא לזה ולא לזה.

דוד חיון: שתי ההצעות האלה גורמות פה למצב שעשרה לא יצביעו. כי יש אחת קיצונית לפה ואחת קיצונית לשם.

היו"ר, אמיר גילת: ההצעה השלישית היא, אנחנו נעשה אחר כך הצבעה חוזרת מפני שיש עכשיו שלוש הצעות על הפרק. הצעה שלישית, מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי בסוגיית הבעת עמדה ואיזון בשידורי אקטואליה בהתאם לעקרונות המנחים הבאים. רשות השידור הינה גוף שידור ציבורי המחוייב בשידוריו בהצגת המגוון התרבותי ומגוון הדעות של רבדי החברה הישראלית באופן מאוזן כפי שנדרש ע"י חוק רשות השידור ובהתאם לחזון רשות השידור וכפי שמתבקש במטרה לקרב את קהל הצופים והמאזינים הישראלי אל השידור הציבורי. זה בהקשר הזה. 2. ככלל לא תותר הבעת דעה אישית בשידורי הרשות בשם אידיאל ההוגנות ואי משוא הפנים הנדרש מרשות שידור ציבורית כך שהציבור יתפוס את השידור הציבורי כמקצועי ובלתי מוטה. עם זאת תתאפשר לעיתים הבעת עמדה החורגת מעיקרון מנחה זה אך זאת בתנאים מסויימים שיפורטו להלן בהנחיות של ההנהלה, בנוהל שתגבש ההנהלה ובתנאי שישמר עיקרון האיזון והגיוון המתחייב. 3. הבעת הדעה במקרים שיוחלט לאפשרה תתאפשר במשבצת או משבצות שידור ספציפיות ובהתאם

לחלוקה פונקציונאלית המבחינה בצורה ברורה ומערכתית בין בעלי התפקידים העיתונאיים השונים במערכת, כך שכל עובד יסווג לענין חלוקה פונקציונאלית זו לתפקיד עיתונאי אחד בלבד בכל תקופת לוח שידורים שנתית. זאת ההצעה. לוח השידורים יקבע תוך שימת לב בעת שיבוץ בעלי התפקידים בעיקרון הגיוון כעיקרון מנחה, הכללים החלים על כל בעל תפקיד יהיו בהתאם לכללים שיפורטו.

נמרוד לב: יש לי הצעה נוספת, אני חושב שהדבר הראוי, אנחנו עשינו פה דיון בהמלצות, אני חושב שכולנו הסכמנו על עניינים מאוד עקרוניים, אני חושב שאנחנו לא יכולים עכשיו לרדת לרזולוציות ופרטים, אני מציע שאנחנו נקבל איזה שהיא הצעת החלטה בנוסח שאומר שאחרי הדיון בהמלצות ועדת האתיקה המליאה קובעת שהיא תתכנס לנסח כללים לפי רוח הדברים, עקרונות, תתכנס שוב לנסח עקרונות על פי רוח הדברים באופן שאז אנחנו נוכל - - -

יעקב בורובסקי: לאחר שההנהלה תגיש את התייחסותה לנושא.

נמרוד לב: אם אתה רוצה את זה אתה חייב דד ליין מהיר. תוך שבוע.

יוני בן מנחם: יש בחירות.

היו"ר, אמיר גילת: בענין הבחירות, כל המיילים שקיבלתם לא רלוונטיים, מפני שלאיש לא היתה כוונה להכין את הנוהל הזה מיידית אלא ללוח השידורים הבא.

נמרוד לב: הרעיון שלי הוא כזה, תנסח אותו באופן שאתה חושב, דנו בהמלצות, עכשיו אנחנו רוצים לעשות דיון נוסף במליאה, כמו שהתכוונו מלכתחילה, הכוונה היתה להביא את ההמלצות, להפוך אותם - - -

חני פרי: לאמץ אותן או לא? בשביל מה דיברנו ארבע שעות?

נמרוד לב: להפוך אותם להנחיות - - -

אורי ארבל גנץ: נמרוד, עם מה שאתה אומר עכשיו אני מסכים איתך, אבל למה המליאה לא מצביעה כאן, זה בדיוק הענין, אני בפירוש חושב שהמליאה צריכה לאשר את הדו"ח ואז ההנהלה צריכה לפרק את זה לרזולוציות, זה בדיוק מה שהמליאה לא צריכה לעשות.

נמרוד לב: זה לא נכון, כי אם אנחנו מצביעים פה ואומר בורובסקי ובזה בורובסקי צודק, אני כחבר ועדת אתיקה ישבתי וכתבתי המלצות, לא כתבתי מסמך משפטי שאמור להיות עכשיו - - -

חני פרי: אנחנו מאמצים את ההמלצות או לא?

אורי ארבל גנץ: אז אנחנו מאמצים את ההמלצות ושההנהלה תפרק את זה עכשיו לרזולוציה.

נמרוד לב: שאחר כך אני אהיה מחוייב לכל אות בו לפני שאנחנו נעשה דיון שיהפוך את זה - - -

חני פרי: אז נאמץ את ההמלצות ושההנהלה תעשה את העבודה ותחזיר אלינו מסמך.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לתקן את ההצעה שלישית. סעיף 1 נשאר כמו שהוא מהמילים רשות השידור ועד השידור הציבורי, זה לגבי הגיוון. המילים, לפיכך יורד, עד איזון וסובלנות יורד, 2 נשאר כמו שהוא, אך זאת בתנאים שיפורטו. המסמך שתכין ההנהלה יפרט את הכללים, את התנאים. במקום תנאים מסויימים כמפורט בלבד, בתנאים שיפורטו. במסמך שתכין ההנהלה.

אורי ארבל גנץ: בקיצור ההנהלה היא זאת שקובעת את הכללים וקובעת את הכל.

היו"ר, אמיר גילת: 3. הבעת הדעה במקרים שיוחלט לאפשרה, תתאפשר בהתאם לכללים שיפורטו. זה הכל. זה מקצר את כל הסעיף הזה.

דוד חיון: אבל זה חוזר אלינו, היה צריך להיות כתוב. הסוף של 2, אך זאת בתנאים שיפורטו. 3, הבעת הדעה במקרים שיוחלט לאפשרה, תהיה, בהתאם לתנאים שיפורטו. הבעת הדעה במקרים שיוחלט לאפשרה תתאפשר בהתאם לכללים שיפורטו.

דוד חיון: ובהתאם לאישור המליאה, זה חייב לחזור אלינו.

אורי ארבל גנץ: אמיר, מה שאתה עושה פה, הדיון מיותר, אתה חותך את הכל.

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא חייב להצביע בעד. אתה יכול להתנגד.

<u>נורית ירדני לוי:</u> אנחנו רוצים למצוא דרך - - -

<u>אורי ארבל גנץ:</u> מה זה הכללים שיפורטו?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שיפורטו במסמך שתגיש ההנהלה, אנחנו מטילים על ההנהלה לעדכן.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אז תן להם כיוונים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני חושב שהם היו פה בכל השלוש שעות האחרונות. הם גם קראו את המסמך. זה ההצעה. יש לנו שתי הצעות כרגע. אחת זה לאמץ את המסמך כמו שהוא - - -

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> לפני ההצבעה אני רוצה להגיד משהו.

<u>נורית ירדני לוי:</u> חייב להתקיים עוד דיון, זה ברור.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> 4. המליאה תשוב ותדון בנושא בישיבת המליאה -

<u>נורית ירדני לוי:</u> תקבע לוח זמנים קרוב.

<u>יוני בן מנחם:</u> יש לנו רפורמה ובחירות על הראש.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בישיבת המליאה הבאה, זה אחרי הבאה, לא הקרובה אלא זאת שלאחריה. בעוד שתי ישיבות מליאה. ב-2 תוסיפי, שיפורטו ע"י ההנהלה וגם ב-3.

<u>גאולה אבידן:</u> יש לי משהו שאני חושבת שהוא יהיה נכון. מה דעתכם, מליאת רשות השידור מאמצת את עמדת ועדת האתיקה כי יש להתאים את קוד נקדי למציאות התקשורתית הקיימת. המליאה מנחה את ההנהלה לחבר קוד ברוח המלצות ועדת האתיקה הכולל כללים יישומיים לשינויים המוצעים ותביאם שוב לידי המליאה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו לא מחברים קוד, אנחנו משאירים את קוד נקדי.

<u>גאולה אבידן:</u> מה אתם אומרים?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מעלה את זה להצבעה. אני מעלה להצבעה שתי הצעות - - -

נמרוד לב: ההצעה הזאת מבטלת לחלוטין את החלק של המליאה בהנחיית המדיניות.

יעקב בורובסקי: למה, כתוב מליאת רשות השידור מנחה.

נמרוד לב: וזהו, ופה היא גמרה את תפקידה.

יעקב בורובסקי: המליאה תשוב ותדון בנושא.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, יש פה גם את הגיון וגם את הבעת הדעה.

דוד חיון: ההצעה של גאולה.

גאולה אבידן: ההצעה שלי, מליאת רשות השידור מאמצת את עמדת ועדת האתיקה כי יש להתאים את קוד נקדי למציאות התקשורתית הקיימת. המליאה מנחה את ההנהלה לחבר קוד ברוח המלצות ועדת האתיקה הכולל כללים יישומיים לשינויים המוצעים.

דוד חיון: לשנות את הקוד, לא לחבר קוד.

היו"ר, אמיר גילת: אז בואי תצרפי את זה לפה ויהיה פה אחד. תוסיפי פה, לעדכן את תדריך נקדי בהתאם לשינויים - - -

גאולה אבידן: מליאת רשות השידור מאמצת את עמדת ועדת האתיקה כי יש להתאים את קוד נקדי למציאות התקשורתית הקיימת. המליאה מנחה את ההנהלה לחבר קוד ברוח המלצות - - -

היו"ר, אמיר גילת: ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת. במקום בהתאם, ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת.

וופא זועבי פאהום: ההצעה שלה היא קצרה ולענין.

גאולה אבידן: המליאה מנחה את ההנהלה לחבר קוד ברוח המלצות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו לא מחברים, אנחנו מעדכנים.

גאולה אבידן: לעדכן.

היו"ר, אמיר גילת: כתוב.

גאולה אבידן: המליאה מנחה את ההנהלה לעדכן - - -

היו"ר, אמיר גילת: כתוב. משפט ראשון.

גאולה אבידן: מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי בסוגיות הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת, לעקרונות הבאים. מכאן ואילך אין בינינו הסכמה.

היו"ר, אמיר גילת: אין הסכמה?

גאולה אבידן: לא.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה את רוצה? מה ההמשך שלך?

גאולה אבידן: המליאה מנחה את ההנהלה לחבר קוד ברוח המלצות ועדת האתיקה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אנחנו לא מחברים קוד, אנחנו מעדכנים. את עומדת על ההצעה הזאת? את עומדת או שאת מצטרפת לזה?

גאולה אבידן: אני לא מצטרפת לזה.

היו"ר, אמיר גילת: אז תציעי עוד פעם רק למען הסדר הטוב את שלך. תקריאי את ההצעה שלך גאולה, אני מעלה אותה להצבעה.

יעקב בורובסקי: אנחנו עושים טעות גדולה, אבל בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: יש לכם נוסח להצבעה? מה שהקראת?

גאולה אבידן: כן ו-ג' זה להביא למליאה.

היו"ר, אמיר גילת: אז יש פה גם, אז מה זה שונה מזה?

גאולה אבידן: אתה כאן קובע לגבי, אתה קובע כאן איזה שהיא עמדה ערכית לגבי הבעת עמדה.

היו"ר, אמיר גילת: אז את רוצה להוריד את זה?

גאולה אבידן: כן. בפעם הבאה נדון בזה.

היו"ר, אמיר גילת: את רוצה להוריד את 2 ו-3?

גאולה אבידן: כן, לדעתי כן.

היו"ר, אמיר גילת: עוד יותר טוב. ואז את מקבלת את זה?

גאולה אבידן: כן.

היו"ר, אמיר גילת: תורידי את 2 ו-3.

גאולה אבידן: מתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: בישיבת המליאה שלאחר הבאה.

גאולה אבידן: מתי זה?

היו"ר, אמיר גילת: בישיבה לא הקרובה, בזאת שלאחריה. אני אגיד לך בדיוק תאריך. אלה שתי ההצעות, כמובן שההצבעה הראשונה לא היתה, אנחנו מצביעים עכשיו על שתי ההצעות.

יעקב בורובסקי: אתם יודעים שבסוף הרעיון המרכזי הוא לנסות להגיע לפה אחד, עם כל הכעסים ועם כל המתחים, בואו נחפש איך אפשר לקחת את השתיים ולעשות מזה אחד, אם בכלל. כדי שהדברים יהיו ברורים מצידי, אני מוכן, מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור - - -

בלהה כהנא: נמרוד, ההצעה של גאולה בסדר?

נמרוד לב: בעיני ההצעה של גאולה בסדר.

גאולה אבידן: הראשון שלי והשני זה היינו הך.

יעקב בורובסקי: אז איפה ההבדל?

גאולה אבידן: המשפט השני, רק ברוח המלצות ועדת האתיקה, זה כל ההבדל בניסוח. זה לא מחייב בורו, כולנו מסכימים, אף אחד לא יחזור בו.

יעקב בורובסקי: ברוח הדיון שעלה פה, מקובל עליכם?

אורי ארבל גנץ: בדיון הזה נאמר הכל, ברוח הדיון זה כמו להגיד ברוח כל מה שאתם רוצים עלי אדמות.

מיקי מירו: ההצעה השניה כוללת את הכל.

אורי ארבל גנץ: בדיון היתה דעה ימין ודעה שמאל, אז באיזה רוח הם יפעלו, הדיון הביא להחלטה הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: איפה הפערים, הפערים הם מינוריים.

יעקב בורובסקי: במקום ברוח ההמלצות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז יש בעקבות הדיון שנערך היום בהמלצות ועדת אתיקה, אתה יכול להוסיף את זה.

יעקב בורובסקי: בלי ועדת אתיקה.

גאולה אבידן: תעלה את בעקבות הדיון ליד המלצות ועדת אתיקה.

יעקב בורובסקי: תורידי את המלצות ועדת אתיקה, תעשי בעקבות הדיון.

היו"ר, אמיר גילת: בעקבות הדיון שנערך היום בהמלצות ועדת אתיקה.

אורי ארבל גנץ: אני רוצה לשאול את המנכ"ל בהתאם לרוח הדיון שהיה כאן, האם ההנהלה - - -

יעקב בורובסקי: לא, ברוח הדיון, בלי המלצות ועדת אתיקה.

אורי ארבל גנץ: האם ההנהלה כשתלך ותכין את ההמלצות שלה מתכוונת להתייעץ עם גורמי מקצוע אני מניח, עם העובדים, עם הגורמים המקצועיים כמו שנאמר כאן - - -

יעקב בורובסקי: בוודאי.

יוני בן מנחם: עם העיתונאים.

אורי ארבל גנץ: גורמי מקצוע.

יוני בן מנחם: גורמי המקצוע זה העיתונאים.

היו"ר, אמיר גילת: תורידי את המלצות ועדת אתיקה.

יעקב בורובסקי: תורידי את המלצות ועדת אתיקה, כל היתר אני איתך. עזבו את ועדת האתיקה, ברוח הדיון שהיה פה היום, הנה הגענו. הנוסח הזה של גאולה מקובל עלינו.

גאולה אבידן: אתה מוריד את ועדת אתיקה אז אתה רושם שם שאתם תתייעצו עם גורמים מקצועיים.

יעקב בורובסקי: בוודאי, ההנהלה, ברור שההנהלה תתייעץ - - -

היו"ר, אמיר גילת: תוך התייעצות עם גורמים מקצועיים.

יעקב בורובסקי: תשאירו ככה, נדמה לי שאפשר להגיע להסכמה, קיבלת תשובה אורי, בוודאי שההנהלה עומדת עם גורמי מקצוע.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> עכשיו זה בפרוטוקול, אי אפשר יהיה להגיד שלא אמרנו ואני עכשיו רגוע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יש טעם להעלות את הראשונה, אתם בעד הראשונה?

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, זה פה אחד, את הכל עשינו בשביל פה אחד. הצעת גאולה התקבלה מבחינתי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מעלה את הצעה 2 להצבעה. מי בעד?

<u>נמרוד לב:</u> כמה הצבעות יש?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אחת. יש נוסח אחד.

<u>נמרוד לב:</u> כמה הצעות החלטה יש?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אחת.

<u>יואב הורוביץ:</u> שתיים. יש לך 2.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אחת, רק גאולה.

<u>נמרוד לב:</u> אני רוצה להבין את שתי הצעות ההחלטה ואז נצביע.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אין שתי הצעות החלטה, יש רק הצעה של גאולה.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אבל יש איזכור של המלצות ועדת אתיקה, זה לא נמצא בהצעה השניה.

<u>גאולה אבידן:</u> לא עושים פה שום מחטף, נסביר ונחליט. ההצעה שלי ושל בורו זהות, למעט המשפט אצלי שאומר, ברוח המלצת ועדת האתיקה ואצל בורו כתוב בהתאם לדיון.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> ברוח הדיון - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> שכולל את ועדת האתיקה.

<u>גאולה אבידן:</u> אתם חושבים שזה אותו דבר?

<u>אורי ארבל גנץ:</u> לא, ממש לא, אם זה היה אותו דבר בורובסקי לא היה מציע נוסח אחר.

היו"ר, אמיר גילת: שתי הצעות עולות להצבעה ואני מבקש לא להפריע בהצבעה עכשיו. אני מעלה את שתי ההצעות להצבעה. מי בעד הצעה מספר 1 שירים את ידו. שמונה. מי בעד הצבעה מספר 2 שירים את ידו. שמונה. תיקו.

גאולה אבידן: מה עושים?

יואב הורוביץ: אני חייב ללכת, נתכנס עוד פעם לישיבה ונצביע עוד פעם.

גאולה אבידן: צריך לצאת מכאן עם החלטה.

יעקב בורובסקי: תבקש חוות דעת משפטית.

היו"ר, אמיר גילת: חנה, יש ליושב ראש קול כפול?

גאולה אבידן: אם היה כתוב ברוח הדיון שנערך היום שכולל את ועדת האתיקה, את מסמך הוועדה, משהו כזה, אני שואלת, אם בהצעה השניה, אם נצא מפה נמסמס עבודה של שנתיים וזלזול ולכן אני אומרת משהו מאוד פשוט, אם אנחנו כותבים ברוח הדיון שנערך היום ומשהו שמכניסים פה, הכולל את המלצות ועדת האתיקה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל על מה דיברנו עכשיו?

יעקב בורובסקי: למרות המצב שנוצר, זה משום שאמרתי שאני חושב שנכון שמליאה תקבל החלטות פה אחד, אנא חזרו להצעה הקודמת של גאולה, יש הזדמנות לקבל הצעה פה אחד, ראיתם שאין פה כוחניות, בכוח לא תשיגו כלום, מי שרוצה למסמס את ההחלטה פשוט צריך לקום וללכת עכשיו. זה הכל ונגמר הדיון.

יוסי דרמר: יעקב, התקבלה פה החלטה, ההחלטה אומרת - - -

דוד חיון: לא התקבלה.

יוסי דרמר: התקבלה החלטה - - -

דוד חיון: זה תיקו.

יוסי דרמר: שאומרת שההנהלה צריכה להכין, לתקן את קוד נקדי, זאת ההחלטה שהתקבלה.

גאולה אבידן: אבל על זה לא היתה הצבעה, זה היה אווייס.

יוסי דרמר: זה ענין של פרשנות.

יעקב בורובסקי: ההחלטה שהתקבלה - - -

יוסי דרמר: יש פרשנות מה זה רוח הדברים ומה זה עבודת הוועדה.

גאולה אבידן: אם יש כאן איזה שהיא עמידה על הרגלים לא לכלול את האמירה הזאת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה להציע להוריד את המשפט האמצעי לכל הצעה ואז יש גם פה אחד וגם ההנהלה יכולה להתחיל לעבוד. מליאת רשות השידור מנחה את ההנהלה והמליאה תשוב ותדון בנושא בישיבת המליאה, אחרת אנחנו במבוי סתום ממילא ולא עשינו כלום. להוריד את האמצע.

אורי ארבל גנץ: המליאה לא יכולה לא להגיד כלום, במשפט הזה יש לא להגיד כלום.

היו"ר, אמיר גילת: אני עובר לנושא הבא, נושא הרפורמה.

נמרוד לב: מה זה אומר עכשיו, אנחנו לא קיבלנו החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: יש תיקו ככל שידוע לי.

יעקב בורובסקי: ההצעות נדחו, המצב שהיה לפני הדיון הוא המצב עכשיו.

נורית ירדני לוי: זה רע מאוד, בשביל מה ביטלנו את הזמן.

היו"ר, אמיר גילת: אני עובר לנשוא הבא.

נורית ירדני לוי: אז כדאי עוד חמש דקות לאחד את ההצעות.

יעקב בורובסקי: את התובנה הזאת היה צריך לפני ההצבעה. הדיון הסתיים.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש לעבור לנושא הרפורמה. המנכ"ל, עידכון על הרפורמה.

יוני בן מנחם: אנחנו רוצים לעדכן אתכם לגבי הרפורמה. אנחנו נמצאים בשלב מאוד חשוב של הרפורמה, כאשר היום הקובע מבחינתנו הוא ה-1.12 כפי שקבעו המוסדות, היושב ראש יעדכן אתכם בהחלטת הוועד המנהל בענין

מאתמול, אנחנו בהנהלה עושים את כל ההכנות להתחיל ליישם את הרפורמה מבחינת ההנהלה ובמקביל מנסים להדביק את פער הזמנים ומנהלים משא ומתן אינטנסיבי עם ההסתדרות ועם אגודת העיתונאים. מבחינת ההנהלה, אנחנו התחלנו בחלוקת כרטיסי נוכחות לעובדים, בדקנו שהם תקינים, אני שמחר מחרתיים תיבחר כבר חברת הייעוץ הארגוני שתעזור למחלקת כוח אדם לעשות את ההכנות לרפורמה, יש פגישות עם העובדים במדיות, עידכונים ואנחנו נעים בקצב, זליג יכנס אז הוא יעדכן אתכם אבל אתמול הושגה עם ועדת הטכנאים הסכמה, הסכמות שהובאו לניסוח של הלשכה המשפטית עם היועצת המשפטית של ההסתדרות, המגמה היא לעשות את כל ההתאמות הדרושות ולהגיע להבנות עם אגודת העיתונאים ועם ההסתדרות, לנסח אותם בנספח משפטי, להעביר אותם אישור המוסדות ואחר כך לאישור הממונה על השכר ואז ניתן יהיה לצאת לדרך. עכשיו אנחנו עובדים במירוץ נגד השעון כדי להשלים את התהליך הזה. במקביל היה דיון בבית דין לעבודה בקשר למעבר ללוד, תשמעו על זה מהיושב ראש.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אני רק רוצה לדווח למליאה בענין הזה שהתקיימה ישיבה אחת של ועדת הרפורמה ואמורה להתקיים ישיבה בשבוע הבא, את סדר היום אני אפיץ, גם חברי המליאה יוכלו לראות ומי שירצה כמובן מוזמן להגיע כמשקיף.

<u>דני זקן:</u> רק להגיד שחבל שהגענו ככה לשלב האחרון, לימים האחרונים כשכל התהליך איתנו התחיל ממש בדקה ה-90, אני לא בטוח בכלל שנספיק לסיים אותו כי יש דברים חשובים שעדיין לא הסתיימו וגם אם נצליח לסגור אותם תוך יום יומיים, האישורים וכל הדברים מסביב, אני לגמרי לא בטוח שנצליח כמה שאני הכי רוצה בעולם שזה יקרה, אני בספק רב אם זה יצליח לקרות. מהיום הראשון שהדברים אושרו בכנסת ביקשתי, התחננתי לבוא להיפגש ולגמור את העניינים וזה קרה רק בחודש האחרון לצערי, אני מקווה שנספיק.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו צריכים לאשר את הצטרפותה של דבורה, יש בקשה של דבורה להצטרף לוועדת - - -

<u>אורי ארבל גנץ:</u> לוועדת הרפורמה היא רצתה וגם טלי.

היו"ר, אמיר גילת: דבורה לוועדת אתיקה וועדת רפורמה וביקורת. יש מישהו שמתנגד לצירופה של דבורה לשלוש הוועדות שהיא מבקשת להיות חברה בהן?

בלהה כהנא: אני לא מתנגדת אבל יש איזה כללי נימוס מינימאליים לבוא קודם ליושב ראש הוועדה ולהגיד לו איזה מילה, כך אני חושבת.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא חנה בבלי, מונחת בפני בקשה ואני מעלה אותה להצבעה. אז ההצטרפות אושרה. ג'לילה ביקשת להיות בוועדת אגרה?

ג'לילה אלקרנאווי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: יש מישהו שמתנגד לצירופה של ג'לילה לוועדת אגרה? אושר. וטלי איכנוואלד לוועדת רפורמה. יש מתנגדים? אושר. יש הצעה שהועברה אליכם של יעקב נווה להקמת ועדה לתחרויות ופרסים. החומר בפניכם. חברי הוועדה הם בורובסקי, עטאף, אתה ואני, ועדה לתחרויות ופרסים, יש מישהו שמתנגד? חיון, עטאף, בורובסקי, אתה ואני. ועדת המשנה הופכת יחד עם בורובסקי ועטאף לוועדה לתחרויות ופרסים בראשות יעקב נווה. אין התנגדות, הצעה אושרה. הישיבה נעולה.